

צ.ה.ל.

50/10 קריקט

מחיר 100 י"ל

מס' 427

~~ת.ה.ל.~~

599 2815

מחיר 100 י"ל
מס' 427

112 / 132

יום כיפור 6.10.73

הקריאה להתייצבות והתייצבות.

הקריאה לבא להתייצב בשדה הימין בחקבלה בשעה 12⁴⁵ בצהריים בעת שהייתי בת"א, לקחתי מכוננית מהמשק והתייצבתי בסביבות השעה 14³⁰ בלשכת המח"ט בשדה הימין. בלשכה פגשתי את גיורא לב מג"ד 264 ואת ש. בן שושן מג"ד 257, מחיילים- המח"ט, גודע לי כי עמי במצא בסיבני מזה שלשה ימים ומטפלים להביאו חזרה אלינו, באמר לי ע"י פוטש(הסמח"ט) לארגן את הגדוד להצטייד לתחמם ולקלוט את הבאים. יצאתי לראות את סככות הטנקים את הזחלמים והמשאיות זייל. מק. החימוש החטיבתי פרסי קבלתי את מספרי הרכב, היו בשכבה אחת 5 טנקים ובשבייה 14 שכללו עוד 3 טנקי פיקוד של מפקדת החטיבה בסככות פגשתי כבר את מיקי שחר מ.פ. ז' ועוד מספר אנשים שה"כ כ-4 איש שכבר הגיעו. חזרתי למפ" החטיבה וע"ס רישום של מספרי טלפון בקשתי לזמן את קציבי הגדוד כדי שיגיעו כמה שיותר מהר. מחיילים גודעו לי אז פרטים יותר מדוייקים על מה שהולך בגזרת התעלה ועל הקרבות שמתחוללים שם.

הצטיידות.

המחסנים של ציוד המפקדה והחרטום לא היו מאורגנים סופית והיינו צריכים לרוץ ולמצוא את המחסנים ואפוא מרוכזים ציורי חרטום ומפקדה. הטנקיסטים קבלו ציוד ליד הטנקים וכמו כן ציוד כבר היה מונח אף הוא ליד כל טנק. בנתיים התחילו הקציבים שהגיעו להם גוספ עוד הלל מפעז; ירון מירון ועוד לצייד את הטנקים התחלקנו לשתי קבוצות עבודה כך שבמקביל עבדו על כל הכלים. עמרם דיבץ והדוקטור(מיכאל) שכבר היו אירגנו כ"א את הצטיידות שלהם מיכאל את התאגד ודיבץ את החרטום. בנתיים החלו להגיע יותר ויותר אנשים גם כל הספיי"ם והעבודה הוגברה, הסתבר שחסרים מקלעי ד.ס. לטנקים ולחמטם וכמו כן למפקדה עקריית הסתבר שיש מחסור בנשק אי"י ובכנות למקלעי מפקד הטנקים. בוכחנו כי אין בכלל זרקורי עזר וכסבובים בכל הגדוד. שה"כ הבלגן היה גדול הרושם הכללי היה שמטה החטיבה לא ידע בדיוק מה יש ומה אין במחסנים, ואנחנו היינו חייבים לרוץ לחטט ולחפש בכל פינה אולם הנ"ל לא במצא. את החרטום והמפקדה העקריית המשכנו לארגן כאשר בלילה הופיצו חיילי המפקדה והחרטום וכמו כן קציבי המטה. בזמן התייצבות נתנו בשלב מסויים זכות קדימה להתייצבות טנקיסטים ולאחר מכן לוחמי חרטום מפקדה עיקרית ורק לבסוף אנשי מפקדה. אנשי הימ"ח העיקר סגן ישראל עזרו רבות כל עוד לא באו אנשי המפקדה בארגון מסיכת התחמושת והצטיידות.

יציאת הטנקים הראשונים דרומה.

לקראת הבקר אירגנו שתי סמגרות פלוגתיות.

את מיקי עם 11 כלים ואת רובי עם 7 כלים טנק מג"ד. בשעה 05⁰⁰ התארגנה שדרת הטנקים הראשונה כאשר מאחריהם אירגנו משאית עם תחמושת קלה 7.62 משורשר רימונים 9 מ"מ ומעט רימוני עשן. בשעה 05³⁰ השדרה יצאה את שער הבסיס לכוון ב"ש כאשר אני לוייתי אותם עד מלון באות המדבר לראות שבאמת כולם צעים יחד כולל המשאית.

חזרתי חזרה לשדה תימן ושם בשער הבלגן חגג גדוד הסיור של האוגדה יצא ורך השער הראשי וכמובן היתה חסימה כללית.

בשער פגשתי את הלל מעוז שדווח כי הגיע עם 5 טנקים מ.ב.מ.ב. וממתין לכניסה, טנקים אלה היו מיועדים לשרגא מ.פ. ח'. לפי הדווח הראשוני היינו צריכים לקבל עבורם צוואת מצרפיפין אולם הם הגיעו ריגים ללא ציוד.

הצלחנו פה ושם לאסוף זייד מקלע אחד לטנק אפיקופית לנהג במדה מסוימת היו כאלה שחסר להם אחד, כלי בהג עקריים כמובן קשר.

החרמ"ש ומפקדה עקרית יוצאים.

פלוגת החרמ"ש של ירבה התארגנה על 10 זחלמים מיכאל הד"ר על 2 יחיאל על זחל מבהלה, ואודי קצין הקשר ועוד זחל עם ב.ס.ס. כזחל מודיעין. שיפונו העביר 4 משאיות לב"ש להעמסת זלק עליהם כמו כן אירגן תחת ידיו מיכלית זלק ועוד מספר משאיות עם תחמושת וציוד.

יצאנו ב- 12³⁰ לכוון מחנה בתן שם ירבה ארגן את השדרה אני בגשתי ~~צאצא~~ בעצמי למשוך את משאיות הזלק והטנקים מב"ש ולארגנם בשדרה בנתיים הגיע גם הקש"ח עם 2 זחלמים ו-9 של ירבה וכמו כן 2 משאיות חלפים. השדרה התארגנה ובסביבות 14⁰⁰ החילונו לצוע לכוון ביצבה. בנתיים זחל מבצעים שהסתבר כי אינו מוכן מבחינת קשר בשאר בשדה תימן. בשדה תימן בשאר להמשך התארגנות שרגא עם 6 טנקים ושיפונו עם פלוגת המפקדה וזחל מבהלה א' 10 א' כפי שבקח א"כ.

אנחנו צענו עם השדרה בריציפות עד שבטה שם היינו צריכים לעקוף את הגודד של גיורא ושל בן שושן עקפנו אותם והמשכנו עד אחרי ביצבה שם לצד הכביש נוצע טיפול בשהיה ראשון. בטיפול הזלקנו את הזחלמים מחביות גירוז והוסיפו שמן.

המשכנו בתנועה לכוון ג'בל לינבי בנתיים הגיע גיורא עם ראשוני הטנקים שלו ונקט עזרה דחופה בזלק(סולר) הרצנו עבורו את 5 חביות הסולר לכוון אנו עגילה שם הוא הזלק אותם.

הכבישים כבר היו עמוסים בשדרות של תספוקת וארטילריה שצעו מערבה והערבוביה היתה בוראית.

התנועה שלנו היתה די איטית שמרנו רב הזמן על השדרה השלמה כאשר המשאיות ללא קשר צעו באמצע ובסוף צע 19 כב המשכנו עד לאחר רפידיים כאשר במרבית הדרך צענו ללא אורות החשכה מוחלטת ליד רפידיים הגענו בסביבות השעה 01⁰⁰.

ההצחיה לגבי שטח הכיכוס הישנה - להגיע למטה ושם לפנות באחד מהכבישים העוקפים דרומה
4 ק"מ.

ליד רפידיט חניצו שנית תדלקנו גרזנו ועשינו שהיה ארוכה יותר כאשר ב-4 לפנות בוקר
המשכנו בתנועה מערבה. לנו היה גדמה כי הכבישים התרוקנו מעט וזוכל שוב לנוע ללא בעיות
תוך כרי תנועה נשמעו מצד צפון לציר 2 התפוצצויות שלא ברור היה לנו מה הן, ירדנו מהציר
והתפזרנו.

יש לציין כי התרמטביקים האמיצים נפשו במהירות את הכלים והתפזרו בחסות החשיכה בכל השטח.
יונה ואבי נכדמה לי שגם אודי רצנו ברגל כדי לחפש את האנשים ולהעלותם חזרה לכלים.
שלהתי את יאיר גלר השליש עם הגי'פ בו נסענו שנינו קדימה עם אורות שיירה ואחריין שוב
ארגנו את השדרה לאחד כ-3/4 שעה טוב המשכנו לנוע כאשר לפנינו צעה סוללה של 120 מ"מ
באטיות ובשלוח פסטורלית. בסביבות השעה 06³⁰ הגענו למטה את הגדוד לא מצאנו וברשת הקשר
לא הצלחנו לתפוש את הגדוד לאחר מספר קריאות הסתבר כי הוטעינו לגבי התדרים ושאונו למעשה
עובדים ברשת של גדוד 3 של בן שושן, ביצענו את ההחלפה אבל גם זה לא עזר לנו.
לבסוף הופיע גי'פ סידר מהחטיבה כדי למשוך את הגדוד של גיורא קדימה נסענו אחרינו וכמובן
בדיוק בכיוון ההפוך מטסה צפונה לכיוון ציר ספובטאבי כאן בסביבות השעה 7⁰⁰ בבוקר הצלחנו
סוף סוף ליצור קשר עם הגדוד שמצא כבר בקרב באיזור הברגה. בנתיים קיבלנו עידכון ששרגא
כבר הגיע עם 6 כלים ונמצא ביחד עם שאר הגדוד בהברגה. את יונה הכנסתי לחניצו על ציר
ספובטאבי-ק"מ מזרחית ל-34. אני אישית הגעתי ל-7225 שם עמד המח"ט אבל את עמי עדיין
לא פגשתי.

בקשר שמעתי כי חריץ כבר קצר בזק לצורך כך קבלנו מ-21 סולר ומעט שמנים החילונו לבצע
מלא מחדש של דלק ושמן ל-ח'. אני עליתי על זחל 13 עם הקמבץ וקצין הקשר את הגי'פ עם יאיר
השליש שלחנו אחרה לציר כרטיסן לקבל את 15(שיפובי) שכבר התחיל להגיע עם השדרה המנהלתית.
בסביבות השעה 09⁰⁰ הגיע שיפובי עם משאית שמנים ותחמושת, מנות קרב ומילאנו את היחידה
של שרגא גם באוכל ותחמושת, העמטנו את זחל 13 בעוד כ-20 מנות ויצאנו מחדש לכיוון הברגה
לתפוש את וילון וזלדד כדי לספק גם להם אוכל. יש לציין כי באותו שלב הגיע הוראה מ-20
לנוע אחרובית לכיוון המיתלה הגדוד עבר משני עברי ציר ספובטאבי כך שחלק קבל מזין וחלק לא.
באיזור ספובטאבי 32 נחקע משה של וילון עם שטנגת גז שלחנו אליין כלי של 19 שהחל מיד
לטפל בו. בנתיים נחקבל עדכון מוילון לגבי עוד שני כלים תקועים אחד ליד רפיצים שתוקן
כבר ע"י 29 ונלקח ע"י כח אחר(כנראה 184) ואחד על ציר כרטיסן ש גם הוא תוקן ע"י 19 ונשלח
קדימה. זחל מודיעין שבר ציר אחרוי ליד ספובטאבי 32 גרזנו אותו לכביש והילצנו אותו לכיוון
ציילון שם טפל בו הגשח.

אחרי שודת הטנקים בעה פל, חרמם אלאחיהם שפובי עם שיירת המשאיות.

ציר כרטיסן זא.פ. היו עמוסים ברכב ורק"מ התנועה היחה קשה וכמובן צזקקנו כל הזמן לעצור
כדי לבדוק שלא אנדנו אף כלי מיומרה או סאלה של שיפובי, הכלים של זלצר ווילון כבר היו
קצרים באזור מבדיל 79 מלאנו דלק.

ראשון תולק זלצר ועמי והמשיכו בתנועה לאחריהם תולק וילון (רוזי) והצטרף גם הוא לגדוד יונה ושיפוצי המשיכו גם הם בתנועה בשלב זה אני בעתי עם הגי"פ ביחד עם וילון כדי לדחפו חזרה לשורה הגדודית. בקשר קיבלנו לפתע הוראה לפנות לאחור ולחזור (לטסה) ציילון עם מבטא הצבא המצרי לפרוץ מזרחה. וילון עזר והחל להסתובב כאשר לפתע גם הגיע אריק מפקד האוגדה והורה לנו בע"פ להסתובב ולרוץ לטסה. את הטבקים לסובב ולחזור לטסה הייתה בעיה קטנה אולם את שורה הזחלמים והמשאיות כבר הרבה יותר קשה לסובב וזה לקח קצת זמן בנתיבים התברר כבר שמשאית תחמושת אחת חסרה ועוד משאית עם ציוד. לטסה השדרה המנהלתית הגיע אחרי 4 אחו"צ בכנסנו לציר טליסמן ועצרנו לצד הציור אחרי הכניסה למחנה עצמו. מרשת הקשר הגבו כי הגדוד בכנס באזור ציונה למגע עם אויב יזמרה והמפקדה העקריית המשכנו להתקדם לכוון ולטסה. בדרך היתה אזעקת ג.מ. כאשר מספר מטוסי אויב ירדו בזליפה על השיירות אך בנו לא פגעו. לקראת השיכה שמענו דווח כי הגדוד עצמו גילה חי"ר ומטרות שריון במרחק גדול מדי כדי לבל אש. לפתע הגיע דווח שבאזור 203 (סבול) היתה התפוצצות של פגזי זרחן אשר פגעו בכלים של מיקי וחריץ. שובא דווח כי המשנה שלו בפגע ויש לחלצו הוריתי לו לצאת עם הכלי במהירות על ציר טליסמן עד שיגיע אלינו ואני עם 18 החילונו לרוץ קדימה על ציר טליסמן בין 42 ל-39. כאשר הגענו לאזור זה היה עם כבר תאג"ד של גדוד אחר וכמובן הגיעו לשם פצועים בזמנים בעיקר של גד' 3 (בן שושן) מיכאל הדוקטור מיד בכבש לעבודה ויחיאל הקמבץ ארגן עם מיד את פיזור הרכב מאזור הפיגוי וכמובן את פיזור האבשים שהצטופפו מסביב. הכנסנו את יונה מסביב ל-18 כדי לאבטח את המקום. הכלי של משנה חריץ הגיע הלל הורד באלונקה מהכלי אך לאחר מספר רגעים דווח לי יחיאל כי הד"ר אומר שהוא בפתר. הלל היה האבידה הראשונה שלנו והשרה הרגשת מועקם כאשר זה בתנשר מסרתי דווח למגד אולם לא שהלל הרוג אלא שמצבו חמור. מאוחר יותר כאשר הגדוד בכנס לחניון לילה בערך באזור בו היינו הגענו לשם עם אספקה דלק ותחמושת ששיפוצי דחף בנתיבים ואז גם מסרתי לעמי את האמת המרה על הלל. את הצוות לאחר מספר שיחות הרגעה העלינו מחדש לכלי והם הצטרפו מחדש לפלוגה. במשך הלילה בוצע מילוי מחדש תיקון כלים ותקלות קשר שהיו כך שלקראת הבוקר שוב היו כל הכלים כשרים.

הקרב על חמוטל

עם שחר בזע ט.ל.ת. והכלים פתחו רוחים לקראת אור ראשון מסר לי עמי כי הוא בע קדימה אחרי הגדודים של גיורא פשמעון על ציר טליסמן לכודן חמוטל. כדי לא להפגע מארטיילריה ויילגנו את המפקדה והדרגים אחרים כ-ק"מ מערבית לילטה בנתיים הסתבר שטנק אחד לא הביע וטם התחלף המ"מ שהיה עמיקם מעין עם מטק אחר ויצא את הטנק שבטאר וחפנו מאוחר יותר קדימה. אני בטחורתי מאוחר עם הזחלמים של המפ העקרית כאשר ברשת החטיבתית שמענו כי הגדוד של שמעון בתקל באויב ויש לו בפגעים הבנו שכבראה גם עמי מיד יכנס למגע. את מיכאל הדי"ר החלמתי לקדם שוב קדימה יותר עוד כ-2-3 ק"מ מערבה כדי לקבל בפגעים ביחד עם התאגדשל הגד' ה-3. תוך כדי בסיפה קדימה שמענו מרובי מס' 1 שהוא מזהה טנקים של אויב אבל המרחק גדול והוא מטפר קדימה. המטכנו לבוע אחרי הדי"ר לאזור התאגד כאשר לפתע שמענו מעמי שהכלי שלו בפגע וכבראה יש לו מספר פציעות בצוות. ברגע זה כבר הגענו לאזור התאגד של 3 מהגדוד החלו להגיע דווחים על עוד ועוד פציעות ופגעים. נתתי ליחיאל הקטב"ץ הוראה לרדת מהכלי ולעזור בארגון התאגד להוריד את הכלים מהציר שיהיה פנוי ולגרש את כל הסקרבים מהאזור. בקשר הגיעו דיווחים על חריץ שנפגע על וילון שנפגע ועוד כלים לבסוף דווח גם זלצר (מיקי) שהוא בפגע ומפנה עצמו.

הנפגעים הגיעו בטוף והיה קשה מאד לאתר מאיזה כיוון הם מגיעים ואפוא בכל כלי פוגו הנפגעים ואפוא לא. אבתנו עברנו מכלי לכלי ואפוא ששכב פצוע הוצאנו אותו רק הרוגים שלא היה ספק בכך הושארו לסוף. כפי שהסתבר במקום היו 2 רופאים א שטיפלו בפצועים אך מטם העביר והרופא מהגדוד השני חלק מהפצועים ללא טיפול אחורה. לפי הוראה ממיכאל ביקשנו דחוף הליקופטר לפנות את שרגא שהיה פצוע קשה ההליקופטר הגיע באיחור מסויים ולא יכול היה לבנות. בנתיים מיכאל החליט לא לאבד זמן יקר וניתח את שרגא בטטח החיתוך הצליח הציבורות הושאלו למקומות המתאימים ולבסוף אף שמענו את שרגא מדבר. ברגע זה מיכאל הצהיר תראו עוד שהוא ירקוד איתנו במסיבת סיום אחרי המלחמה. עמי בקש לארגן מחדש את הכלים והאגשים לבדוק מי ירד מחמוטל ומי בטאר, כמה כלים וכמה אנשים. כמו כן מינה עמי בשלב זה את ירון כ-מ"מ ו' את אמנון עטיקם טפ' ז' ואת יוחאי גלעד טפ' ח' עשינו חלוקת צוותים חדשה וקציבים והוצאנו את כל הכלים התקינים והבלתי תקינים לטסה לגש"ח, בספירה ראשונה הסתבר כי על חמוטל בטחורו 3 כלים ושיש כ-10 בעדרים שלא ירענו בדיוק אם פוגו או לא. את משימת איחורם הטלנו על יאיר השליש שהלך מאוחר יותר לבדוק את זה בטטה לפי רישום כניסה ויציאה של בפגעים. אנו בכנסנו לחניון ליד טסה שם בדקנו את מספר הכלים התקינים ואת אלה שניתן לתקן תוך זמן קצר, בשלב ראשון היו 7 כלים תקינים אך תוך מספר שעות בסביבות 3 אחה"צ כבר היו ברשותנו 13 כלים תקינים ואתם ירד עמי לאזור ילטה (2 ק"מ מערבה) לחניון. לשם צרפנו גם את יוסרה הטרגמות והמפ' העקרית.

השיקום מחדש

במשך הערב והלילה ארגנו עוד צוותים מאנשים רזרביים שהגיעו או מכל מיני צוותים שהסתובבו בסדנא והיו שייכים ליחידות אחרות ואיבדו דרכם הזדה אליהן.

המדנא עשתה עבודה גדולה ורבה כך שעד לאור הבוקר שלמחרת עמדו בדוד שוב 24 כלים מוכנים ללחימה כאשר המבנה הוא-

וילון 8 כלים, חריץ 6 כלים, וזלוד 7 כלים כלי לקשא כלי למג"ד וכלי לסמג"ד.

חלק מהטנקים אמנם היה עם מיכל אחד או ללא לוח מכוונים אבל מבחינת כשירות ללחימה זה עדיין היה בחזקת תקין. אני הגעתי עם הטנק האחרון שהצטרף לגדוד בשעה 0400 לפנות בוקר. לשבחם של אנשי החימוש ניתן לומר כי עשו עבודה מאומצת ורבת תועלת כדי להעמיד מחדש את הגדוד תקין כאשר סה"כ חששבתו 3 טנקים ועוד 3 בשארם בשטח טנקים אחרים שקבלנו אף הם היו כאלה שיצאו מתיקון.

10.10.73

הומתנה ליד ילטה

היום כולו עבר בהמתנה בחניון יום כ-2 ק"מ מערבית לילטה הזמן הוקדש להתארגנות, תיולוק, ביקוי והכנת כלים. בערב התבצעה בק' פק' אצל הסמח"ט כאשר המפח"ט מאורגן במחנה הגשמיים. הרושם שהתקבל שכבראה תהיה איזה המתנה ויש להתארגן לקראת הבאות הוגשו ודישוח לתוספת זייד טנקים וציוד בעיקר בנושאי חימוש.

11.10.73

לפנה"צ בתקבלה פקודה לצאת לאזור ציונה שם בתגלה שריון אויב. סדר התנועה היה ו' ז' ח' פלוגת החרמ"ש בשארה בשטח הכיבוש ביחד עם זחלי מפ' עקריית כאשר שאר הכת בע. אני נעתי עם פל' ח' (יוחי) באזור טליסמן ויד ליד מגול האום ראיתי שפל' ז' של א.עמיקם ירדה ודרומה מהציר ותפשה עמדות. עמי כוון את אמנון מחדש לציר התנועה שם הוא עצמו בע עם ירון לאזור חגית. וראיתי כי חלק מהכלים של אמנון בשטח שאיבדו אותי משכתי אותם אחרי תוך כדי כך שעליתי לרשת הפלוגתית של ז'. כאשר חצינו את טליסמן 34 בפתחה אש ארטילרית מדוייקת עלינו והיינו צריכים לצאת חזק צפונה מן השטח המוכה. כפי הבראה חלק מהמטקים עדיין לא הורגל ליציאה משטח מוכה ובשאר לעמוד עם מדפים סגורים. פל' ח' המשיכה לכוון חגית ושלושת הטנקים של ז' שבנתיים זיהו אותי בעו אחרי גם הם לאזור חגית בכלי הרביעי אנפגע המטק י. דהן בעינו מרסיס וחולץ לאחור. פל' ו' יצאה עם עמי בסיוע הליקופטר למרדף בין הדיונות אחר 5 טנקי אויב ואילו אנו עמדנו בחיפוי באיזור 6827 ו-6826

מהמקום בו עמדנו יכולנו לזהות רק אבק של תנועת רכב מצפון מערב לנו אך רק"מ או רכב לא זאינו. ברשת הקשר שמענו כי מולנו עומדות יחידות מהאוגדה של ברן שממערב לנו בכנס גד' 1.

לאחר שעמי חסל את הטנקים בדיונות הוא חזר אלינו ולקראת חשיכה חזר כל הגדוד שוב לשטח הכיבוש ולחניון הלילה באזור טליסמן 2/4. יש לציין רק כי אותו יום עלה שוב המורל של הגדוד ובמיוחד של אותם צוותים שלהמו והשמירו טנקי אויב, כלומה הם החזירו לעצמם את האימון בטנק ובכושר הלחימה שלהם בגד האויב שנפגם במעט לאחר הקרב על חמוטל.

12.10.73

יום ו'

אין פעילות מיוחדת הגדוד פרוש בחניון יום כאשר לקראת הלילה הוא מתכנס לחניון לילה מויגלר מצפון לטליסמן 42. בשעות הצהריים מגיע המח"ט אשר משוחח עם כל חיילי הגדוד כאשר בשאר חייל שומר בכל כלי. אם אנני טועה זו הפגישה הראשונה מאז פרוץ במלחמה של החיילים עם המח"ט. המח"ט סקר בקצרה את קרבות החטיבה עד היום שבה את לחימת חיילי הגדוד ודבר מעט על העתיד והפעילויות לעתיד כפי שהעריכם אז. לאחר מכן היתה שיחה של בני קיודר ומאוחר יותר הרב הצבאי האוגדתי שאף שוחח עם הגדוד ומסר מעט על חג הסוכות.

13.10.73

לקראת הצהריים קבלתי פקודה מעמי לצאת עם פל' ו' שהיתה אז 7 כלים ועוד 4 מפל' ח' סה"כ 11 כלים לרפידים להרתם לדוברות ולהתחיל לגרור אותן כנראה לאזור מיכאל על ציר פדוי. אני עממי בעתי עם הגי"פ שלנו לפגי הכח שבע בציר הכביש (פונדק) כדי ליצור קשר עם גדוד ההנדסה ברפידים (גדוד הגישור). מעמי קבלתי הסבר מפורט איך להגיש לשם, קבלתי בנוסף לכך 2 גי"פי סיור שהובילו את הטנקים לפי הוראות שלי לאורך ציר פונדק. אני בסביבות 1500 יצאתי קשר עם גדוד הגישור ועם הסמג"ד שלהם (שהיה ברוכי) בקשר הסברתי לירון ל-30 א' (חיים) כיצד להגיע לגדוד. הטנקים הגיעו-1600 ובכנסו לגשור. הסתבר כי עלינו היה לגרור 11 דוברות ולא 9 אולם בשלב ראשון היו רק 9 מוכנות לגרירה כאשר על 2 גוספות עברו. התחלנו להרתם לדוברות, באותו יום תוך כדי יציאתי קבלנו לראשונה השלמה של משקפות אותן חלקנו למפ"יים וממים ולמטקים במידה והספיק, סה"כ לגדוד הגיעו 7 משקפות (אזרחיות 7x50). עלי לציין כי עדיין היו טנקים ללא משקפות בעיקר מטקים שהם גורים. במחנה גד' ההנדסה הסתבר לי כי לכלי אחד הלך גלגל מרובב וביה זרוע (מנספילור) קדמי ימני. השארנו אותו בצד והחלטנו לא לגרור אותו אלא להחזירו לציילון לגטח למחרת. הכלי של יוחיפרש זחל בזמן שנתם והחבאה החליפו במקום אוליות ונרתמו. הכלי של עמי שבר מוט פיתול קדמי וכמו כן בית זרוע גם הוא לא היה כשיר לגרירה. בעזרת קצין החימוש של גדוד ההנדסה יצרנו קשר עם הגטח ברפידים אליו יצא עממי עם הכלי שלו כדי לתקנו. הצעתי לסמג"ד גד' ההנדסה כי בצא עם 9 דוברות היות וכבר החל להחשיך ולפנינו דרך ארוכה של נסיעה איטית ומסורבלת כמו כן לצמתים לא היה נסיון בגרירה דוברות והדבר אמור בעקר לגבי סיבובים שלא ניתן לעשותם בצורה חדה. תוך כדי גרירה בשברה אוזן גרירה בטנק של

שרעבי והיינו צריכים לרחום את הטנק של מנספילד לדוברת למרות התקלה שהיתה לו.
מעממי נודע לי כי הוא יוכל להצטרף רק למחרת היות והמוט השבור לא בשלף בקלות.
לאחר כל התקלות בענו על ציר פדוי בשעה 800 בערב כאשר ה.מ.צ. מפניט הציר הג'יפ
בע גראש ומאחור נצו זחלמים ואוטובוס עם חיילי גדוד ההנדסה. תוך כדי התנועה נודע
לי כי בגרור את הדוברות עד לכביסה לציר ערבסקה ושם באזור 73 נקבע חביון לילה
ואולי אף יום. יש לציין כיאת אחד מג'יפי הסיור שלחתי מיד חזרה עם הודעה כי 2
כלים אינם ראויים לגרירה וכדי לגרור את כל הדוברות יש לשלוח מיד 2 נוספים.
ג'יפ הסיור של חיים בשאר איתנו שהוא סגר את שדרת הדוברות ודווח כל משך התנועה
באם יש תקלות או העצרויות.

בשעה אחת בלילה בכנסנו להביון בערבסקה 73 כאשר הכלי ללא הדוברת מאבטח כלפי צפון
ועוד זחלמים. הוצאנו אבטחות קרקעיות משני עברי הוואדי כאשר הטנקים עצמם נשארו רתומים
לדוברות.

14.10.73

ב-0600 יצר עמי קשר איווי והודיע לי שעלינו להתנתק מן הדוברות ולחזור במהירות
האפשרית לגדוד. גדוד ההנדסה התבגר וביקש להשהות את זה כדי לקבל אישור מהאוגדה
כעבור חצי שעה בתקבל אישור מההטיבה להתנתק ולחזור לגדוד, עמי עוד הודיע לי שאם
ברצוננו להספיק להגיע לקרב שבועה את זה מהר.

יצאנו עם הטנקים בהמשך ציר ערבסקה צפונית מער' לכביש (מבדיל) תוך כדי נסיעה בכנס
לרשת 21 והודיע כי על מבדיל פוחה מכלית ולק. הטנקים תולקו בערב במבדיל 96 כאשר אני
עם הג'יפ המשכתי לכוון הגדוד. בטליסמן 42 מצאתי את הטנק שלי ואת הזחלמים של המפ'
העק. הקמב"ץ ארגן את המפק' העק' בחביון יום בטליסמן 42 ירון המשיך לבוע לאחר התדלוק
כאשר את הכלי של מנספילד השאירו בסדנא בציילון את עמי עם פל' ז' פגשתי דרומית
לטליסמן 39 כאשר הם מקבלים ארטילריה מדי פעם.

ירון הגיע וכמו כן יוחאי ארגנו שוב את המסגרות הפלוגתיות כאשר ליוחאי בשלב זה היו
5 כלים, לירון 6 כלים, ולא. עמיקם 7 או 8 כלים. עממי עם הכלי שלו היה עדיין ברפידים
ומנספילד הגשח בציילון. שתי הפלוגות התארגנו ועמדו גמון מאד בשטח שכמעט ולא קבל
ארטילריה. בשפת החטיבתית שמעתי כי גד' 1 ו-3 בתקלו בשריון אויב והם מנהלים איתו
קרב ומשמידים כלים. אחו"צ המוח"ט הורה לעמי להליף את 1 שהיה קצר כבר בתחמושת ודלף
עמי בכנס לשטח הזה עם פל' ז' כאשר מאחוריו צעה פל' ו' לו בתנה הוראה להחליף את
שמעון גר' ד' באזור טליסמן 34 עם פל' ח'. את הכלי של העמדתי בעמדה גבוה בק"מ
צפוגית מערבית לטליסמן 34 בעוד יוחאי תפש עמדות אש בציונה וצפונה. פל' ז' היתה
פרושה בדרום באזור סגול 203 ירון דרומית לציר טליסמן עם עמי, כמעט ולא זוהו מטרת
ויותר מכך היו טנקים בשטח שגראו כבטושים למרות זאת הסתבר לפי דווח של עמי היה אחד
כזה שירה בו פעמים. לקראת חשיכה דווח ירון על מספר רב של טנקים שבע דרומה על פוטון
בקרב זה שהתנהל בין הפל' של ירון ועמי במצרים הושמדו לפחות 10 כלים.

את יוחאי ודלגתי קדימה אך הוא דווח שאיננו מזהה את הציר והטנקים שהיו בשטח מת לגביו.
לקראת חושך התכנסנו לציר טליסמן כאשר ירון ירד אחורה למילוי מחדש פל' ז' תפשה את
הציונה ב-203 ואני הכנסתי את יוחאי שאז כבר היה עם כלי אחד פחות, אריה לוי בפצע
בידו מארטילריה וחולץ לאחור כאשר ברגמשה הצטרף אליו עם 2 כלים. תוך כדי תדריך
שנתתי ליוחאי וה.ק.ש.א שתדריך אותו לגבי "ש" ללילה(מטרות אש סכנה) הבחצו בדמות שבעה
על הכביש יוחאי עצר בי שלא לירות וצעק בערבית ידים למעלה, הסתבר כי הב"ל היה פצוע
מצרי תותחן טנק שאיבד את הכוון וחשב כי הגיע לחביון מצרי.

בגמר התדרוך עזבתי את יוחאי עם 5 טבקים ועוד מח' חרמש בחניון הלילה ונעתי עם הטבק שלי ושל הקטא אחורה לחניון של המפ' העקריה שהיה ממוקם בטליסמן 39 את השבוי (הראשון שלנו) העברנו באמצעות הקמן שלמה לאוגדה.

סיפורי השבוי היו:-

אני (שמו לא זכור לי) הייתי תותחן לפני יומיים אמרו לנו כי אנו יוצאים לתרגיל גדול והעבירו אותנו התעלה, אמרו לנו הבקר אתם עולים פה לעמדות שם ישנן מטרות דוממות כל מי שיפגע בטבק כזה יקבל -50 ל"י מצריות. הבחור ממשיך, הצוות שלנו עלה לעמדה זיהנו מטרה אבל לפני שהספקנו לירות במטרה הזו ירתה בנו ופגעה אני בפצעתי הנהג קפץ וברח נדמה לו כי השאר בהרגו אני יצאתי בכוחות עצמי והתחלתי ללכת בכיוון חזרה אבל כנראה לא הגעתי.

בסיפור זה בגמר היום הזה.

15.10.73

בבקר אשתחא את הטבק שלי לעמי ויצאתי לציילון ולמחנה הגששים לסגור בו שאי הספקה וחוסרי זייד וכמו כן לראות מצב הכלים שלנו שפמדו בתיקון בגש"ח (אחד מהם היה טבק מגד שהחליפו לו מנוע). בשעות הצהריים כאשר חזרתי לטליסמן 39 ראיתי את עמי שגורר 54- כדי להוציא ממנו מכשיר קשר אל מקום הכיבוס הגדודי שם חוליה של הקמ"ן החטיבתי הוציאה ממנו מסמכים ואת המכשיר.

באותו זמן אשתחא הגיע לשטח יהורם גאון שהופיע בפני חיילי הגדוד.

עמי יצא לחטיבה לקב' פקודות אני בשארתי לארגן את הגדוד כאשר את הטבק שלי שלחתי לגשח לתיקון. כאשר חזר עמי הוא מסר לי לעלות חזרה לציילון לתפוש שלשה טבקי גישור פל' החרמ"ש בעה דרך הכביש לאזור ההוא אני הגעתי באיחור עם הטבקים כאשר מצאתי את הגדוד בשלוש שדרות עמי יצא כבר למחס לק' פק' את הטבקים חלקנו לכל פלוגה אחד. בקב' הפק' החטיבתית הסתבר לעמי שדרים למסור פל אחת לצבאנים יוחאי יצא אל עמי לחטיבה ואת הטב"ש העברנו לאמנון עמיקם. בערב ניתנה קב' פקודות לצליחה ולתבועה עד לצליחה כאשר בעיקר נתבקשו המפיים והממים ללמוד השטח אחרי התעלה.

בשעה 1900 ומשהו יצאנו בשדרה כאשר אנו נעים מצפון לציר עכביש ושטעון עם הגשר צמוד לכביש. פלוגת החרמש בעה אחרי הטבקים כאשר אני סגרתי את השדרה, התבועה היתה איטית מאד כל פרק זמן היו תקלות בגרירת הגשר עד שלבסוף נעצרנו כאשר ברשת החטיבתית שמעתי שטעון מדווח כי הגשר בקוץ.

16.10.73

לקראת הבקר בתקבלה פק' מעמי לבצע על ציר עכביש עד צומת טרטור ולפרוץ לעבר מצמד (אזור הצליחה) בציר טרטור.

אני נעתי לאחור עם פל' ו' כאשר עמי בע מלפנים עם פל' ז' עמי הגיע עד לצומת עכביש טרטור ופנה לטרטור כאשר אנחנו ירדנו מהציר פפונה והתחלנו להתפרס. הספקתי לשמוע בקשר שנזהר כי השטח מלא בחברה שלנו, שמאוחר יותר הסתבר כי אלה אמורים היו להיות צבאנים שניטו גלילב לפרוץ ציר זה.

באותו רגע הבחנו כי טילים מתעופפים סביבנו שמעתי ברשת שפרוץ מפ' ו' דווח כי טילים מתעופפים סביבו, הבחנתי שכלי אחד שהיה גבוה יותר ממני בעמדת אש בפגע מטיל והצוות קפץ, הפגיעה היתה מלמעלה למטה בתא הנהג, הטילים שכוננו אלינו כווננו אל האבטנות שלא היו מוגמכות מספיק דבר שמיד תוקן.

ראיתי את הטנק שנפגע כאשר שלשה אנשים עוזבים אותו ממשיך לבצע באיטיות לאחור, התפרצתי לרשת הפלוגתית שלה והוריתי לטנק הקרוב אליו שכפי שהסתבר היה על אישרוביץ להתקרב מיד ולפנות את הנהג. הנהג חולץ ע"י צוות זה ובדיוק כאשר הוצא הצריח והורד לארץ נפגע הטנק בשנית בצריח והתחיל לבעור. הנהג אללו מרדכי שהיה פצוע די קשה פונה ע"י אושרוביץ בציר עכביש לתאגד שהיה מאחור בציר עכביש 55. פלוגה ו' ביחד איתי נחלצה לאחור כאשר אני בעמדותי על גבעה כ- 300 - 400 מ' צפוגית מזרחית לז.ג. 19 שזהו הבור בו התמקם עמי עם פל' ז'. עליתי גבוה וראיתי שעדיין יורים טילים לעבר הכביש (עכביש) כאשר עבר שם גודד הטנקים של שמעון שמעתי את עמי קורא ברשת החטיבתית לשמעון "הזהר יורים לעברך טילים" שמעון ענה "תודה אני רואה" ואז הבחנתי ששני טנקים נפגעו כנראה אחד מהם היה של שמעון אבל המשיכו לבצע. טנק הצחפור שבע אף הוא על הציר נפגע ובדלק ולירו הנצמ"ש.

נגמ"ש שני הגיח על הציר כנראה לחלוץ נפגע וראינו את האנשים קופצים ונחלצים מסגור. הוריתי לאחד הטנקים של ירון לחסום את ציר עכביש ולא לתת יותר לעבור כדי שלא יפגעו בוספים למקום הגיע נגמ"ש שנחסם וחצה לאחור מאוחר יותר טנק פנוי שאף הוא הוחזר לאחור. ליד הכלים הפגועים באחת התעלות היה תאגד עם פצועים אך לא ניתן היה בציר עכביש להגיע אליהם.

הנבתי שהמידע שקיבלנו כי ממזרח לציר טרטור ועד לעכביש השטח פנוי היה מוטעה והוא מלא בחילי אויב עם טילים כנראה סגרים. מדי פעם גורו לעברנו טילים כאלה ורב הזמן פווחו אותנו במרגמות אשר נפלו בסביבות הכלי שלי אך לא על פל'ו' שעמדה גמוך יותר. בקשר שמעתי פעמים מספר שעמי מקבל הוראות להסתער ולפתוח את הציר אך הדבר היה בלתי ניתן כל עוד לא יושמדו עמדות הטילים אותם ניסו לנטרל ע"י ארטילריה צפופה. מהמקום בו עמדתי זהיתי הרבה יציאות של טילים מאזור התעלות מטרטור 42 ומערבה אולם המרווחים לשם היו רחוקים מכדי לפגוע בהם. עמי שהיה קרוב יותר ביסה מדי פעם לעלות לעמדה אך נתקל במטר של עשרות טילים ובאלץ לרדת מיד.

מאוחר יותר דווח לי הטען קשר שלי כי מאגף ימין (צפון) יורים בנו את קלה בוכחתי כי שם עומד כח (פטוגים) שלנו. עליתי גבוה יותר וצוודתי את החלק האחורי של הצריח עם הפבל כלפי הכח הזה כדי שיזהו אותנו. בדרך אגב כאשר קראנו בחורם חשן, לא קבלנו תשלום).

שמעתי כי על עמי יורה כח זה אש מתותחנים והוא נסה דרך חט' 14 שת.פ שלה היינו להפסיק ירי זה. לבסוף שמעתי בקשר כי עמי יוצא להסתערות עם חלק מפל' ז', בסיתי להרתיע בו שזה מוקדם כי השטח עדיין מלא עמדות טילים.

עמי שכפי הנראה לא שמע פתח בהסתערות עם 7 טנקים כאשר אחד נפגע וחזר מיד של מסנברג והשבי של משה חלמי שנפגע על ציר ההסתערות. במשקפת הבחנתי בשלשה שנחלצו מתוך הכלי, כאשר עמי יצא מן ההסתערות כלפי ציר עכביש ונוצר שוב קשר בנינו דווחתי לו על כך ועל האנשים שראינו נחלצים ונגמ"ש מפנה אותם. עמי הצליח להגיע קרוב למקום בו נמצא התאגד וקבל מהם ידיעה כאילו חולצו רק שניים. עמי שאל אותי לגבי ציר יציאה לכוון עכביש 55 כך שיוכל לבצע בהסתו כפי שנראה לי אז ניתן היה לעלות בציונות דרך סגול 188 ומשם ל- 187 ולצאת כך בהסתר.

מאוחר יותר כאשר שוב בורתה ארטילריה שלנו על איזור טרטור 42 חלצתי את שארית פל' ז' ובענו לעכביש 55 למלא מחדש כאשר מאחור השארנו בשטח שני כלים שרופים וחסר לנו מידע לגבי הצוות של תלמי.

הגענו לעכביש 55 ונצענו מלא מחדש לשם הביא שפוני החמושת דלק מים ומזון. משם פונה מסנבר שנפגע כנראה בעור התוף ושם קיבלנו קצין בוסף את עלי ברוך שצוות כמ"מ בפלוגה ז'.

בסביבות השעה 1700 הגיע הסמח"ט שמסר הדרך כי עלינו להוביל שיירת החמושת וכח צבאית
בציר אגוף לעכביש לעבר לקקן ומצמד. הזחלמים של יונה החלו בהעמסת החמושת כ-30פגזים
של זחל"מ ויותר.

בשעה 1830 החלה התנועה לציר כספי כאשר אני בע בסוף עם החמושצפצפא בכספי 55 חיכה לנו
פאצי שאמא היה להוביל דרך הריזבות עד לקקן השיירה התארגנה לאט לאט ובסביבות שעה
1100 בלילה החלה לבוע כאשר עמי והסמח"ט בעיה אחרי פאצי, אחרון פל' ז' יונה והחרמש
שלו התספוקת וכח הצבאית ולבסוף סגרה פל' ז' איתי.

מיד בתחילת התנועה בתקעה משאית דלק והיה צריך לגרוה. באותו זמן דווח הקמ"ן שהיה עדיין
מאחור שהוא מביא מכלית בוספת אני עם עוב כלי מפל' ז' חזרתי אחורה לכספי 55 כדי להובילה
בציר האגוף. זכינו שעה ומעלה עד אשר המיכלית הגיעה, כאשר היא הגיעה עם הקמ"ן הסתבר
כי יש לגרוור אותה. הנגמ"ש גרתם למיכלית כאשר אני מוביל והטנק השני סוגר מאחור בסעצו
באטיות ב-10 מיל/שעה עד ללקקן.

17.10.73

יום הצליחה של הגדוד

בלקקן היו תקועים כלים של קצין החמוש עמדו שם שני טנקים של פל' ח' שעממי השאיר ופל' ז'
שחכתה לי. ברשת הקשר שאלתי את עמי על מקומו והוא דווח שהוא נכנס לחצר של מצמד ומתחיל
לצלוח השעה היתה בערך 0530 בבקר. שאלתי את אני ק' החמוש תוך כמה זמן הוא גומר עם הטנק
והזחלמים והסתבר כי זה עביין של למעלה משעה עבודה.

בנתיים הגיעו הדוברות הגדולות שנגררו ע"י טנקים והחלו לחסום את ציר לכסיקון לעבר בחלה.
יצאתי מיד לדרך כאשר אחרי בעה פל' ז' עם שתי מכליות דלק זו שהבאנו ועוד בוספת שנתקעה
בלכסיקון. התנועה היתה מהירה למרות שהיה עלינו לאגוף את הדוברות שבעו וחסמו הציר.
כעבור 15 דק' היינו במצמד בסביבות השעה 0600 כאשר הגענו העברנו משאית דלק לג' לואות
כדי שתצליח ואנו נכנסנו אחריה.

בזמן שהותנו במצמד אמר לי עמי אם אתה רוצה לצלוח אזי תעשה את זה עכשיו מידאחרת יתכן
ולא תוכל, לא הבנתי בדיוק מדוע אבל התחלתי לבוע לעבר הפירצה.
לפני הפירצה עצרנו ק' אגם אוגדה ואמר לי כי עלי להצטרך לחט' 14 כדי לתגבר את אזור
החווה הסינית מדרום משם היה חשש שהמצרים ינסו לפרוץ כדי לסגור את ראש הגשר.
החנהל ויכוח קצר ביני לבין קצ' האגם וא"כ עם הסמח"ט ולבסוף קבלתי הוראה ישירה מהמח"ט
לעבור ת.פ. 14 ולא לצלוח.

באותו זמן ירדה על החצר הבחנתם ארטילרית רצינית ומדוייקת החילונו להתפזר בתוך החצר כדי
לא להפגע. אמרנו הטען קשר שלי נפצע בידו בזמן שסגר מדף מרטיס של פגז, והיינו צריכים א
לחבשו. הוריתי לאמרון מפ' ז' לעבור לחט' 14 ולבוע בציר הסוללה לעבר טרוק או ציר שיק
כפי שהוא נקרא.

אני הייתי צריך להחליף מגבר קשר פגים שהתקלקל, זאת עשיתי ע"י כך שיצאתי לצומת לכסיקון
בחלה שם עמד כלי פגוע בהבע סופי ממנו הוצאנו מגבר תקין.

בדרך לצומת ראיתי שאחת ממכליות הדלק שלצו שלא הגיע לחצר נפגעה מארטילריה על הציר.
בציר עצמו עמדו מספר דוברות שנפגעו ונשרפו.
חזרתי ללקקן מצאתי את הקש"ח שדווח כי טנק אחד כבר כשיר (של יצחקי) את א. עזיז
פנינו לתאגד בלקקן ואלי בכנס יונה טכנאי צריה בחור ט. קשר.
ממח"ט 14 שדבר איתי בע"פ קבלתי את התדר שלו ונאמר לי לבצע אחרון לצומת לכסיקון בחלה.
כשהגענו לשם ועברנו מעט את הצומת תפסנו עמדות בסוללה אך מטרת לא זיהינו. בנתיים
הגיע מכליס בציר בחלה ודווח כי כלי שלו עלה על מוקש ונפגע והוא אינו יודע אפוא הצוות
למרות שהרושם הוא שהם נחלצו חיים.

יצאתי עם מכליס כאשר יצחק מצטרף למחלקה זו חזרה דרך נצמד לתפיסת עמדות מצפון לציר
טרטור ולבלימת טנקים שהחלו להגיע מערבה מאזור החוה הסינית. נהלנו קרב קצר בו השמדנו
מספר טנקים לפי זכרונאי כ-3 והרבה מאד חיילי חי"ר שף כאלה שהיו עם מזוודות של סגרים.
יצרתי בנתיים קשר עם אמנון עמיקם והוריתי לו להתפרש מצפון לי ולהעסיק מטרת.
התעלות שממזרח לציר לכסיקון היו עדין מלאות בחי"ר מצרי. מאוחר יותר כאשר שקטה הגזרה
בקראתי חזרה למח"ט 14 אשר נתן לי אישור לחזור לגדוד.

יצאתי חזרה ללקקן ארגנתי את הקשה עם כל הכלים שלו והכלי הנוסף שיכול היה לבצע אלא
שהיתה לו בזילה הזקה מאחד ממכלי הדלק.
בררתי בתאגד עם פננה אמנון עזיז והסתבר שכן שם מצאתי את צוותו של מלמן שעלה על המוקש
מהמח" של מיכליס. לקחתי את פנחס ט' כטען אלי שאר האנשים עלו על הזחלמים של הקשה ונסענו
חזרה למצמד.

פגשתי שם את אמנון עם הפלוגה וקבלנו הוראה מג'קי סגן מ. האוגדה לעבור ת.פ. לצנחנים
ולאבטח את אזור הגשר בלילם.
בערב הגיע מיכלית דלק שהולקה אותנו למרות הארטילריה שהטרידה כל משך הלילה ובבקר אף
הגיע תחמושת למלא חלק מהכלים (בקר של ה-18)

18.10.73

עם בקר חצינו את המים ע"ג גשר דוברות כאשר ג'קי יצר פתח בשורה של האוגדה של ברן
שצלחה שם עברנו כולנו כולל הקח"ש עם הזחלמים שלו לאחר מכף דווח לי כי הצוות (שלושה מהם)
של מלמן בטש אותו בלילה ונעלם וכך נוצרו לנו בגדוד עוד 3 געזרים.
עברנו והגענו למחנות של שדה תעופה דוור סוואר לקח קצת זמן עד אשר איתרנו את שאריות
הגדוד, אבל לבסוף בכנסנו א' לשיית ומצאנו את הגדוד. הפקודה של עמי היתה לבצע לגשר
ביילו בתעלת המים המתוקה משם ע"ג הסוללה לעבר ציר חיפה.
עמי בע בראש עם כלים של משנה לוז, אחרי פל"ז ואני. פל' ו' עדיין היתה בהתארגנות
בש"ת עם ירון שחזר עם אמנון ע. לאחר פציעתו.
בכנסנו למחנות אנו סולטן אחרי החט' של נתקה שנתקלה שם בח"יר ואולי אף טנקים עכ"פ
על הציר עמדו 2 שוטיסנומרים.

ירון דווח בנתיים כי הוא בתנועה וכי הוא נמצא כבר אחרי יומרה (החרמ"ש). עברנו ליד
הטנקים הנוערים שברנו צפונה כאשר המקלעים יורים לאנפים מחשש שעדיין חי"ר נמצא במחפורות
שהיו מהצדדים.

לפתע בתקל עמי בטנקי אויב בחורשה שמצפון למחנה שירו בו הפק' היתה: - לפל' ז' לתפוש
עמדות מימין לפתוח באש הכלים של לוז שהיו שנים תפשו מלפנים ליד עמי ואלו אני הייתי
עם פל' ז' ירינו במספר טנקים שהושמדו ובהלקם כנטשו שהושמדו הזהוי היה קשה היות והם
היו מוסתרים בצמחיה ובעצים שנמצאו באותו אזור. עמי עם הכלים של לוז השמיד עוד 2 כלים
מטווח של כ-50 מטר כאשר הנגמשים של מכנף שעברו ת.פ. לנו מכוונים אותנו עליהם.

לאחר מכן שברנו מערבה ויצאנו בין סוללות תוחתי 122 מ"מ לציר חבית.
 התפרשנו מצפון לציר ורדית כאשר פל' ו' מאבטחת כ"פ צפון ומזרח עם עמי ואבי עם
 חלק מפל' ז' כלפי מערב ודרום. הקמא החל מדווח כי יורים בנו שטוח מסלול היות ולא
 יכולנו לזהות את היורים בנו אפסשנו כי זה בא מכוון השוטים שעמדו מעלינו.
 עמי בדק הזמא עם המח"ט והסתבר כי לא כן הדבר. אני בעתי לכוון דרום מערב עוד
 כ-500 מטר כאשר הבחנתי בטנקי אויב שהיו בטווח של כ-3200 (מדוד) שעלו ירו וירצו
 מיד לעמדת תצפית היו כ/4 או 5 כאלה שם.

המקום שלהם היה כ-1000 מ' בערך מדרום מע' לסגול 471 (מחנה צבאי).
 נתתי פק' אש לתותחן והיכנו שאחד מהם יעלה שנית לעמדת אש. ברגע שהבחנתי בטנק
 שעלה ירינו בו חם הטנק בפגע בפגיעה וראשונה ובע מעט קדימה כאשר הוא מפנה לנו את
 אגפו בכדור השני גדלק הטנק המח' של עלי ברוך שהיתה משמאלי דווחה אף היא על פגיעה
 בטנק בוסף שבער טנק שלישי בפגע אף הוא ולפי דיווח שלי ע"י שלשה טנקים שונים בו
 זמנית, הטנק שלי של עלי ברוך ועוד אחד שכולם דווחו על פגיעה בוספת באותו זמן.
 צאצאצא בשארנו במקום שמה יעלו גם הכלים הנוספים אך למצרים לא היה דם יותר וכנראה
 בזאת הפסדנו השמדה של עוד 2 כלים שעמדו שם.
 עמי קבל הוראה מהמחט לחזור לשרה ותעופה למלא מחדש ולהביא פג"ב פל' ו' החורמ"ט
 תחמושת לגיורא אבי בשארתי בשטח עם זחל פרום ונאלצתי לתקנו.
 בלילה נכבטנו לחביון לילה חטיבתי באזור זה כאשר לעת לילה הגיעה השדרה של עמי
 והחורמ"ט עם ההספקה שחולקה לגד' של גיורא ולשארית גד' 3.

19.10.73

בבקר התקפל החורמ"ט חזרה לש"ת כדי לבצע שוב מלוי תחמושת אנחנו תפשו את צומת חבית
 ורדית. בבקר טווחנו על אורחה משם החלה בריחה המובנית עמדנו על הסוללה שממזרח"לחבית"
 וירינו בטוחים של 4-5 ק"מ (ירי הצי עקיף) במעייכים ואחר בחלולים בחי"ר שהחל במנוסה
 פראית.

עמי עם פל' ו' בע קדימה יותר מעל לגשירה והחל להעסיק את צורה 28 שם בעו שיירות
 תספוקת וחי"ר.

בשעות אחה"צ הוריתי ליומרה להביא שנית תחמושת למלא מחדש בעיקר מייעיכים. בודע לי
 כפ דובץ בפצע וכמו כן האמ"ן מהתק' מטוסים שהיתה על אזור דור סוואר, ברוך קבל את
 הפיקוד על הפלוגה. באותו יום הושמדו ע"י פלוגתו של אמנון מספר משאיות עם חיילים
 עליהן.

החרמט הגיע עוד לפני חשיכה עם 5 לצומת בו התארגנו לחביון לילה ובצענו מלא מחדש.
 באותו לילה בפצע קצין הקשר אודי לאחר שהכלי שלהם התהפך בזמן שבסעו לחפש תחמושת
 לטנקים מכלים פגועים.

20.10.73

בבקר שוב התפרשנו בכנסנו לסוללות עמי עם שתי הפלוגות עלה מעל גשירה לכוון צורה 28.
 אני בטאיתי בצומת כאשר החרמ"ש בכנס לסוללות סביב הצומת הד"ר הגיע ופרש תאגד בסוללה
 כאשר החרמ"ש מאבטחו כמו כן הגיעו גם חוליה קדמית של 9 שטפלה בכלי של פל"ז' שהתקלקל.
 מאוחר יותר בעתי עם הכלי שלי קדימה למקום בו עמי עמד.
 קבלנו פק' לבצע ולהפוש את מקצרה.
 עמי בע ראשון עם הטנקים אני הובלתי את ברוך עם החרמ"ש, הול"ר ועם החוליה של 9 עליצו
 על מקצרה אחרי כח של פיזקו. ומאוחר יותר תפסנו את אזור מקצרה 4.
 לעת ערב בכנסנו לחניון לילה באזור ודאית סקרצית כ-300 צפוצית מערבית לצומת.

21.10.73

פעילות מיוחדת כבר לא היתה אמון ע. תפס את 6115 ואזור סקרצית 46 כאשר מדי פעם שנסה
 להתקדם בודו לעברו טיילי סגר ירון ישב מקצרה 4 אתנו.
 באותו יום בערכו קרבות אור ורף בסיון הפצצה על אמבון. מקרבות האויר באספו 3 טייסי
 אויב ורף אחד שלבו שהביאו עממי, כאשר גם כליט של האויב בעים לעברו בתחרות צנח פמובן
 א.עממי והפלוגה של ירון.

שפוצי הגיע אלינו עם שיירת הספקה שי תדלוק ותחמושת. ועזב אותנו לעת ערב.
 יחיאל עם כל הכבודה שלו החמוש והמפקדה העקרית דלגו עד מערבית לצומת חבית סקרצית.

22.10.73

שוב פעילות אדירה לקראת סוף היום כאשר במסך היום בסינו לתפוש ולחשר קו.
 הפעילות הזו מצויינת ביומן של עמי ביום זה דלגנו את יחיאל אלינו ואת ק' החמוש
 כ- 2 ק"מ מהצומת מזרחה.

6.10.73 מוצ"ש

עם ההייצבותי בשדה חימוץ מצאתי חוסר קריטי במקלעים לטנקים, בטק אישי, שמיכות, מזון, חיילים עמדו לרשותי יותר מן הדיוט.

7.10.73 יום א'

0300 קיבלתי הוראה מן המג"ד להכין דרך שיכלול החמומת, דלק, ומזון, וכן מקלעים, ולצאת לדרך, הכנתי את הדרך, אבל מקלעים לא הגיעו עד 1600 הזריתי לטמ"ס להמתין למקלעים עד 2000, ולא לצאת לדרך.

8.10.73 יום ב'

0500 הגענו לטסה, מצאתי בטק ליילבוא, 10 מנות קרב, וספחתי אותו לשפירה שלי וחפתי מזון מזון המים לגדוד בצומת ספונטבי- כרטיסן. הזחלמים קיבלו דלק. בצהריים בספתי עם הגדוד דרומה לאחר כך שוב צפונה לטסה, בלילה עזרתי לפנות פצועים בטליסמן 36, במשך הלילה חילקנו, חיממנו והאכלנו את הגדוד.

9.10.73 יום ב'

לפנות בקר חזרתי לטליסמן 36, אבל משאית תחמומת שקעה בחול ויצאה מכלל שימוש. כשסממתי ברשת הגדודים על הפצועים הרבים בקרב על המנטל. מסרתי לרופא שיש צפגעים ובעתי אתו לבקורת אסוף בפגעים, עם מ"פ החרמש התחלתי לשלוח פצועים לטסה על גבי גי' פיס, ב"בים וזחלמים.

חזרנו להתארגנות בטסה עם שרידי הגדוד, בטסה חלקבתי לכל הצוותים מזון ומים, וחילקנו את הטנקים.

10.10.73 יום ד'

הגדוד עמד בחניון וקיבל אספקה מוטפת.

11.10.73 יום ה'

יורו עלינו פגזים בזמן שהדרך היה בחור טסה, למזלנו היה לנו רק פצוע אחד, רס"ל דקנו יוסף שפונה לבני"ה טסה.

10-15.10.73

בימים אלה היה הגדוד על ציר טליסמן, ארגנו היי שגרה, דואר, מנוחה, החלפת בגדים, השלמת זרוד, אמנים

15.10.73 יום ב'

הסמח"ט הורה לי להתייצב עם כל הדרך בצומת טסה ולידו שגרת דרגים חטיבתית לכיוון רפידים, וכך עשינו בלילה הכיבושנו שגרה גדודית בספגרת שגרה חטיבתית, וסיממנו את כל מכוביותנו

16.10.73 יום ג'

0900 יצאנו לעומת מטה והגבנו ג-1200. לקחתי איתי חלק מן השמורה אשר כלל סולר, בנדין, תחמושת, מיט, מזון, ובעתי לכיוון הגודד על ציר עכביש, חלק שני בשאר במקום בפיקודו של ויט"פ, הנחם.

הגענו לגודד אח"כ, הדלקנו, חיטטנו, והעלינו תחמושת על זחלמי פלוגות החרמ"ם, בלילה בשארתי על ספיכי בציר עכביש.

17.10.73 יום ד'

בבוקר עזרתי לפנות בפגעים של אחת מיחידות הצבאנים, בשעות הצהריים יצאתי במסגרת השמרה התשיבתית, לכיווןא הגשר, היינו תחת הפגזה לאורכה של הדרך אבל לא היו לנו בפגעים, כשהגענו סביב השעה 1730 לא נתנו לנו להכנס לחצר בשארנו בחוץ, והיינו תחת הפגזה עד 0700 שניים האנטי בפצו, יוסי כץ (כדור בזרוע) וחיייל שני שבפצע קל ולא פונה.

18.10.73 יום ה'

שהרתי את הגשר, אבל קיבלתי נקודה מ-25 לחזור לצד מזרח עם שתי מיכליות סולר, ולממתיח למיגורו של הציר, כששמעתי בקשר ש-11 מדורה ל-12 שחסר להם סולר, החלטתי לעבוד בכל החיר, עברתי על הגשר בקבוע שהיה תחת הפגזה, הגעתי לסיים התפוסה, והדלקנו את הגודד שבא מן הצד השני, הגודד לקח איתו למטה שתי מיכליות סולר, ואנחנו בשארנו ללון בקצה שדה התפוסה.

19.10.73 יום ו'

גענו מזרחה על מנה להצטייז מחדש, הציר היה תחת הפגזה, עברנו את הגשר סביב 1100 בלקקו קיבלנו את כל הדרוש מגז'ים האוגדה. בגלל בעיות על הגשר לא יכולנו לזוז מערבה, וב-1500 התחילה ההפגזה, 1600 כשאנו שוכבים מסביב לחלולית, בהח פגז במרכז החלולית, הקמר שלי רב"ם רביאל גוימן בפצע אנושות ומה אח"כ, כן בפצו דב שטרייזר הרץ, גדי חובה כרס"ג מאיר כנהג, בהג מטכונה (בחור גרוזיני), ק. ואספקה של החטיבה, סרן ויליאמס, שני סגנים מחבורת השליטה, אבי זאריה קיבלו חלם.

הפיגוי בעטה חזק חמט דקות להתג"ד לטקס, היה שלפ לארגן לעצמי צורת חדש, ואיתו יצאתי מערבה, בתור מאסן של השיירה התשיבתית, התבועה החלה 1800, תחת הפגזה, כשהתבועה התעקבה שלחתי ג"פ ובו סרן אבשלום מחולית השליטה, ורס"ן קול, לבדוק את מצב השיירה שלפני, כשאלה לא חזרו, יצאתי בעצמי לגשר ומצאתי שהנ"פ, במקום לזרז את מעבר השיירה החלים משום מה לעבור את הנמר בעצמו, אני בתקע על הרמפה של הגשר.

כל בהגי השמרה, וגם מפלילי הגשר, ברחו למרחות והיתה קיימת סכנה שהרכבים והפופים יפגעו, הסברתי את הסכנה למפעילי הטרקטורים ולבהגיהם, בכמה מקרים גאלצתי להשתמש במקל שלי, בדרך גם החלה השיירה לזוז.

בסביבות 0100 עבר הכלי האחרון את הגשר, ובכנסנו לשדה מצד מערב לחעלה.

20.10.73 יום שבת

החמ"ם הורה להעביר את התחמושת לזחלמי החרמ"ם של יומרה ולמוללה, כך עשינו, תחת אש,

-17-
בשעות הבוקר בחצו בנוקד בשדה התעופה, בצהריים הורה לי המח"ט לנוע לחניה- ורדית

הגענו לשם 0200.

21.10 - יום א'

0300 קיבלתי הוראה לפגוש את המג"ד עם פיירת דרגים בצומת סקרנות- וראית, צומת צח
הייתה פחת הפגזה, ולכן חזרתי החילה מזרחה, לאחר שהתקשרתי עם הסמג"ר, חזרתי ונעתי
מערבה לודאית סקרנית, בסענו והגענו ללא פגע, חיטטנו והידלקנו את הגרוד, קיבלנו
התקפת אוירובים, כשרסיס אחד פוגע במיכלית שלנו.
אחר גמר תולוק חזרתי לחבית 36, לשלא דרגים .
הסמח"ט העביר אותנו לבסיס טילים על ציר חכית, מקום בו יכולנו לפזח את הרכב בצורה
מירבית, ושם בשארנו קיבלנו התקפות אויריות והפגזות.

22.10 יום ב' x

בנוקד בסעתי עם שמרה לסקרנות- וראית עם מזון ותחמושת, אח"כ חזרתי לבסיס הטילים פעל
ציר חכית, וחכיתי להפסקת האש, האש נמשכה עד למרת בנוקר, אבל בגלל הפיזור הגדול של כלי
הרכב נפגעה רק מיכלית סולר אחת.

- 5.10.73 קיבלתי והראה סלפוגית סמפקות הגדוד להמצא נכונות.
- 6.10.73 1200 בקראתי להזייב סיד, והנפתי 1400 לשדה מיסן, יוסי אהרונזי וחובשים נוספים הגיעו אטאטאל בטעות ובאות, ציור התאג"ד במצא סוכן בשלפוחו.
- 7.10.73 1200 התאג"ד יצא לכיוון טסה, כשהוא כולל אותי, ושבעה חובשים, ס"טר יוסי אהרונזי סמל- דוד אבוחדירה, סמל- דוד אלוק, סור"ג- סוריס מסן, וסוראי לוי ושמן טסה, הקטר - דוד ברזויצקי.
- 8.10.73 בכנסנו לחניון לילה על ציר טליסמן, אך זמן קצר לאחר מכן בקראנו בהחלטות לבוע על ציר טליסמן לקליטה בפגעים, כעבור 3 ק"מ פגשנו בתאג"ד סביסל"ם שהיה פרוס לקליטה בפגעים. אותו זמן הגיע זרם של כ- 18 פצועים וסייענו בקליטתם לצוות ביסל"ם שלא הצליח להשתלט על המומה. ביצעתי מיון ראשוני ולאור פנסף לוקס בוצעו חביטה וטיפול יסודיים בכל הנפגעים. בין הפאר ביצעתי פתי אנטובציות, שלוש ונסקציות, שני "סדי תומט", חביטה מסובכת של בטן עם מעיין בחוץ ולפתוח חריטר איבפוזיות. קבעתי כאן את טותו של סגן הלל מעוז שנפגע סמוקס זרחן במלק בוחו העליון, הפצועים פונו בכל רכב אפסרי (אמבולנסים, בגמשים, גי'פים).
- 9.10.73 חזרנו לחניון הגנודי . לאחר הקרב על חסוטל בעתי בכל המהירות לציובה, ומצאתי שם את תאג"ד שלוש של וחטיבה שהחל לקלוט את הפצועים הרבים, הנפגע הקטה ביותר היה המ"פ שרגא ששכב בואם עם קשיי בשיטה חמורים כתוצאה מפגיעה בחזה ימני עליון וזרוע ימנית, שגרמו להספואומו טורקס- שני ביקורים שביצעתי בחזהו הראו הפרשה דמיס ולא סיפרו במאומה את הבטימה, בסיונות חוזרים להכניס ציבור לקנה הבטימה בכסלו עקב מאבק החולה, לכן בצעתי טרכאוטומיה, חיברנו צנור לקנה הבטימה, שאבנו הפרשת מחוך הראה והנשטנו בלחץ חיובי בעזרת מכשיר "אמנו" . השיפור במצב היה סירי. בעת המרכאוטומיה בכסלו בסיונות לעירוי ולכן ביקשתי את רופא תאגד 3 לבצע ונסקציה ביד השטאלית. משהתברר כי 10 אינה פועלת היטב, ביצעתי ונסקציה ענה שאו בקרטול ימין. עתה הפתחה המצב עוד יותר.
- העמטנו את שרגא על בגמ"ם הסיור שלנו, כשהתגנב דוד אבוחדירה סלווה אותו ועוסק בהבטחה, כעבור דקות אחדות נחת ססוק שפינה אותו לרפידים.
- כל אותה טעה עברו החובשים באופן עצמאי כמעט, הבסו קיבעו ועסו עירוויים, אני חושב שטספר שבפגעים שסופלו מתקרב לעטרים.

10-12.10.73

בימים אלה עסקנו בהתארגנות ובהצטיידות באמצעים רפואיים, השגנו אלוזקות ותחבושות אישיות כבודט, בגלל סכנתה של החקפת קוטנדרו שלח אותנו ומג"ד לחניון בטסה, ובאחד הבקרים הוחקף החניון ע"י מספר מסוסי אויב, בהנחי לזרז את אבט

המפקדה לקום לפני אור השחר, אבל הם לא עשו כן, והמטוסים מצאו חלק מאנשי המפקדה כשהם מנסממים. הרקטות פגעו והרגו כ- 17 חיילים, כולל כ-5 מהגדוד שלנו. כולל הרט"ר בבני שפצע בטוק. נתנו טיפול ראשוני בלבד ופנינו את הנפגעים מרחק 200 מ' לפלוגת הרפואה שיטבה ליריבו.

בחקרה זו שנמשכה עד ל- 15.10 טיפלנו מספר פעמים בנפגעים בקבוצות קטנות.

15.10 - בסביבות 1200 קיבלנו הודעה להיות מוכנים לחזרה, ועשינו הכנות אחרונות.

16.10 - בהיותנו על ציר עכבים, קלטנו כהריסר נפגעים מבין המפקיסטים של הגדוד, ומבין הצנחנים שנאספו ע"י המג"ד בעת נסיגתו מציר טרסור.

17.10 - עם הגענו ל"חצר" טיפלנו בפצוע לא מן היחידה שלנו שפצע בהפגזה, טיפלנו בו במהירות אמצעים שונים מצבו היה קשה עקב פציעה חמורה ביותר במפשעה השמאלית, כמו כן סייצנו לחגור הצנחנים במקום, שהיה תפוש ודל בצידו, נתנו להם חומר חביטה ובוזלים.

זמן קצר לאחר שעברנו את התעלה ירדה עלינו ההפגזה. מפ' החרט"ם, יונה נפצע בבטנו בריסיים, טיפלנו בו במחפורהמכוסה חול וזרזים. ביצענו ונסקציה בקרסול השמאלי והזרקנו לו מורפיום לוריד. הוך כך טפלנו באותה מחפורה בפצוע שני, פנינו את יונה פעבר לגשר. בהמשך ההפגזה נפגעו החובט יוסי אורובי, והאשר דוד ברזביצקי טריסס פגזים.

התקמנו בנובקר גדול יותר, אולם את הטיפולים בצענו בחוף, עד פגזי טיירי של הנפגעים לכוון הגשר על גבי הכלים שהביאו אותם. לא ידענו אז שהפצועים ייטארו תחת אש תופת שעות רבות, אין ספק שנושא הפיבוי הרפואי מאזור הגשר והשהייה פסך שעות רבות השופים לגמרי לארטיילריה פהייה כשלון ששום תיאוריות ומיאורי גבורה לא יוכלו לחפות עליו.

עד שעות אחה"צ טיפלנו במסונה פצועים לערך, בעיקר כוויות קטנה של טבקיסיים. עברנו לנובקר גדול וחזק שנמצא קרוב יותר לגשר ואשר עתיד היה לאפשר פיפול טוב ונוח בפצועים, וגם בינהם המבקיסיס גובי שנפגע מכדור בחזהו והגיע אלינו במצב גסיסה. בערב לנו זחלם 8/ב עם תחילתה של הפגזה קשה, במסך הלילה רק טפלו בפצוע.

18.10 - נוצר רכוז גדול של כלים במקום מטווח ומוכה ארטיילריה, ודרשתי מן המקמב"ץ

שהכלים יפוזרו, רק לקראת הערב נענה לי המקמב"ץ והתפזרו למספר נובקרים טובים יחסית. בערב הופיעה שיירה של פלוגת רפואה מהאוגדה של ברן, כולה רכובה על רכב רק, הם נכנסו לאולם קולבץ לשיבה, כעבור דקות אחדות נתחו פגזים, ומפקדי הפלוגה נהרגו במקום.

19.10 בבוקר הופיעו טיירי הפלד"פ הזו בשאננות, והתפזרו בביתנים באווירת פיקניק.

הזהרתי את קצין החובטים שלהם כי הם מסכנים את חיי אנשיהם, גם אמרתי לשרן ד"ר רובנפלד לפזח את הכלים, אולם הם פזרו את הכלים אך במעט.

תוך טיפול בגבי שבוים פצועים ע"י אנשי פלד"מ החלה התקפת טיגים שבמהלכה נהרגו 4 מאנשינו, כולל הרופא סרן, וכן שני הטבוים, כ-15 אנשים נפצעו. תוך 10 דקות קיבלו כל הפצועים טיפול, ופגזו לכיוון הגשר, בשארנו ארבעה חובטים: דוד אנוחצירה, שנחמנה רס"ל, דוד אלוק, דר' זרדי, אהרון רשף. 3 חובטים נפצעו 4- טשה, דביר, בר טשת

20.10 - יצאנו בשיירה לי יר חיפה לכוון מקצרה. הימים הבאים עברו בתנאי רגיעה יחסית.

מצב זכינותה של מחלקת הקשר:

מבחינת האימון - היתה המחלקה מוכנה, כל חייל הכיר את הכלי שלו, עד הגיוס ב-6 אוק' מספר האנשים שעמדו לרשותי עלה על התקן.

ההצטיינות:

מחסן הקשר היה מאורגן חלקית בלבד, הציווד הרזרבי וציווד הטכנאים לא היה מרוכז במחסן הגדודי. מעבודת הקשר לא היתה מוכנה.

הציווד במחסן הקשר הגדודי היה צריך לשמש גם גדודים אחרים ולכן בוצר חוסר בערכות טנקים וזחלמים הדבר עכב את ההצטיינות.

במחסן חסרו אביזרים להרכבה - ברגים, מפתחות, הזחלמים לא היו ממותקנים בהתאם לתקן (מבחינת בסיסים ואנטנות) אנשי המפ"טיה לא ידעו את מקום הימצאו של הציווד, ולא היה במקום אדם שיהיה אחראי על המחסן שלבו. בעקבות כל זאת ארך הציווד של הטנקים משבת 6 אוק' 1400 עד 07 0300 ציווד הזחלמים במשך עד 07 1200. עם כל זה לא חסרו מכשירי קשר ויצאנו עם מכשירים רזרביים. ה-ב.ס.ס. הורכב למרות שהיה ידוע כי אינו תקין, המכשיר הוחלף ביום השלישי למלחמה.

ארועי קשר במהלך המלחמה:-

החלפת ציווד מלפנת החלה רק ביום ד' 10-10.73 ההחלפה במשכה בצורה שוטפת עד ליום הצליחה, 17 אוק' קיבלנו עזרה רבה מגדוד הקשר הגייסי.

בימים חמים התקלקלו בטנקים 3-4 מכשירי ו.ר.ו. מכאן אפשר להסיק שהקירור לא פעל כסידרו. מערכת קשר פנים לעומת זאת היתה תקינה גם בתנאים שפגעו המשיך קשר פנים לפעול.

יש לציין שתבואי לחימה והאזנה רצפיים, צורכים המכשירים את המצברים במהירות רבה - רצוי למצוא לכן פתרון.

עוד הצליחה בוחק הקשר בינינו לבין מחסני הקשר של החטיבה, שנשארו בעכביש 53, ב-19 אוק' היו חסרים לטנקים 3 מכשירי ו.ר.ס., למרות שהוצאנו 2 מכשירים מטנקים פגועים, צאנו כשפנינו לחטיבה באמר לנו לקבל מכשירים בעכביש 53 אבל לא היה באפשרותנו להגיע לשם בשום אופן. החל מן הקרב על חמוטל 9 אוק' עבדו חמידוכשבעה טנקים עם מכשירים ידניים, כי המכשירים האוטומטיים לא חזרו מתיקון, המכשירים הידניים נתגלו אמינים יותר מן האוטומטיים. מכשירי מ.ק. 25 נתגלו כאמינים ביותר - אף מכשיר לא התקלקל כל המלחמה.

בטחון קשר:

קודים גשברו ע"י כוחותינו, אשר השתמשו בצופן ובשפה גלויה בעת ובעונה אחת, תדירים של יחידות אחרות הוקראו בגלוי בקשר, מלקוד שחור וקוד גזית אמא לא באו לידי ביטוי כלל. אנשים שתוחו את עצמם ע"י איזכור גלוי של עצמים בולטים בשטח, כגון מגדלי מים וגשרים הוזכרו מספרים גדול כוחיתנו, סוג רכב, כלים פגועים.

הצטיינות.

לא היה זרוד תקני של זחלם מבצעים, רק פריטים אלה ספפקו, ארגז בטחון, שולחן חמ"ל, ספסל, לוח מפות, הקמ"ן הגיע רק אחרי המוטל, והיה עלי לחלק מפות שהיו מוכנות בערכות מלאות. זחלמי מבצעים, מודיעין, לא נמצאו והיה צריך להשיגם בורכים לא תקניות, זחל מנהלה לא נמצא, ואיבנו עד היום, כתוצאה מכך היה צורך לנהל את כל ענייני המנהלה מזחלם מבצעים. מבחינת כח אדם - עמד לרשותי סמל מבצעים אחד בלבד.

יומן פעילות.

בגלל הצורך לקדוח חורים למתקון מכשירי קשר התעכב זחלם מבצעים עד 07 1600, אני יצאתי על זחלם מודיעין, זחלם מבצעים הגיע אלי ביום ג' (8-10) בבוקר.

לאורך המלחמה עסקתי בענייני מבצעים, כיוון שנהל הקרב כולו היה חפול ולא כפי החדגולת. את זמני הקדשתי לענייני מנהלה, הובלה כוחות עודפיים ועקב כך נכול היה הטמג"ד להתפנות כמעט לחלוטין לפעילות מבצעית.

פעילות מנהלתית עד הצליחה -

פריסת כוחות, הכנסה לחניוני לילה, הרכבת רקמ, בסיון להשלים ציודם (משקפות - מצפנים).

8.10 - אחרי כניסה לחניון לילה, קיבלתי הודעה שיש בפגעים בגודד, והובלתי את 18 ואת החרמ"ש

לאורך ציר מליסמן, עד שפגשנו תאגד של ביסל"ש, שהיה ערוך לקליטת בפגעים, עסקתי

באיגון רכבי פינוי, הוצאת בפגעים מכלים שהגיעו, הובלה של התאג"ד מממב.

9.10 - כששמענו בקשר על בפגעים בחמוטל, הזעקנו את 18, אירגנו בקודת איסוף, הזעקנו את 30

ניטנו להזעיק מסוק, עברנו 30 דקות עד שהגיע 30.

לאחר פינוי הפגעים שובנו ארעית שאריות הצוותים על הטנקים שנשארו והובלתי אותם

בשיירה למטה לשם שיפוץ הטנקים שנפגעו, ושיפוץ מחדש עם צוותים רדוביים שנמצאו בטסה.

10.10 - ישיבה בחניון על ציר מליסמן כאשר שוב דאגתיא כל ערב לכיבוס הטנקים לחניון לילה

ופיזורם בבוקר.

11.10 - 14 אוק' ישיבה במקום אחד שעיקר הפעולות היו מלא מחדש (מילוי זינודי טנקים).

15.10 - בפעם ראשונה בתנה קבוצת פקודות בקשר לצליחה באותו יום הובלתי את כל החרמ"ש 18-19

דרך טסה ליוקון (ציר עכביש) בו בזמן שעמי חצה עם הגודד דרך החול ויהפדה הגיע עם

הטג"שים.

16.10 - הטנקים של פל' ז' ועמי נכנסו לציר ששטוש בהיפוי כלי 1 עם הטמג"ד שוב שמעתי בקשר

על בפגעים, הכנתי את הציוד לקבלת בפגעים אאת הכלים שפינו כוונת אליו כאשר הטנקים

חזרו מזרח באירגון מ"מלא מחז"ש של הטנקים והזחלמים.

17.10 - יום הצליחה, הגענו עם שחר למצמו, אני הייתי אחראי על שליחת הכלים לפתחי הצליחה

על הדוברות, תוך כדי מעבר החרמ"ש (היה עמוט עם אפסקה) החלה הפגזה.

הוראתי לחרמ"ש איפה לפרוק את התחמושת שהייתה מיועדת לגד' 1 במשך כל הזמן היינו

בתונים תחת הפגזה והיה צורך ללמוד היכן נמצא כל כח, משום שכולם התפזרו במחפורות

מ"פ החרמ"ש אצ יונד- בפצע, קמרם קיבל פיקוד.

החובשים ירדו מהזחלמים והתפזרו (בנגוד להוראות) והיה צורך לאספם לבונקר שהגדוד מצא.
אחרי הצהריים בשלחו שתי מחלקות זחלמים עם פגזי טנקים למלות מחדש את הטנקים, לפנות ערב
העברתי את מחלקה 3 של פל' י' מס. 5 ו-18 למחנה הצבאי, בערב החלה הפגזה מרוכזת על המחנות
הכח התפזר 18 בכנס לבונקר. 2 זחלמים של מחלקה 3 חזרו להורשות ובכנסו לשוחות זחל מ.מ.
בפגע ואבדתי איתו את הקשר.

18.10- הסמג"ד ופל' ז' פוצרת את ההעלה, כיוונתי אותם לאזור המחנות, הסמג"ד מודיע שחסרה לו תחמושת
ואז העמסנו על 2 זחלמים של מחלקה 3 פגזים מתחמושת שהעברנו בצליחה. תוך כודם חיפוש אחר
במרוד (מ"מ 3) בניתקלנו בשיירה של הספקה שלא היה ידוע לנו עליה, לפני הצהריים הגשע פלוגה
החרמ"ש בחזרה ומאותם המשאיות העמסנו עליהם מזון מים ותחמושת לפני ששלחתי אותם חזרה לטנקים
הודע המג"ד שמה שהעמסנו מיועד לגד' 1 והוא מגיע עם הטנקים להתמלות, הוצאתי מספר משאיות
מהשיירה הונבתי אותם לאזור המגדלים, ובדיוק אז הגיעו הטנקים והתמלאו ישר מהמשאיות.
באותו יום נודע לי על המצאותם של בונקרים עבור 18-19, והמבצעים.

19.10- במצא מ"מ 3 של החרמ"ש (במרוד) שהגיע בכוחות עצמו למקומנו, הסמג"ד הודיע לנו שחסרה
תחמושת מעין ומלול, נודע לנו שהשיירה של 25 בפגעה. יצאנו לחפש תחמושת בטנקים פגועים
בתקיפת מטוסים בפצע הקמ"ן (שלמה) ועוד מספר חובשים ואנשי חרמ"ש, בהרגו 2 אנשי חרמ"ש.
בערב הכנסנו את 19 לבונקר ורצינו לפנות 4 הרוגים שנשארו בשטח מתקיפת המטוסים, היה חושך
לגמרי הזחל"מ התהפך לשוחה, אודי בפצע, פניתי אותו, ודאגתי לפיזוי 4 ההרוגים (פוזו למחרת).

20.10- מוקדם בבקר הגיע אספקה עם הסמח"ט, יומרה העמים תחמושת ויצא בבוקר אל הטנקים עם 18 זחל
אחד של 19. באותו היום שלחתי עוד טנק שתוקן עם 5 ומים וסולר שממאתי על המסלולים.

21.10- יצאתי עם שאר הכח שנשאר במחנות (19 טנקים לא כשרים וזחל אחד של 18) בבירוש 5.
הגענו עד צ.צ.ח בפגשתי עם מס' 15 לפנות ערב בפרדתי מהם ועמדתי בנפרד על הכביש מחשש
לריכוז יתר של כלי רכב. (דבר שהוכיח עצמו).

22.10- הטנקים לא התקדמו וכמו כן אני בשארתי עם הכוח כ-2 ק"מ מערבית ל. צח בערב- הפסקת אש.

יצאו משדה תימן ביום ראשון בשעה 1400 עם שני זחלים טכניים כאשר מלאי ח/ח לא היה מושלם וקיבלנו אותו ממצל"ח באר-שבע בערב.

כלים ספציפיים לא היו איתנו, מלאי ח/ח היה זעום ולא ענה על הדרישות, הגדוד מנה 19 טנקים אשר הגיעו מ.ב.מ.ב. פלוגת החרמ"ש 11 זחלים מפ' עיקרית מושלמת, מצב הזחלים היה גרוע את רובם הגענו בדחיפה מצב הטנקים היה משביע רצון ח/ח לרכב ב' כלל לא היה בנושא רכב ב' לא זומנו האנשים המתאימים מבחינה מקצועית כך שנמצאו בזמן המלחמה עם 2 מכובאי רכב ב' וחשמלאי 1, יצאינו מבסיס האם ביום ראשון 7.10.73 בשעות הצהריים עד טסה.

הגענו לטסה בשעות הערב ולמחרת בפגשנו עם הגדוד והתחלנו לעבוד על הטנקים, הגדוד הגיע על זחלים עד טסה ובביר גפגפה בתקעו 2 טנקים עם מש' הזדקה האחד והשני בעיות מזקו"ם

ביום השלישי למלחמה ישבנו בגש"ח של טסה ולשם הגיעו כל הטנקים עם בעיות טכניות, בעזרת הגש"ח הכשרנו את כל הטנקים, כל זאת לא מנע יתיאח חוליות לתיקונים בשטח בהתאם לקריאת הממונים ביציאה מטסה במצאו עם 26 טנקים ומכאן המשכנו לבוע עם הגדוד עד לחציית התעלה, הגענו ל"לקקו" מספר שעות אחריו הטנקים, כאשר טיפלנו ברכב הרב שנתקע לאורך הציר.

ב"לקקו" חיכו לנו מספר טנקים עם מספק בעיות, כאשר התגברנו עליהם והכשרנו אותם לבסיעה בלילה חנינו בחצר שלפני הגשר ובבקר חצינו ביחד עם הסמג"ד את התעלה, מכאן הגענו לשדה התעופה דור-טואר.

בדור-טואר התמקם החט"ג ואז התחלנו בטיפולים ובעבודה על הטנקים הלא כשירים ביומים - הראשונים לא במצא הגש"ח מעבר לתעלהאז וטיפלנו בכל הטנקים אשר היו זקוקים לטיפול ללא שייכות ליחידתנו, במשך הלחימה של הגדוד הגיעו אלינו כל הכלים אשר הזדקקו לטיפולנו כל זאת בכוחות עצמם, היו מספר טנקים שהיה צורך לגרור אותם ואת זאת ביצענו ע"י טנק שנפגע בצריח ונעז ע"י יחידה אחרת, טנק זה היה לבו לעזר רב.

כיומים לאחר מכן כל הטנקים של הגדודולגנו אחורה לצורך תדלוק ותחמושוזו אמצא הזדמנות טובה להכשיתם להמשך הלחימה ולעשות בהם טיפול יסודי.

אנו שוב חזרנו למקומנו הקבוע והמשכנו לטפל בשאר הטנקים בנושא זחלמי"ם הגיעו הרבה כלים אשר הרויטורים שלהם נפגעו כתוצאה מכך שהטריסים בשאר פתוחים וכן התעוררו הרבה בעיות שלא ברשותינו, פטרנו את הבעיות של הזחלי"ם ע"י השלמות מזחלי"ם פגועים, עד אשר הקח"ש של החטיבה הביא מספר רויטורים מתאים, בזמן שהייתנו מעבר לתעלה נמצאו כל הזמן גלויים תחת הפגזה - כבדה כתוצאה מכך שעברנו בלילה עם אורות מלאים מאחד והמצב חייב זאת וכן ריכוז גדול של כלים משך צומת לב הקטק"ם והמטוסים כך שהופגזנו ע"י שניהם.

לאורך כל הלחימה לא פיזרתי את החוליות הטכניות לפלוגות מאחר והמצב בשטח לא איפשר זאת כך שנותרתי עם הרבה אנשים בחט"ג וכמוצאה מכך הפגיעות בנו היו יכולות להיות הרבה יותר גדולות

נכונות האנשים במלחמה

בנושא טנקים לדעתי בוצעה עבודה בפלאה, ע"י אנשי הרק"מ אשר לא חסכו במאמצים גם תחת הפגזות ארטילריות.

בנושא רכב ב' האנשים השייכים לחוליה טכנית מכך שהזחל היה הארוך ומגושם ונע באיטיות רבה, שאר אנשי רכב ב' בחט"ג לדעתי היו גרועים מבחינת זכויות וידע מקצועי.

ברצוני לציין לשבח את עבודתם שא ואת מושייתם של הסמלים הטכניים ובמיוחד את מנהל העבודה של החט"ג

טה"כ הנפגעים בין החימוש היו - 2 פצועים קל

פרטי נותן הדו"ח:-

טבת -

6/10

ששעות הצהריים כאשר פרצה הפלחמה התחילו להגיע חיילי הפלוגה, בהתחלה הגיעו רק בודדים אני אישית היגפתי בטעה 1430 בטעה זו כמעט ולא היו עדין חיילים שהגדודושהפלוגה, ישכנו והפתנו בטעה 0330 הגיע אריק שרון ואמר לנו שנתחיל לזרוד ולחפש את הטנקים עם סי שנמצא היינו בודדים 3 חברה, כששך שעות אחר הצהריים ובשעות הערב התחילו להגיע החברה מאזור ת"א עד טעה 0200 הגיעו מספיק חיילים מהפלוגה ששכיל לצוות את שמונת הטנקים אשר עמדו לרשותנו, הצוותים היו ט"ט, סמ"ט, מחלקה 1, מחלקה 2, בערך בטעה 0430 היינו מוכנים ליציאה, כאשר מספר פריטים חשובים היו חסרים בטנקים כמו - משקפת למפקד כבה לשקלע מפקד ומקלעון, כמו כן לא בעטה בטנקים תאום כוונות.

י"ט א' -

7/10

בטעה 0500 יצאנו מטה-תימן בניסיעה על זחל"ט עם כל הגדוד שכלל אז את מג"ד פלוגה ז' והפלוגה שלנו.

עברנו דרך באר-טבע כשמשקיפי קומ"ט מנופפים לנו ומאחלים הצלחה. המשכנו לברע דרך שכמה אום כתף בי-גפגפה עד לשסה, טנק אחד נחקע כבראה בגלל ששאנת הזרקה ליד ססה ומפקדו יוחי גלעד עלה על טנק וא והתחלף עם גרוס יצחק. טנק 2 נחקע מוקדם יותר ליד הכניסה לעפידים בגלל פרכוב אשר התחרר, מש"ק הטנק היה אריה אשורוביץ. בשעות אחר הצהריים המשכנו לברע צפונה לצומת ספונטני כרשיטן אני עם מחלקה 1 נשארו בשומם שאר הגדוד המשיך לברע מערבה לאיזור הברכה. אנחנו נשארו בצומת לצורך בליטה בסידת הצורך.

יום ב' -

8/10

עם חושך בטעה 0300 הצטרפנו אל שאר הגדוד ועם שחר בענו לאיזור הברכה. לשען האמת כשלב זה לא היה ברור לנו בדיוק איפה אויב ואיפה אנחנו ומה בעצם קורה בכל העסק הזה. מעמדות בהלבו אום בטרוחיים של 3500 אשר עם טנקים ורכב של המצרים באזור התעלה. מחלקה 1 וטנק ט"ט בפיקודו של המ"ט בשלב זה השפידו 2 כלים, כששך כל הזמן ירדה עלינו ארשילריה בשעות הצהריים בחבה לנו פקודה להתקפל שטם ולברע לגזרה הדרוסיית, התארגנו ועם תחילת תברעה הגיע זאל סמ"ד וחילק מנות קרב וטיגריות שהיו בחוצים מאור. עם תחילת תברעה הטנק שלי נחקע בגלל ששבגת גז שנתפסה הפלוגה המשכיה לברע דרושה ואנחנו הצלחנו להגיע את הטנק לשסה ישר בכנסנו לג"טח אשר סידר את התקלה, בשלב זה הצטרף טנק 2 אשר נחקע לפני כן, הגדוד קבל סיבוי כאשר כבר היגיע לאיזור הזהבות. וחזר וברע לכיוון ססה בשלב זה

-25-

הצטרפתי חזרה לפלוגה,

בענו על ציר שליסמן מערבה כשהפשיטה לא ברורה לנו בדיוק הגענו לאזור חמוטל עם דמדומים

ושם התנהל קרב בין הנצרים לבין טנקי שוט שלנו לא היה ברור איפה כוחותינו ואיפה האויב

ניסינו להצטרף לקרב אבל מפאת חוסר בהירות לא עבדנו כמו שצריך, על חמוטל בערו מספר טנקים חלקם שלנו

מחטיבה 500 כנראה, ארטילריה המשיכה לרדת. בלילה התארגנו ובמסגרת הגדוד עלינו קצת מזרחה להתארגנות

ללילה ולמילוי מחדש. הלילה היה שקט לגמרי עם כובנות מוגברת.

יום ג' -

9/10

עם שחר התארגנו בעמדות כלפי חמוטל כשהפלוגה תופסת עמדות משמאל שפרנו עמדות לפנינו ובטווחים של 3000

3000 זיהינו חי"ר על חמוטל פתחנו בירי מעיכור איליו ירינו פגזים בודדים בלבד, ירדה

קצת ארטילריה ואז נתנה פקודה להסתערות האמת היא שלא ידענו בפני מה אנחנו עומדים לא נתנה שום פקודות

זדימה בהסתערות הצלחנו פחות או יותר לשמוח על קו בדודי כשנתן חיפוי עלידי גרוד אחר

ירינו תוך כדי הסתערות במקלעים הגענו לשולי היעד כשהפלוגה פחות או יותר במרכז.

האמת היא שאי אפשר היה להבדיל בין הפלוגות, מפני שלא היה סימן לשום פלוגה. חלק מהפלוגה בשארה צאצא

בעמדות בשולי היעד. ירינו על חי"ר שהיה בפאת על איעד, וכן על גיט"ם וטנקים אבי

מעריך שהפלוגה השמידה 2-3 טנקים ומספר גיט"ם עם תחילת ההסתערות הסתער האגף השמאלי של

הגרוד שכלל חלק מהפלוגה בתחילת ההסתערות בפצע מ"מ 2 סגן יגאל הלביץ בראשו בהמשך ההסתערות

בפצע גם המ"פ רזני קריב בערך בשלב זה נתנה הפקודה לסגת כשמצבו של הגרוד מבחינת

מפקדים הוא לא טוב הפלוגה הובילה את הגרוד חזרה לציר שליסמן ומשם מזרחה עד לבקורת איסוף

ופינו בפגעים, אף טנק של הפלוגה לא נפגע. סגן יגאל הלביץ מת מפצעיו בשעת הפינוי הפלוגה עזרה

לפינוי הפצועים משאר טנקי הגרוד והעברתם לבקורת הפינוי, מהפלוגה לא נפגע שום טנק,

הגרוד התארגן והמשכנו בתנועה לשטה, להתארגנות מחדש ולמילוי מחדש ולהתאוששות. סגן פירון

ירוש בתמנה למ"פ, סגן יוחי גלעד עבר לשמש כמ"פ בפלוגה ח', סגן משה בריגר עבר לפלוגה לשמש

כמ"פ 1 התארגנו ואחה"צ בענו לשליסמן 42 הפלוגה כללה 6 טנקים אחד הטנקים נפגע בתותח

ונשאר להחלפה בטסה באותו מקום בשארנו ללילה.

יום ד'

10/10

בשארנו באותו מקום כשאנו מקדישים את הזמן לטיפול בטנקים. הצטרף לפלוגה טנק 60 מ לזמן קצר

ושמש כמ"פ 2 ביום היינו מתפזרים לחביון יום ובלילה התכנסנו לחביון לילה גדודי.

26

יום ה' -

11/10

בשעה 0200 במוקד הודיעו על צביחת קומנדו באזור טסה הפלוגה והמג"ד בעכו במהירות לאזור טסה ושם קבלנו פקודה לסריקה באזור לחפש את הקומנדו סרקנו מספר צירים ולאחר שהתברר שהענין לא ברור ולא תכליתי בעכו חזרה לחניון הגדודי.

עם שחר שוב התפזרנו בשעות אחה"צ קבלנו פקודה לבוע מערבה על פליסמן במסגרת הגדודים בעכו צפויה אסא לאזור חג'ם בתנועה מאובטחת, הגדוד בשאר באבטחה והפלוגה + המג"ד המשכנו לבוע עם גרום של הלקופטר שבו ישב תא"ל דובי תמרי הוא ברום אותנו דרך דיונות לאיזור שבו זיהו מספר טנקים ובגמשי"ם של המצרים, באנו מכיוון בלתי צפוי להם עלינו לעמדות ומטווחים של 2000 מטר השמדנו חמישה כלי רכב של המצרים סביר ששלושה היו טנקים, זאת היתה פעולה חלקה בקיה ואלגנטית ללא שום מפגעים וללא שום צנזורה בעיות שוב הסתבר לנו שבקרוב ש.ב.ש. אין בעיות בכלל בזה הסתיימה הפעולה.

בעכו חזרה לחניון היום כשהמוראל שהיה די שפוף בגלל מקרה חמוטל השתפר בצורה ניכרת זה היה מעשה הכל לגבי אותו יום ובלילה הינו שוב בחניון גדודי.

יום ו' -

12/10

יום ללא שום אירוע מיוחד בשארנו באותו מקום והקדשנו את זמננו לטיפולים, התארגנות ותאום פוזנות. ההספקה באותה תקופה התחילה להגיע בצורה סדירה והיתה בהחלט טובה, בזכותו ובפיקוחו של מ"פ מפקדה סיפוני המוראל היה בהחלט משופר באותה תקופה.

יום שבת -

13/

בשעות הצהריים בתנה פקודה לפלוגה לבוע למתק ברפידים קבלנו עוד טנקים מפלוגה ח' והיינו 10 טנקים בסעו פססה למתק הגבנו בשעות אחה"צ וברתמנו לדוברות שהיו מורכבות על מדבילים מיוחדים טנק מפלוגה ח' שבר בית זרוע ומום פיגול ויצא ובע לגש"ח רפידים לתקון עם לילה עלינו על הכביש התארגנו בשדחה עם הדוברות שבראו כמפלצות אבל בתנועה על הכביש לא היתה שום בעיה והם בעו חלק, טנק 3 אסאם מתחזק שבר אוזן של שקל אחורי לגרירה תוך תמרון עם הדובריה וגן הוא יצא מהתמונה אבל המשיך לבוע איתנו כך שגררנו 8 דוברות בעכו על ציר פקני אשר מחובר לציר הרוחב דרומית לטסה הגענו כ- 5 ק"מ מכביש הרוחב ישר בכבסנו לחניון באחת הוודיות כשכל טנק בשאר רחוק לדובריה בשארנו ללילה באותו מקום.

77-

יום א' -

14/10

עם שחם התפרסמו רחופים לדוברות ונכנסנו להסוואה, בערך בשעה 0700 בתנה פקודה להבקט מהדוברות ולנוע לעזרת החטיבה בציר פליסמן ששם התנהל קרב ט. ב- ט. כשהמצרים קדמו טנקים וניסו להתקדם עלינו על ציר הרוחב ונענו מפונה לשטה בדרך צוד הספקנו לחלק את הטנקים. המסכנו לנוע על פליסמן עד טיברנו קשר עם הגרוד שנמצא כ- 2 ק"מ מזרחית לציר לצ'ונה גדוד אחד של החטיבה גיהל באותו זמן ט. ב- ט. בשארנו בהמתנה עד לסעות הצהריים המאוחרות ואז החלפנו את הגרוד ה- 1 כשפלווגה תופסת את את האגף הצפוני של צ'ונה וכן צפוגית לציר פליסמן בשטח היו הרבה פורורים של טנקים של המצרים אשר הוטמדו מוקדם יותר. עד סעות הערב המוקדמות לא זיהינו שום סיוחית והשטרנו 2 טנקים בלבד עם שעות הדמדומים כשכבר היה נראה שהעסק בגמר עליתי לעפדה גבוהה ואז זיהיתי על ציר פונרן תנופה של כ- 20 כלי רכב, קשה היה לזהות אצטא את סוגם אבל היו שם בפטי"ם וטנקים, עלינו לעמדות והתחלנו בירי 2400 בטוחים של 2400. הטנק שלי השמיד כ- 5 כלים של האויב ומפלווגה עוד 2. תאורה שהרפנו לא עזרה יותר ולא זיהינו את השיירה בחושך, חלק מהפלווגה נשאר בעמדות כאזור הצי... לילה וחלק שני בע כ- 2 ק"מ מזרחה למילוי מחדש, באותו לילה הגיע על ציר פליסמן סיריונאי מצרי פצוע והסגיר את עצמו לשעבתו הם כלל לא ידעו שזוהי מלחמה אמרו להם להתקדם ולירות על מטרות בשטח.

יום ב' -

15/10

שטרנו על הקו בצ'ונה בלי שום ארועים סיוחדים, בשעות אחה"צ נפנו עם כל הגרוד כשהחטיבה 500 מחליפה אותנו בצ'ונה. הגרוד בע להתארגנות לצליחה לציר עכביש הגענו לשם ונכנסנו לחניון לילה בטסגרת גדודית, בשעות הלילה המאוחרות בתנה פקודה פ"י המג"ד לקראת הצליחה הפסק נראה די חפוז שם לא מאורגן כשהכפונה הכללית היא שהפלווגה שלנו תצלח ראשונה את התעלה. בהמשך הלילה התקדמנו באיטיות על ציר עכביש כשהבעיה הרצינית הייתה שראש הגשר עדין לא נפתח.

יום ג'

16/10

עם שחם בתנה לנו פקודה לנוע ולסייע לפריצת הציר באיזור פרטור 42 הבוקר היה פרטילי ולא זיהינו כדיוק איפה האויב עד ששטח נורה עלינו. בנו יאנו מזה, התארגנו בעמדות כשעדיין לא זיהינו את האויב כשפלווגה ז' שספרת עמדות לכוון ציר עכביש בשארנו בחיפוי, טנק 2 שהועבר בלילה אלינו מפלווגה ז' נפגע בשלום והצוות הצליח להחליץ הטנק בשרף. טנק 2 בפיקודו של אריה אפרוביץ חילץ את הצוות לאחור א לתאג"ד. שאר הפלווגה התארגנה באזור ציר עכביש בעמדות המתנה ותצפית בלבד בשארנו שם עד שעות אחה"צ כאשר פלווגה ז' והמג"ד חילצו את עצמם מפנצט התאבדות, נענו לאיזור עכביש 52 כשכל כשכל הציר עמוס בצורה בלתי נורמלית עם כמויות עצומות של כלי רכב, שם נצענו פלאי מחדש ומבוחה.

-28-

עם ערב הגדוד קבל משימה לבוע ולחצות פדרום לעכבים דרך החולות ללקק כשהכוונה היא לחצות את התעלה בלקק צורך לפלוגה סגן אליהו עפסי ששימש כמ"מ 2.

יום ד'-

17/10

עם חושף המטבח לבוע מלקק לכוון דיר סואח סקום הצליחה בפסגרת כל הגדוד כשאנחנו כפלוגה פובילה בענו על לקסיכון ואחר כך על ציר בחלה הגענו לאזור הצליחה עם דמדומים והפתנו לאור ראטון עלינו על דוברות בזוגות זוגות על 3 דוברות ועם המג"ד פברנו למצריים הדוברות היו ססוג תססחים וחצית התעלה היתה אחת החוויות הפרגשות ביופך שמש נחמד היה לעבור למצרים והנוף בצד השני בחיץ החקלאי שמש פרשים בצד השני התארגנו ליד הגדוד. הן של החשיבה ופמש כשהתחלנו לזרז התחילה הפגזה על ראש הגשר סגדלה והלכה אנחנו בענו לאזור המחנות הצבאיים הקרובים ליד שדה התעופה ותפסנו עפרות ומטמור וחיכינו לפקודות. בערך בשעה 10 קבלנו פקודה לכופ לחצות את תעלת מים המתוקים באזור שדה התעופה ולאחר סכן לתקוף פגנן ארטיילי באזור אורי הכח היה מורכב מהפלוגה 6 טנקים מג"ד מחלקת צנחנים ועוד 2 טנקים, כבר באזור הגשר הבילי נאלצנו לקבל את עם בטי"ם וטנקים מאזור אורי ומאזור קרוב יותר, מחלקה 2 בשארה בחיפוי ליד הגשר ואנחנו המטכנו לבוע כשאנחנו הכח האחורי של הגדוד, בענו באזור החיץ בכוון דרום פערב לאורך תעלת המים המטוקים פחות או יותר, האזור היה סבוך ולכן תוך תנועה יריבו לאגפים, על ציר הכביש באזור אורי היתה תנועת כלי רכב ססובים טובים בעפדנו בעפדות והשפדנו טנק ומסאית באותו זמן הבחנתי שיורים עלינו מאחור מאזור בנוי, טיבינו כוון תנועות.

המג"ד עם הצנחנים כבר עברו את האזור וכפעט הגיעו לצומת פדרום פערב לאורי. בענו על דרך האפר לאורך הכפר תוך ירי אולם לא זיינו את החיילים, היינו 4 טנקים, הטנק של הפ"ם נפגע בהינע סופי והפטיך לבוע עוד כמה מאות פשרים הטנק של סגן ברגר נפגע בתססודרת ועדין המטיך לבוע, הטנק של סמל אורי לוי נפגע בצריח, כולם נפגעו 3-6. הטנק של אורי לוי התחיל להדלק הוא הצליח לקפוז ולהגיע לשנק וא כשכולו שרוף באזור הרגליים צדות וא בע לשנק הפגוע והצליח לחלץ את הנהג אוריאל חורש שגם הוא סכל סכווייה, התפתח ששה פוגל והטען סאיר אברום בהרגו בטנק ולא חולבו עקב שרפה שהיתה בצריח. אנחנו טנק ס"ס חלצנו את טנק ס"ס 1 בטצב שהוא לא היה יכול לבוע יותר, אחרי 50 שטר גם הטנק שלי הושבת ולא היה יכול לבוע יותר היינו 8 בחוף הטנק חולצנו ע"י 2 טנקים אחרים ועברנו לחל"ם של הצנחנים בכדי לאפשר לטנקים להמטיך לירות. באותו שלב התחילה לרדת ארטיילדיה וכן בטיים מאזור אורי התחילו לירות עלינו. טנק וא חילץ את הפצועים חזרה לגשר כאשר כבר הגיע לשאג"ד בהרג הטען של צדות וא ביבי ששה מפלישת כדור ערזי.

אנחנו בטארבו בצומת כשהמג"ד ועוד 2 טנקים לא מהפלוגה מתנהלים עם הגדוד ה 1 של החשיבה התחיל להגיע מפערב מצומת סקרביה תבית ובשלב זה החלשנו לפנות את 2 הטנקים הפגועים אחד

את טבק מ"מ 1 והשני את טבק המ"פ אולם טבק מ"פ היה בלתי אפשרי לגרוור, בשלב הציתוק של הטבק התחילה לרדת ארטילריה וכן בטי"פ המ"פ סגן מירון ירון נפצע קל בראשו הצוות עבר חזרה לחל"פ חזרה ובענו חזרה לאזור ראש הגשר. מחלקה 2 בשארה באזור הגשר של התעלה המתוקה ובשארה שם גם ללילה.

יום ה' -

18/10

ראש הגשר הופגז באופן די רציבי הפלוגה התארגנה שוב כשלמרבח הפלא דווקא גדלה וכללה 8 טנקים 2 טנקים 60 בפקודו של סגן דוד קדר וסגן אמנון עופר טנק נוסף עם סמל אילן משה אשר הגיעו אלינו מהגזרה הצפונית לאחר שגרו דוברות לראש הגשר וכן טבק מפלוגה ח' אשר בשאר פליט.

בשעות הבוקר הגדוד התחיל לבוע צפונה לאורך המסילה לציר חיפה, אבחנו הצטרפו לאחר התארגנות המשימה היתה: השמדת מחנות אבו סלטון, הפלוגה נכבסה לפעולת רק בשלב הסופי ושבק במ"פ זמיד טבק וסודלת טילים סאם 6, טבק ממחלקה 2 השמיד גם כן טבק השודחים היו קרובים מאוד. משם הפלוגה הובילה את הגדוד לציר חבית. בענו עד לצומת חבית ורדית שם יריבו כשהתחשק על משאיות ורג' יפים על ציר חבית השמדנו 3 משאיות ורג' יפ. בשעות אחה"צ הפלוגה + פלוגת בגמשים והמג"ד בענו חזרה לראש הגשר למילוי מחדש עם תחילת המילוי מחדש היתה עלינו התקפת מטוסים ולא היו שום נפגעים ולא נגרם שום נזק כל המקלעים ירו ב"פ. עם סיום המילוי בענו חזרה כשאבחנו מלווים את פלוגת החרמ"ש אשר הובילה אספקה לשאר כוחות החטיבה בענו בחשיכה לאיזור ציר חבית ורדית ובשארנו שם לחניון לילה.

יום ו' -

19/10

גם אור ראשון בענו צפונה כ - 2 ק"מ על חבית ותפסנו עמדות לכרון צפון מזרח לציר גוריה ולאיזור גטיכה משם השמיד טבק המ"פ מגן ארטילרי בטוח 1200 21 משאיות בטוח 2400 על ציר חבית בפגז ח"ש שאר הפלוגה השמידה עוד מטות ארטילריה וחי"ר אשר הסתובבו בשטח. בשארנו בעמדות במשך כל היום לקראת חשיכה הופיע רכב אמפיבי שאותו גם השמדנו על ציר גוריה. עם חשיכה בענו חזרה לצומת והתארגנו לחניון לילה גדודי.

יום שבת -

20/10

עם שחר בענו ותפסנו את העמדות של היום הקודם היינו שם עד הצהריים ואז קבלנו פקודה לשיבוץ משימה ובפסגרת כל הגדוד בענו למקצה בחלפנו שם השמדת שוטים עם פלוגת החרמ"ש שיהרבו את הנובוקרים של מקצה. ירדנו לציר סקרביט וזאת לחניון לילה גדודי.

יום א' -

21/10

חזרנו לעמדות היום במקצרה לכוון מערב כשהאירועים המעניינים באותם ימים היו קרבות האויר הרבים אשר התנהלו מעלינו אלו ממש אירועים מעניינים ויפים, בשעות הצהריים קבלנו פקודה לסרוק את ציר ודאות עד צומת ודאות ארזל שמזרח ולאחר מכן ממערב. מחלקה אחת בשארה ומחלקה 2 בעה אחי עם טנק הפ"פ, בדרך כמעט חפסנו פייס מצרי שמטוס מיג 21 שהופל אבל השיגו אותנו. בדרך חזרה משאית מצרית התבלבלה ובכנסה לשמח שהיה בשליטתנו אבחנו חסמנו אותה מאחור וכח חרמ"ש חיטל אותה.

המשכנו לבוע כשבאותו זמן מתחוללים קרבות אוויר כשלפתע נראה מטוס שלנו נופל ופייסו צונח באזור שהיה פחות או יותר בשליטה מצרית בעבו לשם במהירות דזיהינו אותו, זה היה באזור פרח 6214 רכב מצרי גם נע לכוון השארתי 2 טנקים בחיפוי הם ירו על הרכב המצרי ועם טנק מלמ 1 סגן עממי בעבו אל הפייס הוא עלה על טנק הפ"פ ובעבו חזרה למקצרה כשהמצב רוח מרוסם. זה היה האירוע האחרון לאותו יום היינו בלילה באותו מקום לחציון גרודי.

יום ב' -

22/10

עם בוקר מחלקה אחת בעה לסגול 456 עם הפ"פ ומחלקה שניה בעה דרומה על ודאות לב"ג 106 היינו שם בעמדות במשך היום ירינו קשת ובשארנו ללילה.

יום ג' -

23/10

שפרנו עמדות ותפסנו את פרח 6214 ומחלקה 2 חפסה את 5914 ושם גם שבתה משאית שלמה עם מצרים הרגה כ - 15 ושבתה 15. היינו במקומות החדשים לחציון לילה.

זה סוף הסיפור

מהפולגה בהרגו :	בפצעו :
סגן יגאל הלביץ.	סגן רובי קריב.
סגן יוחאי גלעד.	סמל אורי לוי.
סמל משה פוגל.	רבט אוריאל חודש.
רבט אברהם מאיר.	סגן בריגד משה.
רבט ביבי משה.	

31-

דו"ח מ"פ פלוגה ו' - ירון פירון

מבחינת הכנה מוקדמת הפלוגה היתה בהחלט מוכנה מרמת אימון הצוות ועד אימון פלוגה וגדוד
והיגיעה לבגורמות גבוהות מבחינת הדרישה הצהלית הצוותים ברובם הכירו אחד את השני עוד
מתקופת השרות הסדיר.

חוסרי ציוד

מקלעים.	זרקורי מפקד.
כונת למקלע מפקד.	זרקורי כסגרון.
משקפות למפקדים.	שילוטים שקטיים.
מצפנים לקציבים.	תאום כוונתת.
אקדחי זיקוריים.	

32-

דו"ח קרב

ממלא הדו"ח : סגן ירון מירון מ.א. 2036891 חפקיד: מ"פ יחידה : גרוד 599 סוג הטבק : פטרון 3
מספר הטבק : 817529 סימוך הטבק : ג'

שמות אנשי הצוות :

- מפקד 2036891 סגן ירון מירון.
- תותחן 2036385 רב"ט גבעתי רפי.
- טען קשר 2029371 סמל שלום משה.
- נהג 2037684 רב"ט סמפון חגן.

1. כיצד גוייסת למלחמה ? : -

- א. סוג הקריאה : הגעתי לבד.
- ב. מקום ההתייצבות : שדה חיפון.
- ג. באיזו שעה הגעת ליחידתך וכיצד : בשעה 1415 שמעתי חדשות
- ד. הערות : חיכיתי בבאר שבע הגעתי תוך 1/4 שעה.

2. א. האם מצאתם טבקים מזורדים : לא.

ב. האם היו אלה הטבקים האורגניים של יחידתך : כן.

3. כמה זמן במשך היורד, החימוש והתדלוק (ציון גם שעת סיום) : 1600 - 0300.

4. אילו פריטים חסרו ביציאה : מקלעים, משקפת, צנאץ, כנף למקלע המפקד.

5. ליקויים ותקלות שכביות שהתגלו עד היציאה : לא היה תאוש כוונות.

6. כיצד התגברו על התקלות ? : תאוש כוונות בעשה רק אחרי הקרבות הראשונים ב - 10/10.

7. האם השתתפת בפעולות קרביות קודמות (פרט) : כמ"פ וספ"פ במלחמת ההתשה.

8. מתי והיכן קבלת/נתת פקודת התראה : לא קיבלתי.

9. מה היתה הפקודה שקיבלת : לא קיבלתי.

10. האם קיבלת תדריך : לא.

11. באיזה שעה נוצח לראשונה טבע עם האויב : 0800 , 8/10

-33-

12. כמה זמן היה הצרות בטנק לפני מגע האש : 30 שעות.

13. תאר את מהלך הקרב תוך ציון שעות ומקומות. צייר גם מרשם קרב מעבר לדף. : קרב רציפי ראשון היה בחמוטל ב - 9/10 הם התקיפו גדודית מכוון צפון מזרח הטנק שלי היה באגף הימני יריבו מטווחים של 800 מטר על חי"ר, הגדוד לא הצליח לכבוש את היעד ובסוג. 17/10 קרב שני היה באזור אורי ממערב לתעלה בעגו במגמת פריקה 4 טנקים של הפלוגה ועוד 3 טנקים ומחלקת צנחנים על זחלמים הנובה היתה לחקוף את הארטילריה באיזור אורי בדרך השמדנו טנק שהיה על ציר עכביש, קבלנו פגיעה בהיבוע סופי והטנק הושבת. לפני כן ב - 14/10 בציונה הגענו לקרב ש.ב.ש. בשעות אחה"צ לפני השקיעה זיהינו תנועה על ציר פוטון יריבו ופגענו ב - 4 כלים לא זיהינו בדיוק את הסוג ההנחה היא שהיו בגמשים וטנקים.

18/10 בענו צפונה על ציר חיפה במגמת טיהור ובשטח המחנות השמדנו טנק לביסיס הטילים לאחר מכן בענו צפונה לצומת חבית ורדית שם השמדנו מטאית שבעה על ציר חבית דרומה. למחרת בענו צפונה על ציר חבית 2 ק"מ ובעמדות ירינו והשמדנו מגנן ארטילריה וכן 2 מטאיות על ציר חבית צפונה לנו בשעות אחה"צ השמדנו רכב אמפיבי על ציר גודה.

14. באיזה מסגרת גוהלה האש (מחלקתית, פלוגתית וכד') וע"י מי : בדרך כלל פלוגתי, אני ביהלתי את האש.

15. מצב העייפות של אנשי הצוות : עייפים מאוד אבל במצב תקין ללחימה.

16. המטרות עליהן ירית :

סוג המטרה	מרחק פתיחה באש	סוג הנשק והתחמושת	מרחק זיהוי	האם לדעתך השגת פגיעה, לאחר כמה פגזים ובאיזה מרחק	כיצד קבעת פגיעה	תוצאות הפגיעה
2 טנקים	2400	חלול	2400	פגז שני 2400	פיצוץ בכלי ועשן	עלה עשן
1 טנק	1000	מעיר	1000	פגז שני 1000	עפר חלקים	עלה באש
2 בגמשים	2400	חלול	2400	פגז שני 2400	פיצוץ בכלי	לא זיהיתי
טנק	1200	ח"ש	1200	פגז ראשון	הבהק במטרה	עלה באש
טנק	400	מעיר	400	פגז ראשון	פיצוץ עפר חלקים	עלה באש
סוללת טילים	1200	מעיר חלול	1200	פגז ראשון	טילים ההפוצצו	הכל גהרס
2 מטאיות	2400	ח"ש	2400	פגז ראשון	הבהק	עלה באש
מגנן ארט-יערית	1400	מעיר	1400	פגז ראשון	זיהינו פגיעה	עשן האש
רכב אמפיבי	1600	חלול	1600	פגז שני	פיצוץ במטרה	עלה באש

17. מה היו הקשיים בזיהוי המטרות : (סינוור תבאי שטח וכד') כוון שמש זיהוי האש שלבו או של המטרות במרחקים ארוכים, גלי חום, אבק בשטח.

18. כיצד קבעת מרחקים למטרות : ע"פ מדידה במד מרוח.

34

19. האם ירית בתנועה ? פרט : יריתי במקביל ובמקלע מפקד בתנועה בהסתערות על חמוטל ובחיץ החקלאי.
20. האם בצעת תיקוני ירי בהתאם לתרגולת ? פרט : בדרך כלל כן.
21. האם היו מקרי החטאה עקב הצוית בכיבון (למשל, שימוש בסקלה לא בכרזה או שימוש לא בכון במחשב) ? פרט : לא.
22. האם ירית בלילה ? פרט שוחחים וסוג תאורה. : של 2400 תאורה של 155 מ"מ היה קשה מאוד לזהות.
23. תנועה בלילה - פרט בעיות וסוג תאורה : בדרך כלל היה ירח ולכן לא היו קשיים לא השתמשנו בא"א או באורות לבנים.
24. האם היו בעיות במערכות האופטיות (טלסקופ, פריטלסקופ, מד שדוח) ? פרט : שום בעיות.
25. האם הרגשת בחסרונן של סוג תחמושת מסויים ? פרט : בהחלט היה חסר פגזי זרחן ופגזים בפיצוים וגם הרבה חי"ר.
26. האם היו בעיות בקשר ? פרט : לא היה שיקור המלל מקפ"ש.
27. כמות התחמושת שהוצאה בטנק שלך (הערכה) : 70 פגזים 40 סרטים 0.3. 3 רמונים.
28. האם הטנק שלך נפצע ? כיצד הרגשת בדבר ? מה היו התוצאות הפגיעות ? : נפגע בהיבט סופי שמעתי פיצוץ לאחר מכך חריקות בהיבט הטנק נעמד לאחר מכך לא היה יכול לצוע.
29. תקלות מכניות - פי, כיצד רתוך כמה זמן התגבר עליהן : שטבגת גז גש"ה טטה תוך שעתיים היבט סופי החלפה תחת הפגזה יום וחצי.
30. שעות מנוע עם קבלת הכלי 5 בגמר הלחימה 72.
31. האם תדלקת / תחמשת מהדריגים ? מתי ואיך : תמיד נעזרנו לאחר משהה המערכה וקיבלנו תחמושת ודלק ממטאיות פרט לפעם אחת שזחלמיים הגיעו לעמדוה קדמיות ובחברו לנו תחמושת.
33. בעיות שטה, עבירות והילוך, לא היו.
34. האם יש לך הערות או הצעות לשיפורים בטנק או בשיטת הלחימה : רצוי מאוד מיצב והגבה בגד חלול לטנק הפשוט, אסור להסתער על חי"ר מחופר לפני ריכוך מתאים, בתנועה בשטח כמו חיץ חקלאי יש לעבור עם חי"ר אסור לצוע לטנקים לבד. להכניס מאגי"ר במקום מקלעי בראונזינג אמצעי ירי לילה רצוי
35. בטנק הפשוט אין מספיק מקום כאשר מדובר על מלחמה ארוכה מבחינת מקום לזינווד ולאוכל יש להגדיל את תאי הזינווד ואפילו להספיק.
36. דמתקן חימום לקפה.

35-

36. האם לדעתך יש להעדיף תחמושת מסויימת ומדוע : צאלטסאטעלע השדבה שאוד תחמושת בגד הי"ר

המפיץ עושה פבודה על קטע קטן והפלטת באמת יפתור בעיה.

37. לקחים ומסקנות : טנקים ביפ"ם צריכים להיות פוכבים יותר טוב, עם תאום כוונות ועם זיורד

מושלם.

המלחמה תפסה אותי בשעה 0200 בצהריים 6.10.73. בעיצומו של יום הכיפורים. היתה תכונה ברחוב ודבר זה נראה מוזר מאחר שכרגיל באותו יום לא היו מכונות בוסעות, ברדיו נשמעו חדשות לעיתים תכופות, וכבר היה ברור שזה עבין של שעות עד שיבואו לקחת אותי לצבא.

לפנות ערב כבר היינו אסופים כל אנשי המחידה במקום המיועד וירדנו לבסיס היציאה. ההתארגנות היתה מהירה ביותר ולאחר שעות ספורות היינו בדרכנו לדרום. שעות רבות של בסיסה על הזחלים"ם גרמה לנו רק להיות דרוכים יותר לקראת הבאות.

חוסר מה בצידוד גרם לנו לחפש ולמצוא פריטים שלא היו במצא אצלנו. עסקנו במעין פעולה רכש פרטית לשבוק. מבלי שיהיה לי לזמן ולשעות נכנסנו למגע עם האשון היתה הרגשה שזהו אימון עד אשר כמעט נפגענו. רק אז הרגשתי שאנו עוסקים במלאכה מסוכנת מבעד לפריטלסקופ הבתנחי בהרבה אש ומדי פעם השגתי פגיעות ברכב אויב בשלב זה זיהיתי פגיעות ב-4 טנקים וב-5 נגמשי"ם.

בימים שלאחר מכן עסקנו בהתארגנות לקראת חציית התעלה, שבמהלכה נכנסנו גם לגש"ח לצורך תיקון. יש פה מקום לומר שהיו אלו ימים גדולים של אבסי החימוש, הם עבדו כמו במלחמה בלי שיבה ובלי אוכל ועשו מלאכה קשה ובמקסימום המהירות.

שבוע לאחר אצא שהייתנו בגזרה המבכזית בעכו לקראת הצליחה, היתה זו שעת לילה, שקשה היה להבחין בפרטים, היתה זו שעתם הגדולה של מבצעי הצליחה. האנשים הפשוטים אשר עשו את המוטל עליהם בלי לומר מילה. לפנות בוקר כבר היינו בגדה המזרחית, פגישה קצרה עם חברי משכבר הימים ומיד יציאה לשטח, ועוד פעם אש, ואז פגיעה בוספת בשבוק. היתה הרגשה טובה שאנו מסתדלים לעשות את המקסימום.

לפני הצהריים בשעת דהירה לקראת מגע בענו בשיירה ובכנסנו למארב. לדידי היה זה החלק הקשה שעבר עלי בתקופת המלחמה, השוק הראשון שנפגע היה שלנו בסעור כמה עשרות מטרים עד שנעצרונו, ואז בקשר שמענו על שני טנקים בוספים פגועים, ועל פצועים.

שלב הפינוי היה מהיר, פינונו לבנין ב"ח שנבטש ימים ספורים לפני כן. לאחר כשעה קיבלנו פקודה לחלץ את הטנק בגרירה היה זה בסיון שבכשל עקב אי יכולתו של אחד הזחלים"ם להסתובב.

תחת מטר כדורים ופגזי ארטילריה רצנו אחד אחד חזרה לאותו בנין ב"ח לאחר חצי שעה יצאנו בזחלים"ם מהשטח הזה לאחור.

ימים בוספים ביילינו בגש"ח לשם תיקון שבוק לאחר מכן הצטרפנו בחזרה לפלוגה והמשכנו בהתקדמות עד להפסקת האש

גדר 599 חטיבה 424מטה שלום - מען קשר סנק ג'

בעיצומם של יום הכיפורים בשעה 1100 בנוקר בשפע צלצול הטלפון בבית, מחשבות רבות הלפו במרחי לעצם הצלצול שלבד הקריאה למלחמה.

להפתעתי הודיעו לי לבגת סיד לבסיס הקטור ביפו, הרגשה לא בעימה. הכל היה מעופפל ולא ברור, בהגיעי לעפו שלחו אותי לבסיס קטור בוסף ביד אליהו ושם הפקידים בתור ספיץ היה להזעיק את החטיבה השעה היתה 1130. אנשים סקרבים שלא הבינו לפטר הנסיעות ביום כיפורים הביטו חלק בדעם וחלק באי הבנה. כנוס החוליות הסתיים בשעה 2100 ליד ביה"ס ברמת אביב המתנו לאוטובוס עד שעה 2300 לערך ושם בבסיסה שהירה הגענו לשדה חיפון, ההתארגנות היתה מהירה ובשעה 0400 לפנות בוקר היינו מוכנים לתזוזה, הבסיסה היחה על זחל"ט בעברנו את העיר באר שבע היתה הרגשה חמה עקב בפנוף ופרחים. מחשבות טובות חלפו בראשי הענין התחיל להראות יותר רציני פשוט היה קשה להאמין שאני עומד לפני מלחמה. הבסיסה בשכח כ - 10 שעות עם הפסקות ביניים לשם תדלק וטפול בטנקים. בשלב ראשון הגענו לצומת ספונבני כרטיסן. הפצב היה עדין מעורפל ולא ירענו בדיוק את מיקומו של האויב, בכנסנו בחקורה ליצור פגע, שתי מחלקות בכנסו לשטח אך הפנק שא שלי (סמ"פ) בשאר מאחר עם עוד מחלקה.

8/10

לשחרת ביסינו להכנס פעם שניה, ירדה עלינו אש מרגמות וקטיושות אך יבאנו שם ללא בפגעים בשעות הצהריים עזבנו את הפקוד. כל הגרוד ירד לגזרה הדרומית אך הפנק שלנו קרחה בו תקלה (דיוטת הבנזין) ושם נאלצנו לסוע לבש"ח בצומת ססה. במארגו שם עד שעות אחרי הצהריים וחייכנו לגרוד שהיה בשלבי חזרה מהגזרה הדרומית למרכזית.

בשטה הצטרפנו לגרוד ושם ירדנו מערבה על ציר שליסמן לחמוטל. כבר מרחוק גראו טנקים פגועים פולים בלחכות הן שלנו והן של הפצרים, גם בשלב זה לא היתה פצידנו התקלות רציבית מאחר והגענו בשעות הערב האחרונות כך שנאלצנו לבשוט ולחזור מס' קלוטריים לאחור

9/10

לשחרת עם התפזרות הערפילים הראשונים בכנסנו לקרבות עם היעד זו היתה בעצם הפעם הראשונה שלי שבכבסתי לקרב רציני של טנקים חי"ר ושטלים, הרגשה לא בעימה אך בשלבי ההסתפרות על היעד העבודה מבחינתי (מען קשר) היתה ברצף ומאוד קשה כך ששכחתי מהסובב אותי והשקפתי את כל הפרץ על תפעולו התקין של הפקלע והתוחח כאחד.

כבר בשלבי ההסתפרות הראשונים בשמעו בקשר קריאות של פצועים אז התחלתי להבין שהפסק יותר רציני צבאי וצריך להיות שהיר לפי דברי המפקד והתוחחן התחלתי להבין שהשדנו מספר עמדות ב"ט וכמות לא מבוטלת של חי"ר. תוך כדי הקרב בשמע בקשר על פציעתו של המ"פ ומיד הטנק שלי קבל את הפקוד הפכנו לטנק ס"פ

כמו כן בהרג מ"מ 2 והיו עוד מספר פצועים בפלוגות אחרות, לאחר שכן נשמע קולו של המג"ד שפקד ליסוג לאחור להתאוששות בשארנו במקום עד לחניון לילה.

10/10

לפנות בוקר קבלנו דיוח שכמה קומנדו צנחו לי טסה מייד יצאה הפלוגה לטרק באותו אזור, אך לשוא לא בתגלה דבר עם בוקר התפזרו הטנקים והמשכנו בהתארגנות.

13/10

קבלנו פקודה לנסוע למת"ק ולהביא את הדוברות לצורך הצליחה הגדודית. והוצאתם מהבסיס היה כרוך במספר בעיות אך גם עליהם התגברו. הגרידה עצמה נעשתה בשעות הלילה של 13.10 - 14.10, עם שחר קבלנו פקודה לנתק את הדוברות ולנסוע במהירות לציונה שם התנהל קרב ש.ב.ש. הקרב הסתיים בלא נפגעים בצינור ואבדות כבדות לאויב. משם נסענו לאחור להתארגנות לצליחה, מהעמדות בציונה נענו לציר עכביש והמתנו לשעות הלילה המאוחרות לצליחה. הכלי שלי היה זקוק לטיפול נוסף בשמננה של תבזין ונאלצנו לחזור לגש"ח התקון במשך עד ה -

16/10

בשעות הצהריים הצטרפנו לגדוד שהיה בעיצומו של הקרב בטרסור ונאלצנו לסגת לאחור מאחר וידו של האויב היתה על העליונה.

17/10

בשעה 0100 לפנות בוקר התחלנו בתנועה לכיוון התעלה, הגסיעה היתה איטית ומתח רב שרר בשעת התנועה מידי פעם המג"ד עצר את הגדוד לריכוז הכמות ושוב המשך תנועה. בשעות הבוקר המוקדמות הגענו לדור-סואר ועם שחר חצינו את התעלה על הדוברות. ההרגשה ברגעים הראשונים היתה בלויי פחד מסוים ומצד שני התפעלות מהגוף המקסימל ששרר בצד השני של המים. עצי אקליפטוס רבים ושקט ממלט, ומסביב כאילו ואין איש מיד התארגנו להמשך תנועה לכיוון המחנה, במחנה בכנסנו להסואה והמתנו להמשך פקודות. אחרי כרבע שעה התחילה לרדת עלינו הפגזה ונאלצנו להתקפל ולהמשיך בתנועה בכדי להשיג את המטרות, תוך כדי תנועה בחקלנו בחי"ר ובטנקים והם הושמדו. תוך כדי הסריקה בחוץ הותקפנו בדפקנו בזה אחר זה שלושה טנקים דביצהיים הטנק שלי, טנק 1 ובשרף ושני אנשי צוות חולצו והשניים האחרים בשרפו, הטנק שלי נפגע בהיבט הסופי.

נאלצנו להמתין במקום ולחכות שיחלצו אותנו משם, הרגשה לא בעימה בפרט שהיינו מתוחים. ואז הופיע "המשיח" בחלמ"ם (הצנחנים) וחילצו אותנו לקראת בית חולים בטרש שם המתנו להם שיגמרו את השהור בבתיים.

לאחר מכן ניסינו לחלץ את הטנק הפגוע ע"י טנק צרפתי הניסיון נכשל ולעומת זאת המ"פ בפצע בראשו מריס של פגז, חבשתי אותו במקום ובקשתי מהמג"ד שיחלצנו אך זה היה סיכון מאחר שהמקום היה פטורח.

לכן הדרך היחידה שצותרה להחלץ בכוחות עצמנו בחיפוי של המג"ד ו - 2 שהיה במקום. משם פינו אותנו למחנה הצרפתי, שם המתנו עד אשר יתקבצו את הכלי שלנו. משם ניגתיים הגדוד הספיק להגיע עד צומת ורדית חבית. משם התקדמות היו מעברות חוץ מחלוצ טייסים מצרים שהופלו ע"י מטוסינו, כמו כן חלוצ טייס מיראג' שנפל בשטח האויב וגם אותו חילצנו.

22/10

באותו יום נכנסה הפסקת האש לתוקפה ומאז נכבסנו לחיי שגרה של סריקות ביום ובלילה הכנות לחביונים.

פלוגה ו', חנק ד'

סען קשר אביבועם גלעד

הייתי ברזרבה בשרה חימן עד יום ב' 8/10, בלילה ירדנו באוטובוס למטה ושם צורפתי, אחרי חפוטל לשצק הזה.

ביציאה משדה חימן : פלוגה ח' גרוד 599 חטיבה 421

שהג ד'

מט"ק - שיפמן משה.

בהג - שחם נח.

סען ← שאוב הליל

תוחזן - ראטי בניסין.

ביום השני לאחר שהטמ"ס הליל בורג - החלפתי אותו עד אחרי ההתקפה על חפוטל הייתי 2 א'

מט"ק שחם נח

בהג קארלוט

תוחזן פרקש

סען גדל.

אחרי ההתקפה על חפוטל ועד סוף המלחמה אני בטנק של סגן אליהו עממי פלוגה ח', החל מחציית התעלה סופלבו לפלוגה ו' ובה לחמו עד סוף הקרבות.

תוחזן - שבתאי אלון

סען - אביבועם גלעד.

בהג - שחם נח.

פלוגה ו', א3'

צרות נופח :

מט"ק מנספלד עזרא.

תוחזן - לוי בן ציון.

סען - דבא דבי.

בהג - יורם אריה.

הטנק התחיל את המלחמה כ - 1ב' של פלוגה ו' הצרות : מנספלד, בן ציון, בושליג מאיר, יורם אריה.

הסען שבא את היד תוך צידוד התוחה ב - 19 לאוקטובר ופוצה ע"י רופא הגרוד.

במקומן צורף דני דבא, שהיה עד אז ב - 1 של פלוגה ו'

ספר צורת סנק 1 ר"ב

סנק : יעקובוביץ מאיר.

תחתון: אדלשטיין ששה.

טען : ביבי ששה ז"ל ולאחר מכן דבורק יורי.

נהג : ציגלר שמחה.

על המלחמה שמעתי ביום כסודר בצהריים, הרגשה מבשרת רעות היתה בשעות הבוקר בה החלו להוציא אנשים מבית הכנסת. שטום מה התפלאתי בשעות הצהריים כאשר הכריזו ברדיו שאמנם פריצה שלחמה פרוע זה מילואי הסריון לא בקראו. בערב קיבלתי תשובה כאשר הגיע הצו לידי, בשעה 2000 הייתי במקום ההתייצבות כאשר זזנו מהמקום רק לקראת חצות בשעה 2100 וזאת שטום שארכזה חברה הואילו בשטום לא לבוא והיכינו להם. כאשר הגענו לשרה הימן הופתעתי לתשובה שארגון הגדודים לפי צבעו של צו מגיוס עד אז לא הבינותי מדוע יש לאנשים טובים צבעים טובים. הארגון היה למנפת, קליטה שהירה בגדוד, קבלת בטק אישי וישר /טנקים שעמדו חצים מזוודים. התחלנו לחטט את הסנק כאשר פשו לידנו פירובים שהיו במקום. עם גמר החיפוש והזוויד התחלנו לבצע בשעות הבוקר 0400 כאשר לאכזבתי לא בפסדו שום פרטים על היעד שלבד כוון כללי שהיה ברור לנו - גזרת התעלה. שטום מה חשבתי טבעלה על טובילים, אולם התחלנו בתנועה עם התנועה התחלנו לבדוק את מצבנו והתברר שחסרים סקלעים, חסר היה מ כבת ספקד וסטקפת לספקד. לתוסי חשבתי שוראי ישלישו לנו פרטים אלה.

בתנועה לעבר גזרת התעלה עצרנו כשלוש פעמים לטפול בשתייה. לאחר שהתברר בדרך שיצאנו ללא תאום כוונות בצענו תאום מאולתח על טיח שהוערך אליו טוח. התאום כמובן לא היה מדוייק. בשעות אחרי הצהריים הגענו לאזור שסה וקבלנו פקודה לבסות ליצור מגע עם האויב בזמן שלא תודרכנו לגבי ידיעה טודיעינית באם ישנו אויב גדולו פמיקוסו. באזור זה ביילינו אף את הלילה. יש לציין שהחלפתי סנק (הסנק יעקובוביץ מאיר) שטום שבשרף הטקס"ס לט"ם. בזמן זה הצטרפתי לצוות שאיתו הייתי כל זמן המלחמה כאשר תחתון : אידלשטיין ששה, טען : ביבי ששה ז"ל, במגז ציגלא שמחה.

בשעות הלילה המאוחרות קבלנו תורין שסה"ס לגבי פעולה שבצטרך לבצע עם דמדומי השחר, הפטרה היתה חילוץ בצורי מעוז הפירדאן הידיעות היו : תנועה על כביש באורך 12 ק"מ כאשר מצדי הכביש כ - 7 טנקים אויב וח"ר מחופר עם טילי נ.ט. בדמה לי שאף הפ"פ במוסרי את הידיעות פחד, ברגע זה גיליתי שהו פחד, שטום שלצעתי וכנראה לדעת כל האנשים היתה זו פעולת התאבדות. לקראת שחר כאשר כבר היינו בתנועה מתפיסת עמדות.

בבוקר של ה - 8/10 קבלנו את הידיעה על ביטול הפעולה לשרות זאת תפסנו עמדות בגיזרת פירדאן ובטוחים גדולים של 4000 עד 5000 מאר ביהלנו קרב עם טריון מצוי, הפגיעות היו חלשות ביותר עקב הטווח הגדול וגיליתי דבר מוזר, פגזי המעין שירינו לטוחים אלה פגעו בפזור כה גדול עד שאי אפשר היה לבצע תיקוני ירי.

באותו יום לאחר שחזרנו לאחור והתארגנו קבלנו פקודה לבצע דרושה לאזור המיתלה, מדוע ? איבי

42

יודע. מדריך לא קיבלנו על כך.

כאשר הגענו רי קרוב לאזור התקבלה הפקודה לאחור פנה וחזרנו לאזור סטה כאשר טוב ללא טרם הדריך. בהגיענו בשעות בין הערביים יוער בכון עם רדת החשיכה לאזור חפזל, הטבק שלנו היה ללא קשר ולפי סימני הנליים שקבלתי טהמ"ט ביסיתי לזהות טמרות ולפתוח באש מי היו כוחותינו ופי כוחות אויב לא זיהינו, טנקים טרופים לרוב היו פזורים כשהם טנקים אחרים בעו, מי שייך לשי לא ידענו בברור. כאשר זיהינו טלפזינו הבהקי ירי ביסזנו לפתוח עליהם באש אך התברר שהיו אלו טנקים שלנו ולא יריבו.

בערבנו טל היום בענו לאחור והתארגנו במסגרת גדודית. יט לציין שאם הגיענו לטקום ההתארגנות הגיעו לטש אף הודגים.

עם שחר 9/10 יצאנו טוב לאזור חפזל וטוב ללא מדריך. אף ללא הסבר מה היה בערב הקודם, ולא כל טכן מה צפוי לנו בלחימת הבוקר, הפסגו עמדות מול חפזל ופתחנו באש לעבר עמדות רחוקות, לא ידענו מה פצוי מבחיבת כוחות אויב בחפזל. עם פקודת ההסתערות הסתערנו על חפזל ורק בהגיענו אל חפזל היעד התברר שהיעצ שלא ככוחות חי"ר של האויב אשר ירה טילי ג.ט. ללא טוף. אני תפסתי עמדה לא רעה כלל כך שיכולתי להיות בטחסה ויחד עם זאת ליצור אש. התבתי טם טני ג.ט. וכמה עמדות טילים שעלו באש, כל זאת תחת הפגזתא תופת בקשר טעענו טהמ"ט בפגע - הלבזי, וכמו כן בפגע הפ"פ רובי קריב.

היה ברור לי שנקרב זה שפצנו אבדות כבדות, ירדתי מעמדת אש כאשר זיהיתי טיל טגע לקראתי והצלחתי אטש להתחסק שפנו. לאחר זאת קבלנו פקודה לנוד לאחור - להתארגנות.

בטקום ההתארגנות היכו טטוקים לפיבוי הפצועים וההרוגים, לצערנו לא חסרו כאלה. לאחר זאת לא ביסזנו להסתער טוב על היעד הזה.

לאחר ארגון הצוותים טחד בענו עוד לאחור עד לאזור סטה. ושם שהינו עד לשעות אחרי הצהריים. אחרי הצהריים בענו טערבה ונכנסנו לחניון יום גדודי, בטקום זה אף נכנסנו לחניון לילה גדודי, בשעות הלילה 2200 קבלנו פקודה לנוד לאזור סטה פטום שהתקבלו ידיעות על נחיתת אבטי קומברו טצריים, לא גילינו דבר ושכנו לחניון הלילה.

לפחרת 10/10 בטארנו בחניון יום באותו טקום וביסזנו לארגן את עטמנו. שהינו בטקום זה אף ב - 11/10 - טוכות.

ב - 12/10 בשעות הצהריים התקבלה ידיעה על התקרבות כוחות טיריון מצריים, בענו לקראתם חפסנו עמדות והטמדנו טני בגמטי"ם כורדאות והטליטי בטפק.

בשבת מצהריים ה - 13/10 בענו לרפידים, הסיבה לא היתה יודעה, כשהגענו בשעות הערב התברר שעלינו לגרור דוברות. לאחר סרתמו אותנו לדוברות יצאנו כלילה לכיוון התעלה, התקדמנו באיטיות ובכנסנו לחניון לילה כ - 15 ק"ט טרפידים. עם שחר ה - 14/10 נכנסנו אטאטת טחת לרשתות יחד עם הדוברות. בשעה 0700 14/10 קבלנו הודעה שמתרחשת חציבה באזור סטה, ביתקנו עצמנו טהרוברות ובכל הפחירות בענו לאזור הקרבות. הגענו בשעות הצהריים המאוחרות וחפסנו עמדות טאחור, גילינו טנקי אויב רבים טרופים בטטה. בשעות אחו"צ חפסנו עמדות קדמיות אבל הקרב טכה, לקראת ערב טוב ביטו

מבני אויב להתקדם ולאור תאורה יריבו, המטמתי שלומה מבקים כאשר זיהינו פגיעה ברביעי - יותר
בכוף זיהינו הנהק, יריבו חשי"ם ולא פנימים לשוחחים של 3500 טמר.

בשעות הלילה החליפה אותנו פלוגה אחרת וחזרנו לחניון פלוגתי שלשעה היה מחלקתי עקב מספרם
המופט של הטנקים. בשעות הבוקר קיבלנו פקודה (15/10) לבוע למחלקה שהיתה בחניון לילה קדמית
במקום בו יריבו ערב קודם. לא פתחנו באש הגישה הימה די קלה, לקראת שעות הבוקר המאוחרות
במסיבות השעה 1000 הצטרף המ"פ עם יתר מבקי הפלוגה והמחלקה וחפסנו עשרות יותר קדמיות.

בפרך בשעה 1400 החליפו אותנו ובענו לאזור כיבוט גדודי להתארגנות ומדלוק.
בשעה 1600 בענו דרומה לאזור כיבוט שלפני הצליחתא. בלילה בשארנו בחניון גדודי אני המט"ק
עליתי על הטנק של המ"פ שהיה צריך להוציא לו מנרע פבעתי לשטה לשם כך. על הטנק עלה המ"פ.
דורת הצרות : בענו לצופת טרטר היינו בחיפוי על שאר הגדוד שתקף. הגדוד בכבס לשארב טילי ג.מ.
לאחר שבמגע אחד הטנקים בפלוגה חולצנו לאחור ובשארנו בעמדות המתנה עד שעות אחרי צהריים
מאוחרות ואז הוחלפנו.

בערב בעבם לאזור הכיבוט ובשעות הלילה 2300 בענו לאזור ראש הגשר המבועה הימה איטית ומזדחלת
ובמטכה כל הלילה. ב - 17/10 עם אור ראשון חצינו את המעלה. בכבסנו להסואה באזור מחנות צבא
בשעה 0900 קבלנו פקודה לבוע לאזור בקמות בדרום דיר סנאר. מחלקה אחת בשארה בחיפוי ומחלקה
שביה געה עם המג"ד, כבראה שהיו ג.מ. מערבית לטקום ניסינו לזהותם ולירות עליהם, אך שאחורינו
מדחק של 100 - 50 טמר ירו עלינו בבזוקות מתוך הנקמות, בפגע טנק מ"פ בזר מביע טנק מ"פ בתמסורת
ו' וב' טנק הסמל כבראה בצריח ששום טעלה סיד באש.

ראיתי את המט"ק אורי לוי רץ לקראתי כאשר רגליו שרופות. אספתי אותו ובעתי לכלי הפגוע שלו
הנהג לא הצליח לפתוח מרף ששום שהמדף התעקם ביסיתי לפתוח את המדף בעזרת לים אך לא הצלחתי,
צעקתי לו לפתוח פתח הצלה, אך ששום מה הוא לא פתח אותו, עזר לידי השען קטר ביבי ששה ז"ל -
רציתי להכנס לתוך הצריח אך רשת ההסואה בערה, על הרשת היה ארגז פעולה של 0.3 והכדורים התפוצצו
רציתי לזרוק את הרשת יחד עם הכדורים, לא עלה בידי, חזרתי לטנק שלי והוצאתי מטף כיבוי מתוך
מטרה לכבות את השרפה בסל צריח להפתעתי גיליתי שהמטף ריק וברגע זה התעצבנתי מאוד ביסיתי מטף
שבי אף הוא היה ריק ועל זאת לדעתי אין לעבור בשתיקה.

עקב כך לא כיביתי את השריפה בסל הצריח. ברגע זה אף התחילה הפגזה על האזור, חיכיתי שביות פעשות
לראות אם ההפגזה במסקת. ומכיוון שלא קפצתי במהירות על הצריח וניסיתי לצודד עם בקר מפקד
לשמחתי הצריח אומנם הצרוד, בצורה זו צודדי לאחור ואפשרתי לנהג לצאת דרך הצריח. בתוך הצריח
על רצפת הצריח שכב כבראה השען קטא שאיר אברוהם ערום לגברי ושלא כויות חטמתי לחכבס פגימה ולגסות
להוציא ואתו אם אפשרי בכבסתי לצריח וראיתי בבהלה את הפגזים המורביים במסבולת מפוצצים. ביסיתי
להרים את השען קטר אך התחילו להתפוצץ כדורי 0.3 מורביים. ראיתי גם עשן שחור כמא התותחן לא
העזתי לשהות בצריח רגע בוסף ויצאתי החוצה. בקשתי רשות מהמג"ד לבוע לפיבוי, כבראה שהוא לא היה
בהאזנה ובעתי לכרון הפיבוי חיפיתי על עצמו בירי משקלע מפקד, כשאזלה התחמוסת ולא יכולתי
לקבל סרט בוסף שהפצועים חורט אוריאיל (נתג) ואורי לוי (מט"ק) ישבו על רצפת צריח, פתחתי באש

44-

מהנשק האישי - עוזי לצד ימין ורייטי אבי לצב שמואל ירה השפן ביבי ששה ז"ל. כשעברנו את אזור הבקורת בסעתי במהירות עד לבקורת הפיננסי, יש לאמר שבבקורת הפיננסי החובשים לא היו מאורגנים עם אלובקות, יצאו מהבוקרים וצפו בנו כשהגענו במקום לארגן סמי אלובקות ולאפשר פיננסי שהיה הם לא זזו עד אשר אנשי הצוות שלי הכיננו אלובקות, אזכיר במקום זה שעל הפנק שלי לא הייתה אלובקה מכיוון שלא היו מספיק אלובקות לכל הפנקים.

בשארנו במקום הפיננסי לפי הוראת המג"ד וחיכינו לפקודות. אין לומר שהרגשנו טוב אבי כבראה הייתי מזועזע בצורה רצינית ולא יכולתי להרגע ממראות עני בפנק הפולה בלחנות עד אשר פרצתי בבכי. ישבתי שם כשעתיים הפרט ומנסה בצורה כלשהי להתגבר, הצננה הסובה ביותר הייתה שיהיה על כל סיני נושאים וביניהם בעקר על המאורעות שעברנו עם אנשי הצוות.

בשעות הצהריים קבלנו הוראה מהקטב"צ ללוחם את פלוגת החרמ"ש לאזור הגשר על תעלת המים המתוקים מכיוון שכך ביקשתי מהצוות לארגן את הפנק.

ביבתיים הגיע טנק עם קצין פצוע בפניו היתהאלו טיטפת ובקשתי אותה ממנו כך רכשתי טיטפת בטבילי לפני שהתחלנו לגוע סדר השפן קשר את העוזים על הצריח ולפתע כשאבי מביח את העוזי ליד הפרימלסקופ בו הייתי רגיל להגיה והשפן יושב טטול פלש העוזי כדור בודד ופגע בו. פיננסי אותו במהירות אך לאחר כמה ימים גודע לי שהרופא אמר שפחכוי רב לא היה לשפן קשר - ביבי ששה.

ביסיתי לברר כיצד זה קרה שהעוזי פלש (אם היה שלי או של השפן קשר אינני יודע משום שהעוזים לא השמיכו בצורה אישית לכל אחד).

הנהג ציגלע שמחה דווח לי שלפני כן הוא ישב על הצריח וראה את העוזים, לשם בטחון הסתכל עליהם וראה ששביהם בצורים ולא דרוכים, פרקתי את העוזי והוצאתי מהסדן מרשיל עקום שהיה תפוס בו כבראה שבשעת הירי בכנס כדור עקום לסדן ולא גורה כמו כן לא בדרך, פשוט בגצר עם הזזת העוזים שטקופם קיבלה הפיקה סכה ובפלט הכדור. עובדה זאת נתנה לי לחשוב שהעוזי היה של ביבי ששה ז"ל משום שבשעת הירי שלי לי לא היו מעצורים, אבי הפסקתי את הירי.

במחצית המחסנית ואילו המחסנית שפרקתי מהעוזי הפולש היה שפון כמעט לגמרי היו בו כ - 20 כדורים, כפובן שהיינו צריכים לפרוק את העוזים אלא שמשבתי לא היחה בכובן זה בשעה

ההיא ישבתי ליד הטנק וביסיתי להתבער מההלם ומהזעזוע לאחר הפיננסי קיבלתי טען קשר אחר ירי דברוק, כחצי שעה לאחר המקרה בעתי באכשתח פלוגת החרמ"ש לגשר. תפסנו בשעות אחרי הצהריים

עמדה ליד סוללת פסי הרכבת מאחרי הגשר, שלטנינו המרחק 500 מטר היו חירביקים מצרים שתופדים ירינו עליהם עם המקלע הסקניל וטקלע השפקד וכעזרת הנרתבים הבערתי להם מספר עמדות והרגתי מספר חיילים.

בשעות אחרי הצהריים המאוחרות קיבלתי פקודה לבצע אחרי המג"ד לשם חיפוי בהתקדמותו אחרי בצ טנק בסוף 2א. בענו טוב לאזור הבקורת בו בפגעו הטנקים בשעות הבוקר היסיתי על אגפו של המג"ד

הבקורת - עם ירי מקניל ופרי טקלע שפקד לסרוגין בירי זה ירינו בסביבות 12 - 10 סרטי 0.3.

חושבני שאם בטארו שם חיילים מצרים להרים את ראשם לא הצליחו. על המג"ד ירה ג.ט. כ - 2-3 פגזים, הוא ביסה לפגוע בו אך כבראה שלא הצליח לזהות בדיוק את מקומו. לאחר שיהייה של כחצי

שעה במקום לאזור הגשר ומפסנו טוב את העמדות הקודמות בצורה זו קיבלנו את הלילה.

ידענו שאפשרית החקפה שלהם על אזור הגשר וישבנו בכוכבנות בחוף התאים עד 2400. בסביבות השעה 2300 זיהה טנק 2א דיטרוש לפניו ופתח בירי לעבר מקור הרעש, בד בבד עמו פתחתי גם אני באש על הגזרה לפני, לא ידעתי אם במצא אויב ממש לפני אם לאו אך לא רציתי להסתכן. בנוסף ירתה גם מרגמה 81 חב"מ וזרחן, בשעה 0100 בערך זיהיתי אדם גע על הסוללה בבטחון גמור פתחתי עליו באש כבירה שתצליח לגלוש לאחורי הסוללה משום שלא זיהינו גויה לפחות בבוקר.

השכם ב - 18/10 החליפו אותי ובעתי עם פלוגת התרמ"ש לאזור שדה התעופה הברוש שהיה מאחורינו במקום זה התעכבנו ומיד בפוחה אש ארטילרית - אש תופת - על המקום המרכזי כך שאצא פחות או יותר משדה האש הצלחתי עמדי באזור זה מעל שעה כאשר ירי הארטילריה אינו פוסק.

בסביבות השעה 0900 בענו לאזור המחנה הצבאי הנמצא בסמוך לשדה התעופה, מכיוון שטנק המ"פ נפגע בוק קודם לכן הוא החליף אותי על הטנק, אני בשארתי בחוף בגמ"ש סיור - 5 - עם הצוות של המ"פ. במקום זה סיפדרו של איש הצוות : בסענו ממש דרך הגשר על ציר חיפה לכיוון מחנות אבו סולטן בהלבו קרב בגז טנק מטווח 300 מטר ופגענו בו, כמו כן פגענו בטרקטורים, ואדאורים, וטילים ממש חזרנו לאזור שדה התעופה לשם תדלוק ומילוי מחדש במקום זה ירדו עלינו מטוסים מצריים ובליקופטרים, המג"ו פגע במטוק אחד.

בשעות הלילה ליוינו שיירת אספקה על ציר חיפה לעבר הגזוד. ובכנסנו לחניון לילה.

בבוקר ה - 19/10 ישבנו דרומית מערבית לאיסמעיליה וחלשנו על ציר אספקה של האויב פגענו בשתי אסאט משאיות בגמ"ש אמפיבי, סוללת ארטילרית, בונקר תחמושת וחי"ר לרוב.

לקראת שעות הלילה בכנסנו לחניון לילה קילומטרים ספורים מערבה למקום על צומת כבראה נרדית חבית הליליה עבר בטנק.

בבוקר ה - 20/10 חזרנו לעמדות שהיום הקודם וירינו במקום זה על חי"ר בגמשים ומשאיות. בצורה זו עבר היום. לקראת לילה בכנסנו שוב לחניון לילה באזור צומת סקרנית ודאות במקום זה חזר המש"ק לטנק.

בבוקר ה - 21/10 ישבנו בחניון יום באזור בסיס הטילים החולש על צומת סקרנית ודאות היינו שם משך כל היום בערב שוב בכנסנו לחניון לילה במקום של הלילה הקודם. הלילה עבר בצורה שקטה מלבד הפרעות של הכלבים הרבים.

לקראת בוקר ה - 22/10 בכנסנו לחניון יום באותו מקום של היום הקודם בשעות הצהריים בענן לאזור קדמי בו ישבה מחלקה 2. בזמן זה כבר ידענו על הפסקת האש אשר צריכה ב - 1852 להכנס לחקפה

לוחם שהיכינו לכך בכליון עניים. אני בכל פנים חיכיתי לכך והייתי ממה לרגע בו אוכל קצת לפרוק מהמתח של המלחמה. בשעה 1600 בערך זיהינו כמה משאיות מתקדמות וביסיתי לפגוע בו בעזרת ירי

מעייכים שוב התברר לי שלמעייכים היה פיזור כה גדול עד אשר לא ניתן לבצע תיקונים לירי זה ועברתי לירי חסי"ם אשר הייתי כה מרוצה מדיוקם. בעזרת החסי"ם ניתן היה לפגוע אף בטורחיים כאלק

הורידו עלינו הפגזה ארטילרית לאחר מכן עד שעה בה היתה צריכה להכנס לחקפה הפסקת האש. האש במטכה אף כחצי שעה לאחר המועד. אך לאחר מכן האזור שקט.

בלילה בכנסנו לחניון לילה באותו מקום ושמענו בחדשות שהאש בגזרה הדרומית ממשיכת הפסכנו לשבת

-76-

במקום שהוא אף בנזקרו של היום הבא ה - 23/10 דשמענו על התלקחות מחודשת של אש בגיזרה הדרומית
אך באזורנו היה שקט. ישבנו במקום זה כל היום ואף בכנסנו לחציון לילה באותו מקום כאשר בכנסה
הפסקת האש השניה לתקפה הלילה היה שקט.

בכך למעשה הסתיימה המלחמה של הצוות אף שבתקופה לאחר מכן המשכנו לשבת באותה גזרה.

את יום הכיפורים תשל"ד עשיתי בביתי אשר בירושלים בעיצומה של תפילת מוסף של היום הקדוש ביותר של צום עמנו הורגשה תנועה הזרה ליום זה שבו המוצי בית ישראל מכובסיה בבחי הכנסת ומורכבית בתפילה השמועה עברה פפה לאוזן שמשהו עלול להתרחש בשעות הקרובות. אגשים עטופים בטליות החלו עוזבים את בית הכנסת. הם בקראו לדגל עם ישראל העומד שוב במבחן צבאי עם שמאז התחדשותו הלאומית מצוי במלחמה מתמדת על עצם קיומו המדיני ונאלץ לגייס את משאביו למטרה עליונה זו.

האם יקראו לי שאלתי את עצמי ❄ ואם כן אז פתי ? אולי אנסה ליצור קשר עם יחידת הקשור שלי ? המשכתי לשאול. בינתיים ארגנתי את כל הציוד הדרוש וביגשתי במהירות למקום עבודתי הקשור קשר אמיץ למערכת הבטחון - בית החייל בי"מ מחבון לתפאורות המוצג ציון דרך במפעליה של האגודה למען החייל בישראל. אגודה בה בא לידי ביטוי הקשר האמיץ בין העם לחייליו.

תוך כזי ארגון המחבון למצב שנוצר וגיוס צוות העובדים והמתנדבים קיבלתי את צו הריאה, בפרדתי ממספחתי ומצוות העובדים וביגשתי במהירות למקום האיסוף הקבוע של יחידת המילואים שבה אני גמנה, במקום קיבל אותי בציג החטיבה, לאחר מספר דקות החלו מגיעים עשרות חיילים השיכים לחטיבה. במשך שש שעות בערך הגיעו והושלם במקום הריכוז הנ"ל ובשעות אלו החלו להגיע אינפורמציות שונות על המצב, אך הדעה שרווחה בין החיילים שצה"ל מתוך גמנה למנוע התקפת מצרית סורית נאלץ לתקוף ולהכריז מלחמת מנע. האופטימיסטים זרקו לחלל האולם שמועות על הצלחת בלתי רגילות בחזיתות ואפילו על חדירה עמוקה לתוך שטחי האויב.

בשעה 2400 התחלבו לגוע לכיורון החטיבה ולאחר שעה וחצי היגענו לשדה תימן ובקלטנו במהירות. הטנקים עמדו במשמתי בטון מסודרים ומזוודים כשהציוד האישי תלוי על סל הצרות על מבח להשלים את הכנת הפלוגה ליציאה חימשנו את הכלים.

מ"פ 530 רובי קריש אסף את החיילים לשיחה בה מסר לנו כי המעוז הקרוי שמפון בכבש ע"י יחידות צליחה מצריות וכי עלינו להזדרז על מבח שנצא מהר ככל שנוכל לאזור הקרבות.

בשעה 0500 התחלבו בתנועה כשאנו מטאירים מספר צוותים במקום משום שלא עמדו לרשותם כלים. אני משמש בד"כ בתפקיד מש"ק בשאלתי ע"י מפקד הפלוגה עם ברצוני לשמש כתוהחן בצוות א2 עניתי בחיוב והצטרפתי לצוות. כל ההופעה והמהירות הביאה עימה חוסר סבך בהתארגנות הצוותים.

הפלוגה יצאה משדה תימן כשצוותי הטנקים אינם אורגניה כשהוסרי ציוד מצויים ברוב הכלים כגון: משקפות למפקדים, מקלעי מפקד, מסכות א.ב.כ. גם ההרגשה הפיזית של מרבית החיילים היתה בלתי משביעה וציון שכן רובם באו ישר מצום יום הכיפורים חלק הספיקו לאכול משהו וחלק באלצו להסתפק בשתיית מים הצסיפה על זחלי"ם משדה תימן לכיורון מטה הצתה מהירה אך קשה מאוד מסיבה זו מתברר שנחצו לגו מבנות קרב ללא לחם ו

וללא ביטקוים צנאי. מצב הרדח היה בטפל. ולא מעט עקב והתמקחות מהאשליה של יותה ארתנו בשלבי הגיוס ירעתי כי אנו יוצאים לקרב קשה.

בשעות הערב היגענו לאזור הקרבות והתכוננו להתקפה עם שחר.

בשעות הלילה התגלתה בטנק שלי תקלה חמורה והסתבר שאין כלל טעינה ועלינו לעבור לטפול בחוליה הסכנות. גיתקנו מגע עם הפלוגה.

קצין החפוש הגדודי הפנה אותנו לכיוון הגודי שכאמור ישנה חוליה מהגש"ח והיא חטפול בכל, בסענו למעלה משעתיים הלוך ושוב, חוליה זו לא במצאה, בשעות הלילה הופיע שוב קצין חמוש וביקש מאתנו להפתין והוא אירגן את אנשי מקצוע שיגיעו אלינו, לאחר כשעה הגיע אלינו איש מקצוע שטיפל בתקלה מאוחר יותר התברר שהתקלה לא תוקנה והיא הפריעה בעבודת הצוות לאורך כל הדרך.

עד היום השני שלאחר מכן התקבלה החלטה כי יש להחליף את המצוע. הצטרפנו לפלוגה עם שחר להתקפה על חפוטל בתחילה הכל הלך למישרין ותקלות במכשיר הקרשר בנוסף כמובן להרגשה האישיה של הצוות נראה שההתקפה מצליחה, השגנו מטרה בפגז ראשון לטנק ובפקודת בצע מטרה פגענו שוב בפגז שני והטנק עלה מאש יותר לא היו מטרות קשות הטנק שלנו בתקלנו בחי"ר שהיה מצוי בריכוז גבוהה באזור את בדמה היה שאין ספק לכמויות חיילי אויב באזור, לאחר שמפקד הפלוגה בפצע ומ"מ מחלקה 2 בהרג. עברה כל הפלוגה אחורגית להתארגנות והסתבר שגם בשאר הפלוגות היו בפגעים. המג"ד אכל עם הפלוגות והוא אשר החזיר לחילים את הבטחון שהתערער עקב הפגעים הרבים. הדעות שעמדו בענין והוצו על אנשיותו שהתגלתה לנו כל יום מימי המלחמה.

זכורות לי פילותיו: הן פגעו בחברנו זוהי מלחמה אבל אנחנו בדפוק אותם כי אין לנו ברירה! הפגיעות שנפגעה הפלוגה, בקרבנו שמעתי הישפיע השפעה ממושכת על כל החילים וזאת בעיקר לנוכח העובדה שהפלוגה מורכבת מחילים שעשו דרך משותפת לאורך כל השרות הסדיר וכמובן בשרות הפילואים כל חייל וחייל בין אם הוא מפקד, מט"ק או איש צוות. הדרגש קשר אישי לכל אחד מחיילי הפלוגה ואכן היתה לפלוגה ואנשי משוכבע שגם לגדוד מערכת יחסים אישית והדוקה.

לאחר ההתקפה על חפוטל עבר כל הגדוד להתארגנות בקרבת טסה. בדמה לי ששהינו באזור כשלושה ימים. בתקופה זו בערך מאפץ רציני לשפר את מצבנו בנושא זיווד וחימוש וכן בנושא האספקה המזון וכן השלמות הציווד האישי אנו בפלוגה השתדלנו לעלות את המוראל ולשמור על גיבוש חברתי. חברנו פוגל ערך קיוודש לכבוד שבת בנוכחות המג"ד כמו כן בערכו 2 הופעות ע"י אומנים.

בשבת אחה"צ יצאה הפלוגה לכיוון ניר גפגפה עם דממת אלחוש מוחלטת. בניד גפגפה רתפנו לכל כלי את ה הדוברות בחדות ויצאנו חזרה לכיוון טסה. עם שחר בכנסנו לחנידון בדרך לטסה. ובעוד אנו מנסים להרדש המג"ד היזעיק את הפלוגה לקרבות שין ב - שין. באזור ציונה הגענו בדקה ה - 90 והיספקנו להשתתף יריתי על משאיות ובגמשי"ם שבערו במרבית המקרים, פגעו הכדורים קצר - הטוח היה רחוק מאוד. עשינו גם בסיונות רבים למרות ימי לופה בקושי תאובה אף הירי הפה ככלות הכל יעיל. ירדנו מעמדות וערכנו מלוי מחדש חבינו בעמדות ולמחרת עברנו לציד עכביש להתארגנות לצליחה. כבר שמענו שגדוד 1 צלה וחדק חדירה עמוקה לתוך שטח מצרים וקא בתקל בהתנגדות רבה.

49-

עם לילה עשינו על ציה עכביש ועם בוקר גוהלצ הצליחה אשר מדרום לנו עפו עלינו מיכלים ומאגרים בכמויות בלתי רגילות.

לאחר ההתקפה על חמוטל בערכה שיחת מח"ט בה ק. פודיעין השטיבתיא הסביר לנו את מהלך הקרבות והמצב הצבאי והמח"ט אמר כי אנו בצלח את התעלה ובעבור את המלחמה בתוך שטח מצרים. זכורות לי דבריו: "אנו בגיע לקהיר ובשמיד כל מה שעומד לרשותם כדי שלא תחזור מלחמה לאזור." בשעות הלילה המאוחרות געה הפלוגה לעבר אזור הצליחה. טבק שבי צלח עם שחר ללא כל הפרעה בצד השני, פגטנו אתחילי הגדוד שצלה יום קודם. והם בישרו לנו שה

לאחר הצליחה התפזרנו בשטח והסבנו את הכלים בצמחיה שבאזור לאחר חצי שעה בענו לעבר ריכוז אר - טילרי יוינו על חיילי חי"ר שבראד בצמחיה השבורה, בשעות הצהריים עברנו עם עוד 3 כלים לסייע לצנחנים בטהור השטח הלחימה המתה קשה ואכזרית, אנו עמדנו בשטח קשה לתמרון באזור מסילת הרכבת ג.ט ירה עלינו ללא הרף עבדנו עם הרשת של יחידת הצנחנים. ואני כאיש שריון רגיש לנוהל שריון משודר כל יחידות המתנהל בצבורות מפקדי הגדודים ברשות את הקרב ברשת אחרת והברדק השתולל. רבים נפגעו מבעד לפריטלסקופ

כל הצנחנים "כל הכבוד" אומץ לב וריצת השופה פול גרודי האויב כל העם סיענו להם ק. צנחנים והורה לנו לפגוע בנתיים וכל אימת שפגענו בבית עשו עליו הצנחנים ושברו. עם חשיכת התרבו חזרה לגש"ח אחרי שעות רבות של מתח ולחימה קשה, כאן גילינו שהיתה תקלה בדיבמו שוב העמידה אותנו במצב של אי-יפעילה חזרנו לכוון הגשר לצורך שיפור החוליה שם שהינו יופיים בעבודה שבוצעה ע"י החוליה השכנות היתה איטית בגלל הפגזות של קשיורות שירדו ללא הרף. לאחר הטיפול הצטרפנו לגדוד והשתתפנו בהתקדמות כל הגדוד בכוון צפון. בתקופה זו תפסנו שבויים רבים.

הפסקת האש מצאה אותנו בהתקפות על 5914.

צורת 22 פלוגה ו', לא

ה- 6/10 שעה 1900 קיבלתי צו קריאה.

6/10 שעה 2100 אספתי את כל אנשי החוליה בככר המיסדים בנתניה.

6/10 שעה 2400 הגיע אוטובוס ויצאנו לשדה תימן.

7/10 שעה 0200 הגענו לשדה תימן ברשמנו וקבלנו בשק וציוד, טנקים לא היו, הם הגיעו בסביבות

1000 זווזנו והמשכנו עד שעה 1300 בערך ובשעה 1100 יצאנו ששה טנקים שבקראו פלוגה על זחלים

כשהיעד הגזרה המרכזית, הגענו בסביבות השעה 2200 ובכנסנו ישר לחניון לילה.

8/10 בשעה 1100 לפנה"צ עלינו לעמדות באזור הברגה וזיהינו תנועת טנקים בטוח של כ- 3600 מ'

יריחי ח"ש והשגתי פגיעה בפגז שני הטנק בעצר המשכתי לירות עוד 5 פגזים פרי להבעירו אך לא

הצלחתי, התחילה לרדת עלינו ארטילריה אך במידה מצומצמת עמדנו בעמדות כשעתיים ואז הורידו

גם קטיושות והגדוד ירד אחורה להתארגנות. בהתארגנות גיליתי גוז'ונים שבורים וחלק משהוריים

בהצע סופי שמאלי, בסעתי לגש"ח ליד טסה בערך ב - 1400, ב - 1400 בערך יצאתי, תקיין לעבר

הפלוגה שישבה על ציר טליסמן.9/10 בבקר הגדוד עלה לעמדות וירה על חמוטל הפלוגה שלי היתה מאחור ולא ירינו אחרי שהגדוד

השמיד את הטנקים שבראו על היעד הסתערנו עלינו על הצד השמאלי של היעד וירינו לעבר כלים

שבראו בעים בטוח של מעל 2000 מטר על מישור בדרום מערב לחמוטל יריתי 4 פגזים ולא פגעתי

לפתע ירו עלינו בזוקות מעל הצד הימני של חמוטל זיהיתי בזוקה יריתי לעברה פגז הבזוקה השתתק

הסתערנו על החלק הימני של היעד לפי פקודה, התברר לנו שאנו במצאים על מדרון יורד וגלויים

לאויב מלפנים בטוח של 100 עד 150 ראיתי לפני 3 טנקים כשאחד מהם מצודד עלי הוא ירה

ופיספס טנק שהיה משמאלי הבעיר אותו והשאר הדליקו את השביים האחרים. מסביבנו היו מצרים אצט

רבים מחופרים היטב ובלי מקלעי מפקד היה לנו קשה מאוד להסתדר איתם, וביחוד עם אלה שבשאר

בתוך המחפורת ואפילו לדרוס אותם לא יכולנו. לאחר שהם התאוששו התארגנו הם התחילו לירות

עלינו את טילי הכתף שלהם הטנק משמאלי בפגע ובדמה לי ששביים קפצו ממנו טנק לידם אסף

אותם. הטנק של איתמר שהיה מימני חטף שתי פגיעות ואיתמר ועוד שני אנשי צוות קפצו הטנק

בסע אחורה ואיתמר קפץ מהספון והטנק עבר מעליו כשהוא בין שני הזחלים שלו. גם אותם פיצה טנק

והגדוד בסוג לאחור. בענו לבקורת פנוי פצועים ולאחר מכן להתארגנות התברר שבשאר

על חמוטל למחרת עלו על חמוטל ופינו משם את הפצועים כשאחד מפלוגתי בעדר.

בשארנו שם כשבוע ימים.

16/10 הודיעו שאנו צולחנם ובענו על ציר עכביש הפלוגה שלנו שבשאר ממנה אחרי חמוטל 3 טנקים מתוך5 קיבלה עוד 4 טנקים ובענו לפני כולם כדי לתפוס את צומת טרטור לכסיקון (זאת בודע לי רק

למחרת) כ- 100 מטר לפני הצומת היו מעל 10 טנקי 60 מ/ תקועים לצדי הדרך על מוקשים עברנו

עברנו אותם וזחל"ם בועים

הייתי הטבק השישי כשעברתי את הזחל"מ חטפתי פגיעה על פליטת מנוע אחורית ימנית דיוחתי על הפגיעה ושהכל בסדר וממשיך בתנועה לאחר מכן ברציפות בפגעו הפ"פ, 1, 1א', 2, 2א, טבקי ג' ו - 2 בדלקו מכמה פגיעות מטבק ג' חילצו את הטעף מהטבק 2 אני חילצתי את התותחן והוא אמר לי שגם הטעף קפץ ואילו הפ"מ והנהג בהרגו. פיבינו אותם לזחלמים שהיו מאחור. טבק 1 לא בפגעו אביש הצרות אף הצריח הושבת והוא עלה לשטה. 2א' בסוג אחורה ירד מהכביש עלה על מוקש והצרות קיבל הוראה לבטוש לזחלמים הטבק הודלק מפגיעות והצרות פוזה לשטה. בשארנו טבק של עממי ספ"פ אבי 2ב ו - 1א בסוגנו אחורה צורפנו לפלוגת 60/שוקרא בסין אני לא יודע כמה כלים היו. עממי דווח להם מה קורה בצומת, "בסין" החליט לפרוץ לעבר פרטור מזרחה, הסתערות ראשונה הם לא מצאו את הכביסה לפרטור בגלל טבק פגוע שבער שם ובפגעו לו כלים. הסתערות שניה הוא מצא את הפרצה ועבר עם שני טבקים ואני שהייתי שלישי חטפתי פגיעה מתחת לצפרדע ובסוגנו אחורה כששוב אנו שלשה כלים לבד, יותר לא ניסינו אותו לילה בבוקר ה - 17/10 אספנו את הנותרים מהטבקים התקועים (60) ופיבינו אותם לדוקטור שישיב מדרום ללקקו, בשארנו שם.

ב - 18/10 הגיע המג"ד עם פלוגה ו' ופלוגת חרמ"ש ועממי הצטרף אלינו לצליחה אני ו - 1א' בשארנו בגלל בזילת דלק וצליחנו למחרת ה - 19/10 עם הסמג"ד ופלוגה ז', הצטרפתי לפלוגה ו' בתור 1א' להמשך הקרבות עברנו דרך פחנות אבו סולמן ושם יריתי על משאית והבערתי אותה בפגז ראשון (מעין) אחרי אקצמא המחנות בכנסנו לעמדות שם טבק 1 ירה והשמיד ג' יפ ומשאית לאחר מכן גילינו שני הליקופטרים ירו עליהם ולא פגעו בהם ברחו. חזרנו להתארגנות בשדה תעופה של אבו סולמן. באמצע ההתארגנות הופיע דרומית לנו מטוק שהוריד פצצות על התותחנים הוא הופל ע"י מיראז' מאחור הופיע מטוק שני (מצד מזרח) בתקל בדקל ובפל המג"ד ירה בו פגז והשמידו כליל הטייס בפצע נשבה.

20/10 תפסנו עמדות מצפון לצומת חבית כשהמחלקה שלי בחיפוי מזרחה מחלקה 2 + מג"ד + מ"פ היו בעמדות צפונה והם השמידו שם כמה משאיות ובגמשי"מ, מחלקה 3 בחיפוי מערבה.

21/10 בענו מערבה מצאנו ~~אמצעות אמצעות~~ עד לצומת ודאות סקרנית והמחלקה שלי יצאה לבסיס טילים 6214 שם יריתי על משאית בעה בטווח כ - 4000 מטר שני מעיכים ולא פגעתי. שם ירדה עלינו ארטילריה לא רצינית.

22/10 במשך היום היה שקט וכולם מוכנים לכביסת הפסקת אש לקראת הערב התחילה ארטילריה שלהם מלוחה בקטיושות לא היו פגיעות ובערך בשעה 0100 הפסיקו את הירי.

ביום שבת יום כפור נודע לי בשעות הצהריים שהמצרים והסורים פתחו במתקפה הרמה ובסיני המצב היה מעורפל, וקשה היה בהתחלה לאמוד את הצלחת המתקפה אולם היה ברור שהמילואים יגויסו. הקשבתי לרדיו החל מ - 1400 ע"פ לקלוט את הסיסמא שעליה ידעתי ושעם שמיצחה החכוכותי לסוע לחסה אולם עד גיוסי בערב אותו יום בשעה 2215 לא שמעתי את הסיסמא, אצלי במשק גייסו כבר את מרבית המילואים ודי הפליאה אותי העובדה שער שעת ערב מאוחרת לא גוייסתי בשעה 0300 הגענו עם האוטובוס לשדה תימן הסתבר לי שהייתי באחד האוטובוסים האחרונים שהגיעו לבסיס.

תהליך קבלת הציווד היה מהיר מאוד מכיוון שלא התמתי על דבר וגינתנה עדיפות ראשונה לשבקיסיים בקבלת הציווד. כשהגעתי לפחוגתי פלוגה ו' ראיתי שהצוות עומדים כבר בסיום אחימוש הכלים שהיו מזוודים מלפני כן, מכיוון שהייתי מט"ק בטנק מ"פ לפי הכרטיס הורוד שקיבלתי בשדה תימן הגעתי לטנק ועזרתי להם בהעמסת הפגזים, בערך בשעה 0400 יצאה פלוגה ו' על זחלי"ם לסיני עם 7 טנקים (באם אני לא טועה). בשארנו כמה צוותים עם מ"מ אחד הלכנו לפלוגה ח' וראינו שהם עדיין לא קבלו טנקים.

בשעות הבוקר הגיעו 6 (אוי) טנקים מתל השומר לא מזוודים חכיכו 4-5 שעות עד שהגיעו זיוודים מצריפין.

אחד הפטקי"ם אירגן לו צוות משלו בעיקרו מורכב ממחזור פברואר 69 - אני, הלל טוייב, שיפמן וראשי שאותו לא היכרתי לפני כן - הצטרפתי למעשה לפלוגה שאיני שייך לה אורגנית (ח') מחשש שאחמיץ את הפלחמה שלפי השערותנו אמורה לפי מיטב המסורת של צה"ל להסתיים תוך ימים ספורים (בפקדה שהפלחמה תהיה ארוכה). אני עדיין זוכר היטב איך קהלני ז"ל ע שיפמן ואחרים התרעמו על חוסר ציווד שלמעשה עיכב אותנו לצאת וחששו שבגיע אחרי הכל בשעה 1400 היו טנקים מוכנים ליציאה ובענו על זחלי"ם מההירדת המירבית דרומה.

הגענו לגדוד שהיה ערוך מול הפירזאן בערך ב - 2300. הידיעות על הנעשה היו די מעורפלות, הצלחנו להביץ שהמוצב מולנו בכבש בחלקו, חלק מאנשיו פצועים ועלינו לפרוץ ולנסות לחלצם, למחרת בבוקר התחלנו לנהל אש עם "המאחז" המצרי (באזור ציר ספונטני) מטווחים רחוקים ולא יעילים כמעט לגבנו בסביבות 3-4 ק"מ. המצרים מצידם ירו לעברנו ארטילריה, קטיושות למעשה.

בידי מרחוק הסתיים יום הלחימה הראשון.

למחרת ביום השני קיבל הגדוד פקודה לבוע לגיזרה הדרומית במהירות משהגענו ותפסנו עמדות בירתנה הפקודה לחזור לגיזרה המרכזית הפעם קצת דרומה בערך מול איסמאיליה, הגענו בשעות אחה"צ המאוחרות לחמושל המדאה הראשון שאני בזכר בו היו 2 טנקים שלנו בווערים ומתפוצצים אלאאע מצפון מערב להערכותנו שיטרנו צפונה וגם הפעם ביהלנו אש טעמדות שמצפון לחמושל דרומה - הטנק שלנו עמד משמאל כ - 20 מטר מהטנק של הסמ"פ הלל פעוז. מכיוון שהייתי בהג לא ראיתי ביזיוק על מה ירה הטנק שלנו, הקשר פנים לא היה תקין והפקודות לבהג ביתנו ע"י מקהלת אנשי הצריח, גם הפעם המצרים

ירו בארשילוריה כשניתן להבחין ברעש הקטיושות לעיתים תכופות, הסתכלתי ימינה דראיתי שהטבק של הסמ"פ שלבו חושף פגיעה בצריחון המפקד, עשה לי רישם שזה מקטיושה ולאחר כמה שניות דיווח הטבק שהמפקד שלו - הלל בפצע.

התחיל החטיב ירדנו מהעמדות, הטבק של הסמ"פ שבפגע טעה בטטח ולקח למעלה מ - 15 דקות עד שהסמ"פ שרגא הצליח לאתר אותו הוא הורה לי לעבור ולפקד על הטבק והעביר במקומי את זאבה מהטבק של הסמ"פ שרגא דרוח למג"ד שהילל פצוע ביצוי אמצא לפי הערכתו - כשהגעתי לטבק הלל שכב על הרצפה לא זיהיתי שטף דם או פגיעה במקום מטויים ופיהרתי עם הטבק לבקורת פיצוי בפגעים, שם כבר הכחבתי בעשרות פצועים הוצאתי את הלל בעזרת חובשים לאלווקה והרופא איבחן שהלל הרוג.

ביסיתי עד כמה שיכולתי לעודד את 2 אנשי הצוות שהיו המומים (הלל היה הנפצע הראשון שלבו). היכינו באזור בקורת הפיצוי יחו עם פלוגת החרמ"ש והסמג"ד אחרי כמה שעות צענו מערבה להיכן שהפלוגה התארגנה תדלקנו וחיימשנו את הטבק, קיבלתי טען קשר - באדל, התוחחן היה פרקש והנהג קארלוס.

למחרת עם שהר תפסנו עמדות אחוריות, הארשילוריה ירחה ולאחר שכן החלה השתערו על חמוטל תפסנו עמדות שחלשו לכיוון מערב דרום מערב וביסיתי לאתר מטרות על היעד איבחנתי בטווחים רחוקים במשאית וכלים שהיה קשה לזהותכשפגעתי בזהל ראיתי שהטבק מטווח משום שפגז שבי נחת מאחורי הטבק וזה התכסה בעשן והול ירדתי מהעמדה ומשראיתי שהכל תקין התחלתי לעלות שוב לעמדה לאותו כיוון כשפגז צפון מערב לי איבחנתי לראשונה - בטווח שלא עלה על 100 - 50 מטר בעשרות חיילי חי"ר מחופדים בתעלות אני לא זוכר ששמעתי בקשר פקודה כלשהי מהמ"מ שלי מ"מ 2 או המ"פ בדבר המשך הלחימה ולמעשה מאותו רגע הזול כל טבק בפלחמב פרטית בלי שום הוראות. 3 טבקים מהפלוגה שיפרו עמדות לכיוון מערב ולמעשה החי"ר היה מאחוריהם המהרמה שם היתהא לא קטנה אני התחלתי להעסיק את החי"ר ע"מ שזה לא ישריד את שאר הטבקים שביהלו אש כבשה כבואה עם מספר טבקים שלהם.

הסרוננו של מקלע המפקד הורגש משום שבגד חי"ר המחופר היה קשה להסתדר רק עם מקלע אחד, אי אפשר היה לירות אש כבדה משום שטבקים שלבו הסתובבו ליד הקבה, ביבתיים טבקים של הגדוד הופיעו מצפון לבו המצב האידיאלי היה לצאת מכל ההסתבכות עם החי"ר ולהתארגן מחדש להתקפה כשעפני כן היו חייבים להוריד ארשילוריה ואש כבדה מהטבקים של החי"ר שהיה מצויד ב ג.ס. ובזקוקת למיבהם. ואין ספק שזה היה עדיף על דריסת חיילים מצרים בזחלי הטבקים. פגיעה במקלע המקביל, א עד מהרה הבחנתי בטבק שלבו שבפגע במרחק 100 מטר מהמי כשאנשי הצוות שלו קופצים ומתוכו עולה עשן מכיוון שליידו עמדו טבקים אחרים של הפלוגה המשכתי להעסיק את החי"ר עד ששמעתי את המג"ד מורה לעזוב את היעד.

באזור הקרוב אלי לא הבחנתי באנשים שלבו והצטרפתי אחרי המג"ד בטעה שכל הפלוגה שלי חזרה בדרך אחרת עצאתי לצייר עליטמן וחזרתי למקום הריכוז שם הסתבר שבפגעו טבקים רבים וצוותים בפגעו סה"כ לפלוגה היו בפגעים רבים כ - 3 צוותים כשמתוכם הרוג אחד קהלבי, ובעוד אחד ראפי בנימין שלא במצא בזמן שפלוגת החרמ"ש חילצה את הצוותים שבשאריו בחמדל. שרגא המ"פ בפצע כך שהפלוגה שלבו היתה כעט בלי מ"פ ובלי סמ"פ.

הצטרפתי לשבק של סגן עממי בתור זהג במקום הנהג שלו שנפצע והסמג"ד שעלה על השבק שלי
גרר אותנו מכיוון שציבור דלק בתא הנהג (של משאבת החמץ) בקרע לכיוון המקום ש - 19 ישב.
התפלגות אנשי החימוש על השבקים הביאה להחזרת רובם לכושרם בינתיים קבלנו את יוחאי מפלוגה
ו' בתור מ"פ בפלוגה שלנו.
למעשה מיום שלישי זה עד יום שבת (באם אינני טועה) העברנו בהתארגנות הופיעו אופנים כשמפעם
לפעם יצאנו לש. ג- ט. ועסקנו בבליטה מכל זה לא זכור לי דבר שכן אני אישית זוכר שהשבק שלי
יצא פעם אחת בלבד, וגם אז בתור זהג לא ראיתי בדיוק מה עשו שאר השבקים של הגדוד לשבקים שלהם
מהקשר הבנתי שפגעו בכמה.
אם אני לא טועה יצאנו ביום שבת בצהריים לרפיזים ע"מ לגרור דוברות, השבק שלנו שבר מוט פיתול
ובאלץ להכנס לגש"ח ע"מ להחליף מוט פיתול + ביה זרועה שנפגעה בחמוטל מבזוקה עמדנו שם כמעט
24 שעות ולאחר זה חזרנו (בלי דובבה לפסה) את 2 הדוברות שנותרו גררו 2 קצינים עם שבקים לא
כשרים מהגש"ח.
משם יצאנו למחרת כפי שהסתבר מאוחר יותר להערכות לקראת הצליחה, בינתיים הגיע מ"מ חדש לפלוגה
וייבנה כך שפלוגה ח' היתה מורכבת מ- 3 ממי"ם, מ"פ ו- 3 מטקים סה"כ 7 שבקים.
בענו להערכות בדממת קשר לפי הכוחות שזרמו באזור פוטון הבנו שהלילה צולחים בדמה לי שהיה זה
בליל שבי, מפוטון בענו עם חשכה לעכביש הפלוגה שלנו קיבלה משימה ללוחם כח של צנחנים לאזור
הצליחה ושאר הפלוגות עם המג"ד בעו למקום שובה. התבררה היתה אישית בענו על לכסיקון צפונה
ללא שום ירי והשרדה לפני צומת לכסיקון - בחלה באזור לקון עמד כח אחד מיחידה אחרת שלפי הבנתי
ניסה לעבור צפונה וניתקל במארב מצרי. בצומת עמד כלי בוער - בדמה לי שזחל"מ הידיעות על
מה שקורה שם לא היו מספיקות, יתכן ויוחאי המ"פ ידע יותר על מה שקרה לכח שניסה לעבור לפנינו.
כשניסינו לעבור צפונה לעבר טרפור נתקלנו במארב שהתקם כנראה מימין (מזרח) לכן פ - 1א מהטבק
של שרעבי זיהיתי הבהק מהצריח לאחור כמה שביות דווח שרעבי שהכל בסדר, בינתיים דיורחא יוחאי
"צפנתי" כנראה שהשבק שלו קיבל פגיעות נוספות, שבק 1 נפגע גם הוא והמ"מ דיורחא שאין לו ציוד
ובע לאחור שבק 2 נפגע גם הוא, שבק אחר עלה על מוקש שהיה לצד הכביש הטבק של עזרא מכיוון
שלא זיהינו מאיפה יורים בידיוק והיכן נמצאים בידיוק כוחותינו לא בורחה שום יריה מהכח שלנו,
משבק מ"פ ושבק 2 קפצו טען קשר ותוחחן יתר האנשים בשאר כנראה בכלים הבורערים האנשים שהצליחו
להחליץ מהשבקים בכנסו לאחד הכלים (בדמה לי שלשבק של יצחקי), אי אפשר היה לנסות לחלץ את היתר
שכן האזור היה מואר בכלים שנפגעו ומכוסה באש תופת. הכלי שלנו חזר קצת לאחור עם שאר הכלים
שנותרו. שבק 1 חזר ללקון שכן לא היה יכול להמשיך להלחם עם כלי פגוע.
בשארנו 3 שבקים : סגן עממי ו - 2 מטקים שרעבי ויצחקי, הצוות שעלה על מוקש (של עזרא) ניסה
לתפעל 60 מ שהיה בראה שלם אולם הסתבר שהתמסורת שלו נפגעו, לפי מיטב ידיעתי בשבק מ"פ היו
יוחאי, פרקש התוחחן וקרלוס הנהג, הם בעו לאחור עם זחלמ גדל הטען קשר יצא.
בשבק 2 וייבנה מ"מ, בגרד זהג, סריש קשר, בוגגים יצא.
בשלב זה הצטרפנו לכח בטי שהתכוון לפרוץ צפונה ולפנות מזרחה לכוון טרפור הפעם הם הצלחא

ביסו לפרוץ עם אש ומפקד הכח הצליח לפרוץ ולאחריו משנה שלו הטבק של שרעבי שהיה לפני הטבק שלנו (של עממי) בפגע שוב ולמרבית המזל גם הפעם לא היה שום בזק בשלב זה החליט עממי שזה בלתי אפשרי לפרוץ אחרי בסין ובענו דרומה ללקקן שם בשארנו עד שהאיר היום למחרת - כנראה יום שלישי עממי דווח למג"ד מה קרה וזה אישר שנחכה לו בלקקן עד שהוא עם יתר הכח יגיעו אלינו מצפון מזרח.

בבוקר ביסה כח נוסף של M 60 לפרוץ צפונה וגם כאן בפגעו כלים, לקחנו לאחור את הצוותים שבטשו את הכלים על הכלי שלנו חלקם היו פצועים קל (לפי דיווח בקשר היה מאחור 18) הפסגו עמדות לפני הסוללה שהיתה לצד לכסיקון - וחיכינו.

בינתיים שמענו בקשר על 10 של גפרד שבפגעו לו זחלמי"ם והוא מבקש עזרה מהפח"ט כיוון שטנקים עולים עליו, מכיוון צפון - מזרח ואינו קבוצה של 7-8 צנחנים שבאו מאזור השורץ כוחות אויב רובם בסדר וחלקם פצוע קל פינינו גם אחם לאחור, בינתיים ביסה המג"ד להתקייף דרך החורה הסינית בנסיון שלא עלה יפה.

רק למחרת בבוקר יום רביעי הצליח המג"ד עם פלוגה ו' ופלוגה ז' להגיע ע"י איגוף מצרם 3 טנקים שלנו הצטרפו לפלוגה ו' הצליחה על הדוברות עברה בשקט ורק אחרי שהתארגנו בעבר המערבי של התעלה החלה הפגזה מסיבית שכתוצאה ממנה בפגע בסמוך לטבק שלנו מ"פ שלנו.

אחרי שחלקנו הצטרף הטבק שלנו לוילון שיצא לפינונו והתחלנו לשהר את אזור החיץ התקלאי, בהתחלה היינו חיפוי למג"ד ווילון אבטחה לגשר מהמקום שעמדנו לא בתקלנו בקשיים מיוחדים בניגוד לטנקים של הפלוגה שנתקלו בבזוקיהם ו - 2 טנקים שלנו בפגעו שם.

מאחר יותרא באותו יום הצטרפנו לכח צנחנים שטיהב עיירה לאורך מסילת הרכבת "מסכה ו3" שם הם נתקלו מצב מערב מצד הגבעות ב.ט.ט. שהפריעו להם לעבוד, עד שהיה מצאנו עצמנו תחת אש ב.ט.ט. סמיכה למדי, גיהלנו איתם אש ואחרי שהשמדנו אחדים מהם והיה קצת שקט היינו בסיוע צמוד לצנחנים, ירינו אש כבדה על בתים השודים ובעיקר הפעלנו את ה - 0.3. הכח שלנו מנה שם מחלקה.

בסיום הלחימה שם חזרנו מאחרי הצנחנים כשקודם לכן באלצנו לרוחצו על רעיון לחלץ זחל"מ שהספריטר של התקלקל - כיוון שרק כשהתקרבו אליו בורה לכיווננו ב.ט.ט. ~~מאחורי~~ מהכיוון בו ירינו בהתחלת הלחימה (מה שהראה על רמת לחימה גבוהה של חי"ר המצרי) אגב הלחימה שם היתה השיחות בין הצנחנים "מכבט" לארטיילריה לוקה מאוד ועד שהארטיילריה החלה לעבוד בתאום מלא עם כח החי"ר עבר זמן ארוך ויקר.

חזרנו בלילה לחיץ באזור ההתארגנות של הבוקר והיינו גם שם זמן ארוך תחת אש אושצלרית צפופה. למחרת יצאנו כל הגדוד ותקפנו לכיוון צפון מערב אזור אנרי, ציר חיפה חבית, ביום השני סוף סוף היתה לחימה תוך תבועה מהירה וחיפוי. הטבק שלנו היה בתחילה בחיפוי וכשהתחמשת הכבדה אזלה לכה שהיה צמוד למג"ד התקדמו קדימה ובצמוד לכה של טכנס העזר בזיהוי טנקים וב.ט.ט. השמיד הגדוד מספר טנקים וב.ט.ט. והתקדם הלאה לכיוון דרנית (כאן מכיוון שהיתה התקדמות מהירה אני לא זוכר בידיוק את הסדר המדוייק של ההתקדמות לאחר יום או יומיים היינו הכח "שדפק" כלי רכב שברחו מכיוון אנחה מערבה, אגב בימי הלחימה אלה בא לביטוי הקשר ההדוק שלנו עם התותחנים שהיו מטווחים בדיוק במרץ

56-

ע"י הקטא שהתקדם אתנו כל זמן המלחמה בטנק.

בימים האחרונים היינו עדים בעיקר לקרבות אויר, ודפנו אחרי טייסיים מצריים כשברוב המקרים השיגו אותנו הנגמשי"ם, במקרה אחד הוצאנו טייס פיראז' שהמטוס שלו נפגע בקרא לכנסת 4 " בקשר שלו מאזור שהיה סמוך מאוד לכחות אויב ואלה אף נסעו לקראתו ע"מ לתפסו הטנק שלנו הגיע ראשון אליו, הצלתנו להביאו בריא למקום הריכוז של הגדוד. זה כבר היה באזור מקצרה לשם ירדנו קודם לכן, בעצם עמדנו יומיים שלושה בעמדות, למעשה לא עשינו כמעט דבר.

ביום של הפסקת האש עמדנו לפני 5914 שהוא בסיס טילים ולפי הידיעות מזלדות בורו עליו משם יום קודם לכן ג.ט. בשעות האחרונות לפני הפסקת האש התקדמנו והגענו לשם לקחנו את בסיס הטילים ללא התנגדות, רק מאוחר יותר יצאו כמה חיילים עם הידים לפעלה. יום קודם לכן מכרון המחנה הזה באה לעברנו משאית מלאה חיילים - בערך 30 בחשבם שאנחנו כח מצרי ע"מ לקחת מעט מזון, כשהם הגיעו הקיפו אותם 3 טנקים שנק אחד בשאר בחיפוי שכן ממול גראו כבדים שלהם עולים לעמדות, כשעמדו על שעות וביטו לברוח אל אף שקראנו להם להכבוע, מתוך ה - 30 לקחנו בשבי אנכאטאנא 10 את השאר שביטו לברוח בהרגו.

גם ב - 5914 הסגירו עצמם ליזנו חיילים מצרים שההבדל בינם לבין כח הקומנדו שנתקלנו בימי הלחימה הראשונים היה עצום, החיילים שנתקלנו בימים האחרונים העדיפו לצרוק אחצ בשקם ולהסגיר עצמם ליזנו רבים מהם היו טועים שברחו מאזור כברית ולא ידעו היכן כוחותינו והיכן עומדים כוחות שלהם. ביום האחרון יצבנו קו לאורך סקולבית 46, 5914, עובדה 48 ושם מצאה אותנו הפסקת האש וסיום הלחימה. בסיונות מצידם להתקדם בתקלו באש קלה שלנו דבר שהרתיעם שלא לשפר עמדות לפני שהאוי"ם הגיע וסימן את הגבול החדש לפי הערכות הצדדים.

57-

ספור קרב צוות 3ב'

- ש"ק - אילן טמס
- תותחן - אייל שכטר
- טען - אילן רייבנק
- נהג - רפי רוטבינסקי

הצוות שלבנו הצטרף לגדוד 599 בליל ה - 17/10 - 18, לפלוגה ז' הצטרפנו יחד עם עוד שני צוותים (צוות 3 וצוות 1 של היום) שטרנו על הפתח הצפוני של התצר, הייתה לנו תצפית על הקרב שבערך באזור החורה הסינית. בראה היה ששם יורים אחד על השני או לפל הפחות, אחד פעל בטבי. יריום היו מכוננות מדרום מזרח לכיוון צפון - מערב, ולהפך, כשאמצע ברור היה שיש כוחות. במקום ההוא תדלקנו חלק מהלילה ירדה על התצר הפגזה ארטילרית.

לפחרת בבוקר (18/10) צלחנו את התעלה כחלק מיחידת זלצר, המחבו בכניסה לבסיס הצבאי שפעבר לתעלה. לאורך הכביש במקום בו המחבו ירדה הפגזה ארטילרית די דלילה. אחרי זמן מה קבלנו הוראה לעבור לפלוגה ו' עברנו ושימשנו כצוות 3ב'. התחלנו לגרע צפון - מערבה לכיוון מתחמי אבו סולטן. זה היה חר שכוחות חי"ר שהרו את אזור החצים של תעלת המים המתוקים והחורשות טבטיבה.

הגענו למתחמי אבו סולטן, לפי זכרובי הפלוגה בעה בחלק האחרון של הגדוד, בכל מקרה שם זכור לי קרב ט.ב.ט. שבו לא השתתפנו פיזית. בצוות 3ב' חפסנו עמדות לחיפוי על אגף, קצת פאחור. באותו מקום זדהה טנק אויב שלט בטורח 900 טטר, לא זוהתה תנועה, אולם הטנק הושמד ע"י הצוות. טוב, כצוות טבע אחרון בפלוגה, כל מהלך התנועה כמעט לא הצלחנו לזהות אויב או כיוונים, התרכזתי במפקד, בעקר השמירה על קטר עם הפלוגה, ובאבטחה לאחור. לאחד השמדת מתחמי אבו סולטן הגענו עד לפצב עמדות בטביבות

צופת ורדית - חנית.

בבוקר ה - 19/10 חפסנו עמדות לאורך ציר חנית לכיוון צפון מערב, הפלוגה זיהתה מתחם ארטילרית והשמירה אותו, דווחו פגיעות ובריחה מבוהלת בקטר.

אבי לא זיהיתי את מקום המתחם, לא יריבנו לשם אף פגז אחד. חזרנו חזרה אחת"צ לאזור המחנה הצבאי /גרכי תדלוק חמוט ואספקה, ירדה קצת ארטילרית דלילה ומשוטי אויב היו באויר. לא הייתה תקיפה של המשוטטים על המקום שאנחנו עמדנו. כחצי טעה פאחור יותר (טביבות 500 אחת"צ) הופיעו שלושה משוטקים באזור בטיסה בטוכה, שלושם המשוטקים הופלו, טביים ע"י אש זק"ל. הטנק שלנו ירה על המשוק שהיה בפזרה ועל זה טבדורם. בדרך חזרה לשטח בענו בלילה דרך המתחמים עם טורה של דרביים. הטנק שלנו טמס כמה פעמים כטנק חלוץ וגרירה של הרכב הרך ליחידות שבטחה. בעמדות שחפסנו על ציר חנית לכיוון איספאליה השמדנו חיילי חי"ר בודדים טברחו מערבה. הצוות שלנו יחד עם צוות 3 השמיד 4 חיילים. ירה מעיך על קבוצה נוספת, לא זוהו הרוגים. בכל גרמא תפיסת עמדות לרצמי היו עמדות גבוהות פדי, וכן עבודת דגלים של שפי"ם טענה פדי.

ב - 20/10 חפסנו עמדות מערבה לכיוון מתחם טקצרה, הסלחמה על האזור לא הייתה שלנו, כשהגענו המתחם היה כבר כבוט, חפסנו עמדות מערבה, לתצפית.

באותו יום אחת"צ שיהרבו את אזור טקצרה הצפוני בשתוף עם כוחות חי"ר על זחלפי"ם. לדעתם אבטי החי"ר

הסתובבו בשטח בטאננות גדולה פדי ומזל שלא היו גיבורים

-58-

מזל שלא היו גיבורים מצריים בשטח שהיו קוצרים בהם וגורמים להם אבידות.

ב - 21/10 קבלנו משימה בשעות הצהריים לבצע צפונה על ציר וודאות לטרוק את האזור. באותו זמן שאמשתי כ - 2א', הפ"מ היה עממי. הכוח שבע היה מחלקה 2 שכולה 4 טנקים, ומ"פ אני, הפ"מ והמ"פ נענו קדימה לצידי הציר, 2ב' ו - 2ג' נעו בחיפוי מאחור. הסריקה עצמה לא העלתה דבר, באותו זמן התחולל קרב אויר מעל, וזוהה מטוס פיג 21 שהופל בצפון ציר וודאות, הטייס נראה צובח, נענו במהירות בגסיון לתפוס את הטייס בשבי, כוחות חי"ר על גמשי"ם הגיעו לפציונו, בגמר הסריקה צפונה התחלבו לחזור כשזוהה מטוס גופל וטייסו צובח, בקשר הודיעו שיש אפשרות שזה מטוס שלנו. המטוס נפל ממערב לציר ודאות כשלושה ק"מ, התחלבו לבצע במהירות לכוון ההוא, כשהגענו בערך 1000 מטר לפני מקום בפילתו המטוס, 2ג' זיהה את הטייס מסתובב בשטח בערך 200 מטר מהמטוס. הוא קיבל פקודה לירות, והמזל הוא שהוא היסס או מתוך שיקול, לא ירה פמול התחילו לבצע כלי רכב קלים של האויב. אני 2ב' ו 2ג' בשארנו בחיפוי, 2 והמ"פ נעו לעבר הטייס. כשהפא היגעו אליו התחילו לירות מכוון מערב, מרחק בערך 5 ק"מ היריות פגעו בערך באזור המטוס, ולא היתה אפשרות להשיב אש ישירה. נתתי הוראה בקשר חוף לירות מעיכים למסוק ושלושת הטנקים שעמדו בחיפוי ירו יחד כ - 20 מעיכים למסוק, המ"פ ו - 2 שחילצו את הטייס התחילו לחזור, חזרנו למתחם מקצרה.

ב - 22/10 היינו בעמדות באזור 6214 שם בביצועו של עממי תפסנו כ - 12 שבויים שחלקם האחר צהרג, כולם באו במטאית שסביר להניח שתעתה בכוון. כשתפסנו את השבויים התחילו לירות ממול, אש די מהירה, אם כי לא מדוייקת. טוב ככלי שעמד בחיפוי יתינו חזרה, אבל זה היה מעבר לטווח. בכל מקרה, אני חושב שהוקדשה יותר מדי תשומת לב לכמה אנשים שהיו שם, מאשר לכל אותם כלים וארטילריה שירו לכוון שלנו, לאחר ישור הקו עם כניסת הפסקת האש לתוקפה, בטרק האזור, ונמצאו מספר שבויים נוספים. טוב הוכחה לעבדה שכוחות החי"ר שהיו מצורפים בעו גלויים בשטח בשאגנות גדולה מדי. משך כל הזמן שהיינו ביחידה, לא היו בפגעים. הערה אחת לגבי הדרגים. בזמן שהותנו בחט"ג עם תקלה במנגנון רתיעה, לדעתי בוזבז שם זמן יקר עד שהוחלט להעלות אותנו צאמ"א לרפידים, אפילו היה הדבר חרי כניסת הפסקת האש.

59-

פלוגה ר'

ב - 9/10 בשעות הצהריים אחרי המוטל עליתי לטנק 1 להחליף את טען קשר ויקטור אשכנזי סמ"מ מסה ברגר החליף את המ"מ יגאל הלביץ ז"ל.

באותו זמן תותחן - דבח דן ובהג בער יעקב.

התארגנות היתה באזור מסה. פאז הגיוס ישבתי בשדה תימן פאיש צורת רזרבי וביום שני בלילה יצאנו קבוצה כ - 20 - 15 אנשים צוות לאזור מסה.

מאז פעלנו אחד עם מחלקה 1 עד לבוקר של 17/10 יצאנו לפעולת מיהור באזור הבקתות דרומית לציר סואר באזור היתה חוליה קיבלנו בזוקה לתמטורות ופינוינו את הטנק בקפיצה המ"מ פצע את רגלו. ישבנו כשעה עם הצנחנים באותו אזור המ"מ הרגיש כל הזמן כאבים.

חזרנו לטנק וטנק מיחידת לוד גרר אותנו עד לשדה תעופה אז המ"מ פוצה ע"י חובשים של הגדוד. אלי י"ע קמב"צ ולקח אותי לכמה שעות לחילוץ טען קשר בצורת של וא' שאר אנשי צוות ישבו בתוך הטנק כמה ימים ואחרי זה צוות הנהג לטנק קמ"א ותותחן ל - 3א'.

הציוד האישי בשאר על הטנק - ולפי סיפורים הוא בפגע מירי קטיושות.

9/10 הגענו לאזור של מסה בשעות הבוקר וכל הזמן ראינו פינוי פצועים ע"י הליקופטרים זה הישפיע בצורה קשה כי לא ידענו אם זה כל הזמן או מיקרי בהחלט.

הרבה אנשי צוות בפגעו יהיה צריך לצרוב אנשים חדשים. שבא השליש ושאל על אנשים במקצוע מסויים הצבעתי אף כי לא ידעתי לאיזה צוות חסר אדם.

בסוף שראיתי את סמ"פ ירון והוא חיפש את טען קשר - הצבעתי בהחלטיות והוא החליף במקום ויקטור אשכנזי ברגע שבאתי להחליף אותו - הוא יאש אותי לגמרי עם הסיפורים שלו עד הערב הצלחתי להתגבר על המצב הזה.

17/10 אחרי הפגיעה באזור בית חולים חזרנו לאזור השדה תעופה. לא הספקתי לאכול קצת וכבר בא הקמב"צ לקחת להחליף את טען קשר שבפצע - הבעיה היתה דומה ששוב לא ידעתי לאן אבי הולך להחליף עד שהביאו אותי לצומת הזה וא' וזיהיתי אנשי צוות, כולנו היינו בצפרטיה כמה שעות. התחלנו כל אחד לבד לחשוב מה עבר עלינו באותו בוקר.

את הטנקים של הפלוגה 10 במספראָאָ קבלנו בימ"ח של היחידה בשדה-תימן.

מצב הטנקים בזמן הקליטה: חלקם הגדול של הטנקים היה במצב טכני טוב בשל העובדה

שהיו טנקים מוסבים שהגיעו לי.מ.ח. הישר מ.פ.ב. הבעיות בתחום הזוור, החמוש וציוד

האישי. חוסר חמור (שנתגלה מאוחר יותר כקריט) היה במקלעים. אף טנק פן הפלוגה לא

צויד במקלע מפקד, וכן חסרו כמות למקלעי המפקדים, חסרו לטנקים כסובנים (לטנקי מפקדים)

וכן לשום טנק לא היה זרקור מפקד.

שום מפקד לא צויד במשקפת, חסרה תחמושת מעיך בטנקים (אך בטנקים חומשו במלואם לא

בהתאם לתרגולת).

בשווד חסרו מברשות תותח, וכן חולצו זח"ל, כן חסרו פוטי שווד אחרים בלתי משמעותיים.

הקריאה והגיוס / פלוגה ז'

רוב חיילי הפלוגה גויסו באמצעות מפיצים, הם רוכזו בנקודות המפגש באזורי מגוריהם,

והוסעו משם בהסעות מאורגנות לשדה-תימן.

ראשוני החיילים הגיעו בכוחות עצמם לשדה-תימן בשעות הצהריים המאוחרות של יום שבת.

הגיוס נמשך (ולמעשה לא הסתיים) עד שעות הלילה במוצ"ש.

בשעה 04.30 במוצ"ש היתה הפלוגה מצוידת במלואה (10 טנקים) אך הצוות לא חפף לצוות

הרגיל שהיינו מתאמנים במסגרתו בשרות המילואים.

היו מספר חיילים ששרתו בפלוגה ולא הגיעו במסגרת הקריאה לשדה-תימן.

ירידה לשטחי כינוס / פלוגה ז'

הפלוגה החלה לנוע על זחלמים לכוון התעלה במוצ"ש בשעה 04.30, נענו על הצירים הבאים:-

שדה-תימן - ב"ש, ב"ש - שנטה, שנטה- אום כתף, אום כתף-ג'בל-לבני, וכביש רפידים

טסה. ברפידים היינו ביום א' בשעה 1400.

בשעת הערב נערכנו לבלימה בהמשך כביש טסה לכוון התעלה.

למעשה לא התכנסה היחידה בשטחי כנוס, פרט לשהיה ארוכה (כשעה וחצי) באזור רפידים

מערבה לצידי הכביש.

לקחים ומסקנות / פלוגה ז'

לקחים:-

1. להפיק לקחים בתחום לוחמת הטנקים- חי"ר, לעביות דעתי הוקדשה פחות מדי מחשבה

ותרגול במסגרת האמוצים ומטלולי צוות מחלקה ופלוגה לבעיות חי"ר, במסגרת זו

לדעתי צריכים להוסיף או לחשוב בכוון הוספת מקלעים (עדיף מאג"ים/בנוסף למקלע

המפקד, כדי לפתור ובאופן חלקי) בעיות אלו.

2. תרגולות לגבי התחמקות טנקים מטילי ז"ט, באופן אישי עמדתי לעיתים חסר אונים

בפני התקרית של טילי ז"ט.

3. צריך לחקור ולהסיק מסקנות, להפיק לקחים בתחום מצבם של הטנקים בי.מ.ח. בזמן

הכוננות, הטנקים לא היו כשירים כפי שהיו צריכים להיות בעיקר בתחום המקלעים

וההצטיידות האישית.

4. לא היו ידיעות מודיעיניות מעודכנות, אולי בפלוגה לא ניתנו במהלך כל המלחמה שום

ידיעות מודיעיניות מעודכנות.

5. כל מערכת הגיוס לא פעלה כראוי, היו רבים מן האנשים שלא גויסו, ואחרים שהגיעו

באחור בהסעות, וכאלה שלא נקראו והגיעו ביוזמתם.

ישראל יצחק

בהג- מפלוגה ח' המטק היה רס"ן שפס לאחר מכן פל' ז'

גבי מסורי

תותחן: -פל' ז' מטק סגן מיקי שחר מפ' הטנק בפגע והוחלף.

פל' ח' טנק ו' מטק רס"ן שפס

פל' ח' טנק 1 מטק יצחקי שלמה

פל' ז' טנק 1 מטק יצחקי שלמה

שטית ביסים

טען: ביסים כב"ל כמו גבי מסורי

יצחקי שלמה

מטק- מקודם בגדוד 257 עברתי ל- 599 עם הצוות המקורי שלי. לאחר מכן עברתי לפל' ח' הייתי 1 עם הצוות שלי לאחר שלקחו אותו (את הצוות בחזרה ל-257) עברתי עם הצוות המקורי עד הסוף היינו 17 של פל' ח' ולאחר מכן 1 של פל' ז'.

ז' ב'

תותחן: גבי מסורי

טען: ביסים שטת השתייכו לצוות אורגנלי של טנק מפ' ז'

בצוות זה היו גם- בגאוקר אבנר- בהג (עכשיו בהג מג"ד)

סרן שחר מיקי

הצוות יצא משרה תימן ביום א', 0300, הגענו לאזור טסה בשעות אחהצ התקדמנו לעבר האויב, ובכנסנו לחביון לילה גדודי.

יום ב' - 8-10 בכנסנו לציר ספונטני ויצרנו מגע עם האויב, אח"כ חפינו על גדוד שוטים

וכשהמצב היה לטובתנו, ירדנו דרומה כשהגענו התברר שאין צורך בענו חזרה.

בשעות בין הערביים בכנסו למגע עם האויב על חמוטל ירדה עלינו ארטילריה חזקה ולאחר

קרב של בערך כ-30 דק' עזבנו את חמוטל ועשינו חביון גדודי.

יום ג' בבקר יצאנו עם כח הגדוד לבא במגע עם האויב היעד חמוטל, המג"ד עלה עם כשתי

פלוגות בצד אחד ובא במגע. הפלוגה שלנו עלתה בצד שני של חמוטל ולאחר מגע קצר המגד נתן

פקודת הסתערות הסתערנו על גבעה שבה אם אפשר לומר על אלפי לוחמי חי"ר של האויב שהיה

מצויד בבזוקות וטילים וכמובן חיפוי של טנקים וצ"ט ולבו לא היה מקלע המפקד ולאחר

בפלוגה לא היו בכלל וזה היה הדבר האהיוני ביותר על מקום שבו מרוכזים אנשי חי"ר.

בהסתערות עממה בפגעו רוב הטנקים בפלוגה וכמובן לאחר שהשארנו הרס על הגבעה אבחנו בפגענו

מבזוקה מטוח קצר במכלים ולחזור על כך כבר לא היה להם אמצ' הצב'ס כי פגענו באש הבזוקה

עם פגז מטוח קצר מאד.

לאחר מכן המ"פ בפגע בכתף שנראה לי כתוצאה מרסיסים כי היה מידי פעם מוציא את הגוף

וזרק דימומים. בקשר ביסה להעביר את הפיקוד למ"מ אבל אף לא ענה לו כי כל המ"מ בפגעו

או הטנק והיה צריך לבטוש לאחר כמה קריאות שלא בענו המשין המפ' בניהול הפלוגה ולאחר

זמן קצר קיבלנו פקודה לעזוב את המקום והמ"פ פונה את עצמו לאחר שהצלחנו להגיע עם

הטנק הפגוע לחביון התחיל להדלק כתוצאה מהפגיעה.

ימים אחדים לאחר מכן א' כשהיתה פקודה לחצות את התעלה ניתנה לפלוגה לפרוץ דרך לאוגדה

בכדי להכניס כלי חפיה.

חשבו בלילה עם כל החספסה ולקראת חצות יצאנו בענו על הכביש והגענו לצומת לטרון לקסיקון ושם ניתקלנו במארב ושם ביפגע המפ' והצוות שלנו שהיה מאחוריו צות ב-1 הצלחנו לחלץ את הטען בו במקום ביפגע עוד טנק ובאותו רגע זיהה מפקד הטנק יצחקי שלמה בהבהק הביא את נתוחן אל עבר ההבהק ואמר לו לירות לעבר ההבהק ובאותו רגע בורה עוד פגז מאותו מקום לעברנו ופגע בזר מביע התמחן זיהה את מקום הירי וירה פגז יותר לא ראינו שום יציאה מאותו מקום וכל זאת עם הטען של המפ'. בשארנו שלשה טנקים שלא ביפגעו בצומת ניתנה הוראה מהסמ"פ לחזור לאחור ושם קראנו לרפא ומיד הופיע והתחיל לטפל בפצוע.

לאחר מכן בשארתי בחניון והגנה על איזוח הגשר שבין היתר חילצנו פצועים מכל החילות שהיו באזור. ביום השני של הצליחה צלחנו גם אנו את התעלה כשבראשנו עמד עמיקם אמנון שהשטלת בצורה גאה על הפלוגה הוא הוביל אל תוך מצרים כשמצא 3 ימים ישבנו על ציר חבית וסקרנות מעמסנו את דרכי המעבר על הכביש כשבין היתר הורדנו כ-4 משאיות לכולם היו מלאות תחמושת. כך גם נסתיימה עבודתנו המלחמה ומאז לשגרה של הגנה ולצורך בלימת האויב.

אחרי פצועים המ"פ

מט"ק - סמל יצחקי שלמה

נהג- ישראלי יצחק (שניהם מגדוד 257-)

יצאנו למלחמה בתור טנק א'2 כשהצוות מונה את יוסי דאהן בתור מפקד, ירמי עמיר תותחן, מטואל ידב טען, ומשה סליאס נהג.

לאחר שחרטנו את מרחבי סיני הגענו לגיזרה המרכזית (מול הפירדובים) ובלחטנו שם מספר שעות. לאחר מכן בסענו לגיזרה הדרומית, אבל בגלל הברדק חזרנו חזרה לטסה ומשם נפלנו על המוטל. המוטל לא היתה נחמדה אלינו כפי שאפשר להסיק משה, עלינו שם על חי"ר והחי"ר עלם עלינו ובקיצור לאחר קרב קצר שבו הגשוד סבל בפגעים נסוגנו חזרה לאזור החטיבה.

הטנק שלנו חזר בטלום מלבד התרעפות קלה חזרה.

לאחר שגמרנו את הרוטן קרב המוטל המטכנו להלחם בסניבה כשהטנק שלנו לוקח חלק פעיל במערכה העקובה מדם.

באחת הגיחות שלנו כתב עם כל הפלוגה כשעברנו בשטח מוכה ארטילריה חטף המפקד יוסי רסיס ליד עיניו ובאלץ לנטוש את עמדת הפיקוד כשהוא פצוע. והתותחן ירמי עמיר לקח על עצמו את הפיקוד והחזיר את הטנק אחורה כדי לפנות במהירות את יוסי הפצוע. תודות לפיבוי המהיר ולטיפול שקיבל מידי הצוות ומידי זח"ל 18 ביצלו חייו.

את מקומן של יוסי תפס אברהם זינו המשמש כמס"קצא עד עצם היום הזה.

צעתה אנו מגיעים לאזור הקרבות הגורליים שנפלו בחלקנו והוא הקרב על ציר סרטור כשהטמלים משתקים אותנו בתוספת שם השמדנו לפחות טנק אחד ובייבוי בחיפוי על טנקים שנעו על הציר כשאנו יורים בעיקר לכוון החווה הסינית הידועה לשימצה.

טנק 2 שלנו בפגע, התחלנו לבסוע לחץ אותו אולם הוא הצליח לחזור בכוחות עצמו וגם אנו חזרנו למקומנו. חזרנו להתארגנות סחודשת של הפלוגה והפכנו להיות טנק 1 א'.

הגענו לליל הצליחה, בטשך הלילה בענו באיטיות לעבר התעלה לאחר שהוציאו לנו על תוכנית הצליחה. בורכנו לתעלה קיבלנו משימה לאנחה מיכלית זלק שנתקעה ועשינו זאת עם הטנק שלאט לאט הסטג"ד. עם שלי הגענו לשפת האגם המר ליד מעוז התור אבל לא עברנו יחד עם כל הבודד. הפלוגה שלנו בשארה בצד המזרחי כדי לירות לכוון החווה הסינית (הפעם מהצד השני סטה) ולבקות שם את השטח מכל שאריות האויב. בלילה נשארנו לאנחה את החצר כשהארטילריה בופלת לא רחוק מאתנו.

בבקר התארגנו לצליחה ובעזרת הברדק עלינו על הדוברה ועברנו לצד השני.

בצד השני טיהרנו את העמדות המצריות ז"ל והגענו לצומת ורדית - חגיית / שטח בצו לנו מידי פעם מטאיות מצריות עם חיילים כשהן משמשות מטרות נוחות לפגיעה. הטנק שלנו ירה על מספר מטאיות והשמיד מספר חיילים מצריים. לא נעים אבל מה אפשר לעשות.

שטח המטכנו מזרחה לכיוון סקרנית פנת וודאית אאא.

יריבו על אזור 6115 והשמדנו רדאר דטי של בסיס טילים, יריה פה יריה שם ואנו ממסירים קיבלנו הודעה על ריכוז כוחות אויב באזור 6215 בסיס טילים, סקרנו את האזור הטנק שלנו גילה שני מצרים. במחפורת השמדנו אותם ונהמשך זקפנו לזכותנו תפיסת שבוני אחד על בשקו וציוורו האישי.

חזרנו לחניון והמטכנו לנהל חיי שלווה הנמשכים עד עצם היום הזה.

א ב ג ד

השאלה הנשאלת עתה מתי תיגמר ומלחמה. ומחורבנת הזאת סוף סוף.

הסיגנון יכול היה להיות מפורט יותר אולם היומן נכתב בוקות ספורות ונא להתחשב. בשם צוות 1 א'.....

צוות 1 א'.

מפקד - זינו אברהם
ירמי עמיר
נהג מטואל
סליאס משה

המ"מ הצטרף ביום שלישי 9.10, המ"מ הקבוע עמיקם מעין ז"ל בפגוע ביום 9.10 בקרב על חמוטל לאחר שהליף טנק.

גויסו ביום כיפור 6.10 הגיעו לקו ביום ראשון 7.10. סיורים בערכו ביום ראשון ללא התקלות באויב ובערך ובערך חזיון לילה שקט.

ביום שני 8.10 בבקר בערכה התקפת קטפושות וארטילריה על הטנק ללא פגיעות בפוש.

באותו ערב היתה הסתערות על חמוטל ללא נפגעים כמו כן היה כיבול אש מטוח רחוק לעבר חמוטל.

ביום שלישי 9.10 בבקר ביהול אש לעבר חמוטל. לאחר מכן הסתערות היעד. טנק המ"מ בתקע בשל

תקלה חשמלית בשעת עליה לעמדה, והמ"מ עבר ל-1 א' במקום עזרא מוספלד, ושם בהרג.

הצוות ביסה להמשיך להלחם אך ללא הצלחה ונסוג לאחור תוך כדי שהוא מלווה טנק פפלוגה ו'

שבו היה פצוע.

התארגנות בטסה תוך כדי החלפת מ"מ. בשעות הערב ביהול אש לעבר מיסורי ומכשיר.

ביום ד' 10.10 ירד הצוות עם הפלוגה להתארגנות מאחור בטסה.

ביום א' 14.10 ביהול אש לעבר מכשיר.

ביום ג' 15.10 ביהול אש לעבר מיסורי מטרוור הצוות היה בחיפוי להסתערות של המג"ד

המ"פ ומשנה. בחלץ מעמדות החיפוי לאחר ביצול התקפת מטוסים.

באתו לילה בעבו לעבר מצמד.

ביום ד' 17.10 ביהול אש יחד עם השוטנים בסרוק- השמדת טנק ומשאית, באותו ערב שמורה במצמד.

ביום ה' 18.10 בבוקר צליחת התעלה ומשימות טיהור בציר חיפה, באותו ערב הופלו 2 מטוסים

מצריים.

ביום ששי 19.10 החמקמות באזור חבית ורדית.

החל מיום שבת 20.10 ועד ליום ששי 2.11 נמצא הגדוד במשימות הגנה באזור ודאית סקרנית.

צוות 1 א' תצורף למחלקה ביום שלישי 16.10 לאחר הקרב על מוסורי, צוות זה היה במקורו

2 א'.

עד לאותו יום היה מלמן 1 א'.

צוות 1 ב' הצטרף למחלקה ביום שלישי 16.10 לאחר הקרב על מיסורי צוות זה היה במקורו

צוות מ"פ.

אנשי צוות:-

צוות אורגניזלי:-

סגן מרליס	סגן עמיקם מעין
מחבובי	תותחן: מחבובי אברהם
קדם	טען : קדם יוסף
ועקבין	בהג: ועקבין ארמון

אחרי חמוטל:-

מט"ק: סגן מכליס, שרק אז הגיע למלחמה.

6.10.73

שבת, התיצבתי כמ"מ בשעה 23.30 בשדה- תימן, תפקדתי כמ"מ 3 בפלוגה ז' בפקודו של סרן מיקי שחר. ארגבתי את המחלקה ובשעה 04.30 החלבו לנוע על זחלמים לכרון טסה.

7.10.73

יום א', הגענו לאזור רפידים בשעות הצהריים (בערך בשעה 1400). את הלילה בילינו בבלימה באזור הפירדזים (כ-א משרחה למעוזים אלה). קבלתי בלילה משימה מן המ"ח לצפות ולפרוץ עם המחלקה לכרון פרדאן בסיוון לחלץ משם פצועים, משימה זו צאצאצא בוטלה בהמשל הלילה.

8.10.73

יום ב', התקדמנו מעט לאזור הפירדזים, שטחנו שם ככוח עתודה ובלימה, לקרבות ש.ב.ש. באזור הפירדזים שהתנהלו בין המצרים לבין כוחות שריון שכבים. ספגנו התקפות ארטילריה ומעט קטיושות. בשעות הצהריים קבלנו פקודה (בלתי ברורה לי) לנוע על ציר הרוחב דרומה לעבר המיתלה. כאשר הגענו לאזור, קבלנו פקודה הפוכה לנוע צפונה לכרון טסה. בשעות ערב נכנסנו לקרב באזור האחרון, בהלבו אש בתנאי ראות קשים (בעיקר בשל החשיכה) כנראה כנגד טנקים, נ"ט ואולי טילי נט. ספגנו הפגזה פגזי זרהן שהיתה קשה ומדוייקת.

9.10.73

יום ג', בשעות הבקר עלינו על חמוטל, לאחר בהול אש וחסול מספר טנקים ע"י הגרוד השכן מצפון, החלבו להתקדם לכרון היעד, חמוטל היתה ממוקמת כיער מחופראצאא חפוז בסיוע כוחות טנקים (כשרובם מחופרים). היעד עצמו היה במעין אורף, כך שלמעשה מעמדות תצפית אפילו קדמביות היה קשה כמעט בלתי אפשרי לצפות ולזהות את היעד המרכזי. (מכל מקום, נראה לי שבשל תנאי השטח הקשים פקודת ההסתערות היתה מעט במהרה, ויתכן ונתנה את אותותיה בתוצאות הקרב, וברם היקר שהקיזו שם חברנו). כמדומני הטנק שלי היה הראשון על היעד (מכל מקום, הראשון בגזרת התצפית שלי). בהקלבו בטנקים מחופרים מטחחים קרובים של 400-150 מטרים. לאחר שעברתי מספר חפירות ותעלות חי"ר, ותוך כדי הסתערות לעומק היעד, נפגע הטנק שלי בזחל ימין (כנראה מטנק חשתי בזעזוע לא קשה, והטנק החל לבעור חזונית בצורה לא קשה-) כנראה כתוצאה מפגיעה במכלי הדלק). לא דווחתי בקשר מתוך תקווה לחלוץאצאא כאשר הקרב יסתיים וכוחותינו יתפסו עמדות להמשך תנועה.

המשכנו לנהל אש והשמדנו כ- 5-3 טנקים מטוחחים קצרים מאד, כעבור מספר דקות נפגע הטנק פעם נוספת בין הצריח והתובה, במקביל שמעתי פקודת בטיגה בקשר. החלטתי לבטוש את הטנק ולצפות ולעלות על אחד הטנקים שלנו שהיו אחרי והחלו בתנועה לכרון ציר טליסמן. הצוות נטש את הטנק בריאים ושלמים (על בשקם ומצוידים ברימונים). התותחן אבודסי רץ יחד אתו לטנק 3 ב (מט"ק) שאלתיאל) ואילדו הנהג בורל רוטינגר, והמען רפי לוי רצו כנראה לכרון אחר, זו היתה הפעם האחרונה שראיתם, ובאותן שניות הם היו בריאים בגופם ללא צל של טפק. המ"ע מיקי שחר נפגע בקרב על חמוטל, ובאותו יום בשעות הצהריים יצאנו להתארגנות בשעה, וקבלתי דרך פקודה של המק"פ פקוד על הפלוגה.

התבססנו בקו שבין 6115 ל- 5194, בהלבו מידי פעם בפעם קרבות ש.ב.ש. השמדנו את העמדות
בבסיסי הטילים שבגזרתנו, וכן פגענו במספר משאיות והשמדנו חי"ר מתחפר.

פלוגה ז' / גדוד 599

רשימת פצועים:-

- ✓ סרן מיקי שהר - חמוטל
- ✓ סגן איתמר ישראלי - חמוטל
- טרטור - מגנזי
- ✓ סגן מסנברג משה - טרטור
- ✓ יוסף דאהן - צינב
- ✓ בר אהרון - טרטור

רשימת בעדרים:-

- ✓ דורל אטינגר - חמוטל
- ✓ רפי לוי - חמוטל

רשימת הרובים:-

- ✓ סגן עמיקם מעין - חמוטל (L-1)
- ✓ וודקה אדם - חמוטל
- ✓ יוני פרידמן - חמוטל (L-2)

איתמר ישראלי

צוות פלוגה ז' הנוכחי (מפקדים)

- מ"פ - סגן עמיקם אמנון
- סמ"ע - סגן מרליס משה
- מ"מ 1 - סגן אבי מועלם
- 1 א' - זינו אברהם
- 1 ב' - יצחקי שלמה
- מ"מ 2 - סגן אמנון סלומון
- 2 א' - קמלמן ירון
- 2 ב' - בן ציון לוי
- ממ 3 - סגן מוסקוביץ משה
- 3 א' - זלמן קנטור
- 3 ב' - צמח אריאל

סה"כ 11 טנקים

צוות פלוגה ז' (מפקדים)

צוות עם תום המלחמה

- מ"ע - סגן עמיקם אמנון
- מ"מ 1 - מרליס משה
- 1 א' - זינו אברהם
- 1 ב' - יצחקי שלמה
- מ"מ 2 - קמלמן ירון
- 2 א' - בן-ציון לוי
- מ"מ 3 - סגן מוסקוביץ משה
- 3 א' - זלמן קנטור
- 3 ב' - צמח אריאל

סה"כ 9 כלים

כעת טנק 2א (ע חמוטל צב).

ביום ראשון בבוקר צענו לעבר התעלה כשאני במחלקה 3 בתור בור 3א. הגענו מול הפירדזים ועשינו חביון ליליה. ביום השני; ישבנו בתצפית לעבר הפירדזים וקיבלנו הפגזה מסיבית ומדוייקת. לאחר מכן קיבלנו הוראה לבוע לעבר המיתלה. כשהגענו לשם קיבלנו הוראה לחזור לגיזרה המרכזית כדי לעזור לכוח טנקים שביהל קרב בגד כוח מצרי שישב על חמוטל. מחוסר אמצעי תצפית הקרב בערך לעת ערב ובשל חוסר משקפות לא הצלחתי לאתר את מיקומם של הכוח ולא על פי אמצעים הבקיים. שם חטפנו הפגזה מסיבית ומדוייקת. כשרק מטרים ספורים מהטנק בופלים הפגזים. למחרת היום יצאנו להתקפה גדודית על חמוטל. לאחר ביהול אש קצר, הסתערנו על חמוטל כל הפלוגה, כאשר המחלקה שלי היא השמאלית ביותר. ביתקלתי בחי"ר ומאחר ולא היה לי מקלע, מפקד, בשל חוסר קצות יריתי בעוזי כשאני מכוון את הבהג על עמדת החי"ר ודורס את החי"ר המצרי והתותחן יורה עליהם מקלעים ופגזי מעיך. המשכתי לבוע קדימה ורציתי להתקדם למטה כאשר טרח, פגז מאחורי, פניתי לאחור וראיתי כי ישנם עוד הרבה חיילים המסכנים את הטנקים. חזרתי לאחור והתחלתי לבוע בשיטפיות על גבי הרכס ולאורך כל המחפורות של החי"ר כשאני זורק רימונים ויורה בעוזי ומכוון את הבהג על החי"ר המחופר. את התותחן למטרות אחרות, בגיזרה אחרת על פני השטח. לאחר שני סיבובים מגמרה לי התחמושת בעוזי של כל הצוות שלקחתי וברימונים ובתחמושת הכבדה שהיתה בצריח רציתי לעשות מילוי מחדש, כאשר ניתנה פקודה לשגת בעתי לאחור כאשר הבחנתי בטנק שהחל לבסוע לשטח באוייב כשאף אחד בצריח איבדו. השגתי אותו והורתי לו לבוע אחרי בסימני ידיים. הוא הבין אותי, ובע אחרי. (רק אחרי המקרה כאשר עברתי על הטנק ראיתי 5 פגיעות בטנק אשר קיבלתי בחמוטל מבזוקות ומפגזים וביניהם מסנן אער שמאלי שלי קיבל פגז שריסק אותו). בדרך אספקתי עוד טנק כשאחד מאנשי הצריח פצוע ולא יודע את הדרך, ובתנועות ידיים הורתי לו לבוע אחרי והגעתי למקום האיסוף ששאני מוביל שני טנקים אחרי. לאחר מכן צורתו אותנו מחדש מאחר והיו הרבה נפגעים, ואחרי יומיים שוב ביהלתי עם הפלוגה קרב שריון ולעת ארב עשינו חביון על אותה גבעה שהיתה בידינו. אותו לילה ניתנה הפקודה לא לישון לכל המחלקה, והפלוגה. לאחר מכן בע כל הגדוד לגזרה חדשה בה באמר לנו כי אנו עתידים לצלוח את התעלה. בבוקר נכנסנו לציר טרטור והמחלקה שלי עם המגד והמ"פ ביסונו לפרוץ את הציר אולם לא הצלחנו ואני עוד הספקתי להתחמק משני שמלים בזמן ההסתערות ותוך כדי הסתערות אני שוטף את אצא היעד במקלעים ובתותחים. חזרנו לאחור ששאנו אוספים אנשים אחרים בשטח, ואני הכנסתי לטנק שלי שני אנשים וחזרנו לאחור. לעת ערב יצאנו לצלוח את התעלה כשאני אחרון בשורה. בבוקר הגענו למקום שהיה בידי כוחותינו, אולם הפגזות רבות היו בשטח המחלקה שלי. יחד עם המ"פ הצטרפנו לפלוגת שו"טים והתחלנו לדפוק כלים מצריים מצפון לחווה הסינית ומעבר התעלה גם השמדתי שני טנקים נגמ"ש וכלי רכב קלים וחי"ר לרוב שהסתתר בבתיים. בערב עשינו חביון בחצר הצליחה, ובמשך כל הלילה קיבלנו הפגזות קשות. בבוקר חצינו את התעלה והמשכנו לקבל הפגזות. המשכנו עד 15 ק"מ מעבר לתעלה כשאנו מזהלים קרב תותחים עם טנקים, כאשר באמצע הירי לאחר שהשמדתי טנק יחד עם המ"מ שלי הלך לי ההידראולי בטנק וציווייתי על התותחן להשתמש במערכת היואנית של הטנקאצאך וכך המשכתי עם הפלוגה, עד לשעת הערב בשארתי עם המ"מ שלי שהיתה לו תקלה כאשר קיבלתי פקודה לבוע לחלץ טנק בלילה שפרש זחל על גבי מסילת הברזל.

עד הבוקר עברנו ורק בשעה עשר בבוקר גררתי אותו חזרה באותו זמן ריקטו אותנו מטוסים שלהם את המקום וממש ניצלנו מריקוט של מטוס אולם במשך כל הזמן המשכתי לירות על מטוסים אחרים שהיו בשטחנו, יחד עם כל הכלים.

למחרת הצטרפנו לפלוגה ובלילה נתקלנו בחי"ר שלהם ואני והמ"מ הסתערנו עליהם בלילה ולמחרת בבוקר גראו התוצאות בשטח של כמה ערבים מתים. כמה ימים לפני אפג'אפג'אפג' הפסקת האש בבוקר צלל אלי מטוס שלהם מדגם יאק בצורת שלא היה מוכן. צעקתי להכנס לתאים ואני יצאתי החוצה. החילותי לירות עליו עם המקלע העליון הצלחתי לראות את הכדורים הנותבים עוברים בגוף המטוס, ומתרוממם מאט ובדיוק מעלי השליך את הפצצות ואני מיד קפצתי לטנק ולאחר מכן בשמעה התפוצצות של הפצצות שבפלו מאחורי וליד הטנק המ"פ. בצהריים שוב צלל אלי אותו סוג מטוס ברעם אני והתותחן יריבו במיקלעים והטייס כנראה צנח ובמרחק 50 מטר ממני פנה ימינה וברח בעור אבי יורה עליו ורואה פגיעות שלי של הנותבים בגוף המטוס ושוב לא הצלחתי להפיל את המטוס (חבל). יומיים לפני הפסקת האש ירו עלינו שמלים כאשר בענו על ציר ידאות, הזהרתי את המ"מ שלי ואני תפסתי עמדות וחיפיתי על המחלקה והמ"פ כשאבי יורה עליהם כ-14 מעיכים, הם הסתלקו ולאחר שירו עלי טיל אשר פגע 50 מטר ממני שיפרתי עמדה לאחור בחיפוי המ"מ והמ"פ. בתחילת הפסקת האש אפג'אפג'אפג' וביום אחד כאשר יצאתי לטיפול אצל 29 תפסתי 4 ערבים שהסתובבו בשטח והבאתי אותם שבויים למג"ד. לאחר יומיים עזב המ"מ את הפלוגה ואני קיבלתי את ביהול אמאליקה המחלקה.

- מפקד: קימלמן ירון
- תותחן: נוס חנוך
- טען: שאלתיאל
- נהג: גלילי דוד

לקחים מהמלחמה לפי ראות עיני.

1. לא עשינו תאום כוונות לפני היציאה לקרב.
2. לא היה לי מקלע מפקד במשך 5 ימי הקרבות הראשונים בזמן חיובי מאוד.
3. לא קיבלתי משקפת.
4. רוב הזמן לא קיבלנו תחמושת כלל.
5. הספקה ותחמושת היו חמיר בזמן ובאמת כל הכבוד למפקדה שעברה יפה אפילו בזמנים קשים.

3.3. הייתי טנק 3א (817580) והצות שלי היה: קימלמן ירון-מפקד, אבקרית בתחילת המלחמה אלי-א-תותחן, טען-מגבזי ונהג-אלי. עד אחרי חמוטל היינו יחד ואחרי חמוטל לקח המ"מ שלי עמיקם את הפנק שלי עם הצות ואני עברתי לצות 3ב (817509) כאשר בו ראיתי מפקד התותחן חנוך מויס הטען שאלתיאל אבי, נהג גלילי דוד. במשך כל המלחמה צברתי מחלקות והייתי ב-2א ב-3 לסרוגין. בסוף המלחמה כאשר המ"מ שלי אלי בורוך עזב את הפלוגה בהפכת למ"מ המחלקה עם הצות שלי כאשר ב-30.10 היגיע אלי אטלס יוזו והחליף את שאלתיאל הטען שהלך להיות מתק על 2א ועבשו הצות שלי הוא: קימלמן ירון מפקד, תותחן חנוך נוס, טען אטלס יוזו, נהג גלילי דוד.

3א

- זלמן קפסור
- בכור יוסף
- אזריקמן דורון
- מאיר אפרון

מלחמת יום הכיפורים

לוח מאורעות - צוות 3א

7/10 - יום ראשון

"סופגים" התקפת מטוסים אחת של המצרים.
אין נפגעים לצדיבנו.

8/10 - יום שני

מנסים לחלץ את הנצורים בטעוזה "מרפסת"
טנק פטון וטנק צנטוריון משלנו נפגעים. קורל הצוותים לא ידוע לבו.

9/10 - יום שלישי

בהפגזה מצוים נפגע זחל"ם ישראלי. אנחנו מחלצים שלושה חיילים שאחד מהם
היה פצוע קשה באחד מרגליו ומידיו.

10/10 - יום רביעי

טנק פטון נפגע משמאלי, כל אנשי הצוות מלבד הנהג כבראה בהרגים.
11/10 - יום חמישי

נמצאים עדיין מול חמוטל. אין משהו מיוחד.

12/10 - יום שישי

פעולות שגרתיות אין חדש.

13/10 - יום שבת

התקפת מטוסים עלינו מפילים שני מטוסים הטייסים כבראה התרסקו כי מצפחים
לא צראו.

14/10 - יום ראשון

מודיעים לבו שישי כוונה לחצות את התעלה ולעבור למצריים גופה.

15/10 - יום שני

בדוע לבו שכוח משלנו א חצה את התעלה כדי ל"נכשיר" את הצד השני למעבר
הטנקים. מראים לבו את הגשר שבעזרתו מתכווננים לחצות את מכשול המים.

16/10 - יום שלישי

10.05 הטנק שלנו עולה על דובהה.

10.07 אנחנו חוצים את התעלה. בפעם האחת בחיינו "נאולי האחרונה" אנחנו

באפריקה.

22/10 - יום שני

מצורפים לזלדר.

7.00 הפסקת אש.

23/10 - יום שלישי

הפסקת האש מופרת כשפגזי צ"ט חולפים על ידינו.

24/10 - יום רביעי

הפסקת האש מתחדשת והפעם ביתר תוקף.

72

שני 115

גד' 257 פל' ל' צוות סמ"פ

מטק: סגן רפי אלעזר כעת צמת וריה

תותחן: סמל אליהו גרבי

טען: סמל שאול אברהם

בהג: סמל יהודה זיביבר

יום א', ירדנו על זחלים משיבטה לסיני דרך רפידים.

יום ב', היינו בחיפוי לקיבוש מרפסת. ביום ב' היינו בחיפוי על כל הפלוגה במשך היום ודלילה לכיבוש חמוטל. בפלוגה מ' הסתערה ועלתה על חמוטל. התפתח קרב אשר במהלכו נפגע טנק ס"פ מ. לפי מה שאמרו לאחר מכן ראו את הסמ"פ יורד מהטנק לברוק מה קרה. ואז כנראה נורה ונהרג על כל פנים אותו אל מצרו. הטנק של הסמ"פ קיבל פגיעה נוספת כנראה שאר הצוות נהרג בפנים. ביום ג' אחר הצהריים נסענו דרומה ואח"כ חזרנו לאותו מקום. צאצא צאצא בימים ד'ה. ו' היינו במארבי יום ולילה אח"כ השתתפנו בש.ב.ש. הגדול (שבו הושמדו 200 טנקים). הצוות המשיך שני טנקים. עברנו לפלוגה מ. ליום אחד להבטחת גרירת הגשר. בתאריך 16/10 בשעת גרירת הגשר היינו בחיפוי לכוח הגורד ואז נסענו לווה הסינית ומשם עלינו צפונה למצמד. באותו בוקר בשעה 10.15 חצינו את התעלה. בלילה נשארו בחורשה ליד אזור הצלעחה ובבוקר הצטרפנו לגד. 599 עם עוז שני טנקים. קיבלנו פקודה לתפוס את הגשר שעל תעלת המים המתוקים. ביחד עם הצנחנים. אח"כ הצטרף אלינו המגד עם כמה טנקים של פלוגה ו' ואז נסענו דרומה לאזור מחנות סולטם. באזור זה התפתח קרב עם טנקים צ"ט וסתם חי"ר. במהלך הקרב השמיד אצ הצוות שני טנקים וכמה נגב"שים. שלושה כלים של פלוגה ו' נפגעו מידי כלים צא בטווח קרוב מכפר שהיה מאחורינו. את צוות המ"פ חילצנו עם הכלי שלנו לרכב של הצנחנים וכל זאת תחת אש. הצנחנים קיבלו פקודה לטהר את הכפר ואז תוך כדי טיפוח נהרג אחד (שהושאר בשטח כאשר עזבנו אותו) ונפצעו 2. הטנק שלנו וזחל"מ של הצנחנים עם הפצועים יצאו לגשר לאבטחת פינאי הפצועים. חזרנו וזיסינו לגרור את טנק מ"פ וזאת לאחר שחזרנו את הצוות לטנק ואז בפתחה אז צ"ט חזקה והמ"פ ו בפצע. את הטנק לא הצלחנו לגרור ריות ובתפסו לו הבלמים. ביתקנו ותפסנו מחסה לבית. הבית שהיה במקום והצוות בחלץ רגלית אחד אחד בחיפוי של הכוח שהיה במקום. אחד הטנקים של ו שנפגעו החל לבעור. בסערת הקרב חילצו את הצוות (לא ידוע מי חילץ) וחשבו שהנהג נשאר בפנים. מפקד הצנחנים שהיה איתנו בדק את הטנק ומסר שלא ראה בפנים אף אחד. קיבלנו פקודה לעזוב את המקום לכיוון הגשר עם כל הכוח כאשר טנק אחד נשאר דולק טנק שני (של המ"פ) נשאר בשטח וטנק שלישי נגרר. כאשר הגענו לגשר המגד בדר מי הצוות מי בחלץ וכמו כן עם הצנחנים והתברר שהמפקד והנהג בחלצו ותותחן ועז קשר נשארו בפנים א והתפוצצו עם הטנק. בלילה הגשר הותקף והכוח הגן עליו. בבוקר עלינו על ציר חיפה השתתפנו בש.ב.ש. ואצאצא וחזרנו למלא מחדש. תוך כדי מילוי היתה התקפת מטוסים והליקופטרים. לאחר המילוי תוך כדי נסיעה לילית על מסילת הברזל והוצע + תוף יצאו מכלל שימוש. לוך כדי נסיונות כחילוץ נתפס למתק (סגן רפי אלעזר) הגב וכאשר הבענו למחנה (בגרירה) לצורך תיקונים הוא צאצא פונה. היינו שם יומיים ולאחר שהכלי היה כשר הצטרפנו לפלוגה ז' והשתתפנו בקרב באזור הכביש.

מפקד : בנצי לוי-אמטאן

תותחן: גולדפינגר ברגור

טען: דוד יוסף

בהג: ליטשיבסקי אריה

יום ראשון 7.10

הצוות היגיע אל מחנה שיבטה מכל קצווי הארץ לאחר הצויידנו כציוד אישי במחנה שדה תימן. הימשנו את הטנק והכנו אותו לפעולה. בשעות הבוקר המאוחרות יצאנו לדרך על זחלים לעבר סיבי. הגענו לטסה ששעות הערב המאוחרות ומיד הפנו אותנו לגזרה הצפונית. הגענו לקירבת בלוזה והתכוננו להכנס לקרב עם שחר.

יום שני 8.10

היום סוף סוף קיבלנו מנות קרב לאחר הצום הגדול. אמ עם שחר התקבלה הוראה לבוע לעבר מרפסת, מוצב שבו היו בצורים החברה. כאן חטפנו את ההפגזה הראשונה כמו כן מטוסים ירדו עלינו ירו עלינו רקטות אך יצאנו בשלום.

יום שלישי 9.10

קיבלנו הוראה לבוע לטסה. מכאן הפנו אותנו לעבר חמוטל. הגענו מול היעד ~~אמטאן~~ חטפנו עמדות בניהול אש השמדנו שני טנקים והמון חי"ר. הסתערנו על חמוטל אך לא ~~אמטאן~~ החזקנו ביעף וחזרנו שוב לעבר טסה להתארגנות.

יום רביעי 10.10

לחמנו על חמוטל ללא תוצאות גכרות. החבלה נופלים. אנחנו דופקים במון חי"ר והמון צ"טים. אך טנקים לא היו בסביבה.

יום חמישי 12.10

היום שוב לחמנו בחמוטל. היום ההפגזה היתה כבדה מאוד הטנק חטף המון רסיסים, שוב יצאנו בשלום. לפנות ערב קיבלנו משימה מיוחדת לבוע לעבר כביש הזוחב דרומית לטסה. מקום שבו היה מוצב גשר הגלילים. משימה הגדוד 257 היתה לגרור את הגשר אל התעלה והיום כשהגדוד התאמן בגרירת הגשר ברגע האחרון שונתה התוכנית ושוב חזרנו לקירבת חמוטל.

יום שישי 12.10

המחלקה שלנו קיבלה משימה לבוע אל ציונה - בקודה שולטת על חמוטל, ונזל וגם על ~~אמטאן~~ מכשיר. המשימה היתהאא להיות בתצפית לעבר האוייב ולבסות לא להתגלות. מכאן טורחנו את בוזל והורדנו עליה ארטילריה. מחזה נהדר האוייב המחופר יוטש עמדותיו ונס לכיוון מערב. מודיעים עוד ועוד והאוייב בורח בהמוניו. בלילה עשינו חניון בציונה. ההוראה היתה לא לבטוש את ציונה.

יום שבת 13.10

הגענו לחניון אחורי. נחנו כל היום. בלילה נענו אל המקום בו היה הגשר ברתמנו אליו וגררנו אותו למרחק של 2 ק"מ. מטרת הגרירה היתה אימון הפלוגה בגרירת הגשר. הגרירה בתחילה הלמה קשה מאוד. מאוחר יותר קיבלנו יותר צסיון והגרירה אא היתה משביעת רצון. לפני ביצוע הגרירה הסתערנו על קומנדו מצרי לפי ידיעות מודיעיניות מטרתם היתה לחבל בגשר. ההסתערות היתה בלילה יתכן וחיסלנו אותה בכל אופן לא היתה שום הפרעה מצידם בזמן ביצוע הגרירה.

יום ראשון 14.10

עד הצהריים נחצו והתארגנו לצליחה. בשעות הערב ברתמנו לגשר הגליליים והמתנו לפקודה ליציאה לדרך. סגן מפקד האוגדה אל"מ ג'קי אבן בא לברך אותנו ועודד אותנו לקראת אספא היציאה. בשעות הערב המאוחרות קיבלנו סוף סוף את פקודת היציאה. הטנקים צעו והחלו לגרור את הגשר. לא הכול הלך חלק. היו המון בעיות לכך הגרירה בעשמה איטית מאוד. בשלב מסויים הגשר בקרע באמצע, לא ניתן היה לתקנו בזמן קצר, קיבלנו הוראה להתנתק מהגשר.

יום שני 15.10

קיבלנו הוראה לבוע לעבר מוצב בחלה, ומשם בציר טרטור אל ענב פיתחת הצליחה. התנועה לעבר בחלה היתה מלווה בהפקזות כבדות מאוד ובירי ג'טים. וטיילים לרוב. המגד בן שושן חטף טייל ונפצע בעינו. הקמב"צ פקר על המ"פ שלנו לתפוס פיקוד על הגורד ולהמשיך בתנועה למרות הכל לעבר בחלה, בגס לא נפגענו. היצענו לבחלה התארגנו וצענו לעבר פיתחת הצליחה. הצליחה הלכה חלק, ללא שום הפרעות מצידם. עלינו על א"התימסחים" וזהם העבירו אותנו בשקט ובשלווה את התעלה לצד השני. ירדנו ומיד התארגנו להמשך. משימת הפלוגה (7 טנקים) היתה לאבטח את אזור הצליחה מעברה ממערבי של התעלה בעוד שיתר הכוח בפיקודו של המח"ט צעו קדימה לדפוק ולהרוס במצרים. עם בו הערב כוח המשימה חזר לאזור הצליחה התארגנו והיינו מוכנים להמשך.

יום שלישי 16.10

הפלוגה פורקה (כנראה בעיקבות פרוק הגורד) המחלקה שלנו יחד עם המגד עמי מורג (4 טנקים + כוח צנחנים) קיבלה הוראה לבוע לעבר תעלת המים המתוקים ולתפוס גשר ביילי על תעלת המים המתוקים. בצענו את המשימה התמקמנו בצידו השני של הגשר והפקנו את חי"ר האויב א ואת הנ"טים שלו. מאוחר יותר הצטרף אלינו חלק מפלוגה ו' והתכוונו לשמשך. קיבלנו הוראה מהמגד שהמחלקה שלנו תוביל קרימה לתפיסת צומת דרכים חשובה (שאת שמה אני לא זוכר). תוך כדי ירי התקדמנו לעבר הצומת. מפקד המחלקה הוביל ברוב להיטותו הוא המשיך גם מעבר לצומת עד רשר המגד עצר בעדו. תפסנו עמדות באזור הצומת והתחלנו לדפוק חי"ר מבנים בסיסי סוללות ומספר מועט של משאיות. נסינו גם לפוריד הליקופטר בח"ש ומקלעים אך לא הצלחנו. אל המחלקה שלנו הצטרפו המגד וכך פלוגה ו (וילון). כאשר פלוגה ו צעה לעבר הצומת חמפו ירי בזוקות מסורח קרוב ונפגעו 3 טנקים של פלוגה ו' אשר אחד מהם בער בעוד ששני האחרים הושבתו. החברה נטשו את הטנקים אמלכד שני חבריה ששרפו חיים בתוך הטנק שנפגע קשות. הצוות שלי גמר את "הבשן". ביקשתי מהמגד לאפשר לי לגשת לטנקים הפגועים (שלא בשרפו עדיין) ולמלא את "הבטן" שלי כדי שאוכל להמשיך לירות, המגד היסס אך בסופו של דבר נתן לי את האישור התקרבותי לטנק הפגוע ומיד התחלתי בהעברת תחמושת לטנק שלי. כלא זאת תחת הפגזה ותחת ירי ג'טים של האויב. כמו כן הוצאתי מהטנק את המפות ואת הבשק כאשר המ"מ הפקיר כאשר גטש את הטנק. תפסתי עמדה ושוב המשכתי לירות עד אשר רוקנתי את "הבטן". מביין הטנקים שחיסלנו היום לא היה ברור אך הערכה היא ששני טנקים נפגעו + המון חי"ר שנפגע + המון ג'טים. לאחר ששוב היסלתי את "הבטן" קיבלתי הוראה מהמגד להרתם לטנק הפגוע השני ולגרור אותו לאחור. שוב תחת הפגזה הצוות שלי קפץ מהטנק החברה התעלמו מפילת הארטילריה מסביב במהירות הבזק ברתמנו לטנק הפגוע ויצאנו בשלום מהאזור המוקה לאחור לרזור הצליחה. עזבתי את הטנק הבגדר מיד ביצעתי מילוי מחדש בתחמושת בוזלים ומזון ושוב יצאתי להצטרף למגד יחד עם יומרה-פלוגת החרמש שהביאה תחמושת לטנקים של המחלקה ולמגד. הגענו לאזור הגשר והתמקמנו לאבטחת הגשר. עם בוא הערב חטפנו הפגזה, עם אשון ההפגזה לקראת השעות הקשות של הלילה התקיפו אותנו הקומנדו עם בזוקות ובשק אישי. התגברנו עליהם, התוצאה היתה אויב מוטל הרוג + שללא רב כגון: ר.פ.ג, עם מכשירי ראייה S.L.S.

18.10.1978
 יום רביעי 17.10

עם בוקר הגרוד שכלל את וילון, זלדה, יומרה ומשנה לוז (המחלקה שלזו) התכוננה ליוע לעבר המחנות אבו סולטן. בעצור למחנות ובכנסנו לקרב מגע עם טנקים שלהם מטוח קצר. הצוות הצליח להשמיד טנק. הצוות בטש אותו. פגענו בעוד טנק אך יש לי הרושם שהטנק הוא היה בטוש. פגענו בהמוץ חי"ר. בערב התארגנו בחציון חטיבתי ובאותו הערב סופחתי אל פלוגה ז-זקדה. מאותו יום עד להפסקת האש פעלתי במסגרת פלוגה ז באבטחת צומת הדרכים והכבישים. באחד החציונים בלילה דפקנו גם שני "שחורים" שרצו להצטרף אל כוחותינו בצד המערבי. (שה היה באזור הצומת סקרנות וודאות).

סגן מוסקוביץ משה
סמל יורם צבירן
סמל בועז גרוס
רב"ט בלום משה

הצוות החליף ביום שבת בערב צוות סדיק מגד' 9 שבית ת"פ הגדוד בגזרה הצפונית במוצאי שבת בחביון לילה. בבוקר עלינו לעמדות ויריבו לעבר חי"ר שהיה בהתחפרות הצוות השמיד בגמ"ש. בצהריים היינו עם חצי "בטן" מלאה כאשר עלו בגדנו טנקי אויב. ההוראה הייתה לירות רק כאשר יהיו בטוח 600. פתחנו באש על טנק בטוח 200 השמדנו אותו ויריבו זרחן (מה שבשאר "בטן") על טנק שבי שברח. בערב תחמשנו וזכנסנו לחביון לילה.

ביום שני עלינו שוב לעמדות. מספר טנקים שהתקרבו ממבואות קנטרה הוזכרו. הירי היה בעיקר על חי"ר שהתחפר בקרבת מקום. בערב זכנסנו שוב לחביון לילה, באמצע הלילה יצאנו מהחביון בסענו לבלוזה שם רתמו לנו דוברה וקיבלנו הוראה לצאת אתה לגזרה המרכזית. את הדרך עברנו ביומיים. ביום רביעי הכנסנו את הדוברה למיים לאחר הפגזה ממושכת של קטיושות באזור החצר (במצמד) ק"מ לפני מצמד נורו לעברנו שמלים אבל לא בפגענו (בפגע טרקטור ~~שהיה לפנינו~~). את הלילה של יום רביעי בילינו תוך אבטחת החצר. למחרת הצטרפנו לפ' 5 של גד' 599 ועברנו אתה את התעלה. עברנו את אזור המחנות והשתתפנו בקרב על החלק המזרחי של המתחם עברנו את המתחם עלינו על ציר חיפה, זכנסנו לקרב ש.ג.ש קצר אך קיבלנו הוראה לבתק מגע. יצאנו מטוח האוייב וגדוד שו"ט השמיד אותם. חזרנו למלא מחדש ואז הייתה התקפת ~~מאכא~~ מטוסים עלינו הופלו שני הליקופטרים. בלילה זכנסנו לחביון קידמי. למחרת תפסנו את צוות ורדית ~~אצ~~ חבית, השמדנו 3 משאיות ובהן כ-15 חיילים. בלילה הצוות שנה חייל ערבי. למחרת זכנסנו מערבה והשתתפנו בקרב על 6115.

17/10 הגענו עם הדוברות מגדס"ר 279 ללקקן בשארנו במקום עם שלושה מנקים גוספים לאבטחת המקום.
בלילה הגיע הפלוגה של זלצר וביחד איתה בשארנו לאבטיח את המקום בלילה כשאנחנו מנטיחים את הפחת
הצפוי.

18/10 עברנו את אנשי הדוברות בנזקד כשאנחנו בקראים 3 של זלצר, כשהגענו אל מחנות אבו סולטן
שלושה מאיתנו הועברו לפלוגה של וילון, כשאנחנו ביחד עם הטנק של סמל אילן ועוד טנק שמפקדו סגן
קידר לאחר מכן קידר הפך למ"מ 1 ונשארנו שני מנקים. לאחר שהפלוגה התארגנה הצטרפנו לשאר הגדוד
בטיהוב המחנות כשאנחנו במצאים כל הזמן פאחור. לאחר שסיימנו במחנות אבו סולטן בענו בציר חבית
לכיוון צפון ותפסנו עמדת חיפוי כחמישה קילומטרים לצומת חבית ורדית שהמחלקה שלנו ממערב לכביש
בלילה עמדנו בצומת חבית ורדית כשאנחנו לכיוון מערב.

19/10 עם אור ראשון בענו בתבועה טובטחת על מנת לתפוס עמדות שעזבנו אתמול אחרי הצהריים כששוב
אנחנו במערב הכביש. לקראת הצהריים זיהינו בטוחה 1000 מטר קבוצת חיילים המונגם כעשרה חיילים
א' ירה במקלע המפקד וגרם להתפזרותם, ירינו מערך והרגנו שלושה מהם. ואז קבלנו הוראה להסתער
כששאר הפלוגה בחיפוי כשהתקרבו יצא עוד חיילי ממסחור ו - א' השמיד אותו במקלע המפקד א' בשאר
בחיפוי ואנו קפצנו כדי לקחת את הטנק, לאחר מכן חזרנו אל העמדות הראשונות, לאחר כשעה הופיעה משאית
מלאה חיילים הפ"פ ירה עליה והחטיא ואז יריתי מערך והשמדתי אותה אך החיילים הספיקו לברוח לפני
שפגעתי בה. בצהריים בענו ביחד עם הגדוד למקצרה ותפסנו עמדות במקצרה שלוש לכיוון מערב. אחר
אחר הצהריים בענו ביחד עם והתחלנו לטהר את מקצרה ממזרח למערב לקראת סוף הטיהור זיהנו השפרצת
ען בדלתות של התמסורות ונקבע ע"י חוליה ששטנק מושבת.

20/10 התחיל לגרור אותנו לגש"ח אך מפאת החשיכה הוחזרנו לחיפוי לילה שבערך בצומת ודאות סקרנית
אמיתית מצאנו

20/10 לפחות בנזקד המשכנו בגרירה על סקרנית לכיוון מזרח ובפומת סקרנית חבית בעצרונו ע"י הגש"ח
של אוגדה 252 שם הורידו לנו את הסיפון ונקבע שנית שצריך להחליף מנוע. מג"ד הגש"ח הבטיח שתוך
24 שעות יגיע מנוע של מ 60 אך המנוע לא היגיע בינתיים החלפנו מצברים.

22/10 לאחר שני ימי שהיהבאותו גש"ח הגיע מנוע של א 3 אך הם לא היו מוכנים לבצע את ההטבה ואז
באירגון של קצין חימוש 421 גרדנו את הטנק לגש"ח של האוגדה כעשרה ק"מ צפנית לצומת חבית סקרנית.
ושם במשך יומיים החליפו לנו את המנוע שבמקורו היה מנוע א 3 וראוי לציין שמכובאים לא הכירו את
מ 60 אך עם רצון עז בצעו את ההתחלה.

23/10 בנזקד התחלנו בתבועה לכיוון מקצרה אך בתחילת הדרך ההילוכים לא הגיבו והיות שהגש"ח שטיפל

78

בנו עזב את המקום בעזר על ציר תבית לכיוון דרום במרחק של 40 ק"מ פגשנו בגש"ח של אנגדת הגייס
והם התגברו על התקלה של ההיגוי. הם ניסו להתגבר על העיית כיוון בלמים,, על המדפיים של הטען אמשטק
ומפקד שלא בסגור, על צידור לא תקין, אך הם לא הצליחו.
ראוי לציין שבמשך שלושה שבועות מאז כניסת הפסקת האש לא התגברו על בעיות חימום בעלות חשיבות
רצינית בשל חוסר ידע וחוסר חלקי הילוף.

אנשי הצוות :

מפקד : סגן אמרון עופר

תותחן: סמל חיוקה פשה

טען : רב"ט פלקין שמואל

נהג : רב"ט זקס מרדכי.

פ"פ : שרגא בר ניסן

סמ"פ : הלל מעוז

מפקד : אליהו עממי

תחתון : שבחאי אלון

בהג : זכריה קעה

גרייסתי בשעה 2300 יום שבת. הגעתי לשדה תימן בשעה 0300 יום א'.

6/10 יום א': כשהגעתי לא היו טנקים לפלוגה, הטנקים הגיעו 6 במספר בשעה 1000 עד שעה

1300 גמרנו לחמש ולזרוד אותם ויצאנו לדרך על זחלי"ם הגענו בשעה 2000 לערך לרכוז של הגדוד

שבמצא אז ע"י ציר ספונטני כ - 10-15 ק"מ ממזרח לתעלה מול פירדון.

בשלב זה היו חסרים לנו מקלעים ולא היו כלל הפריסקופים לבהג, השלמנו משאר הגדוד לכל טנק הפרסקופ

או שביים ומקלע 3.0. לכל טנק. כוונת למקלע מפקד לא היו לנו כלל.

למחרת בבוקר בכנסנו לקרב מול פירדון עם כל הגדוד שהתנהל בשוחים רחוקים תוך כדי התקדמות לכוון אגף

התעלה. במהלך קרב זה פגענו כנראה בטנק בח"ש בטוח של 4000 מטר, הטנק נראה מעלה עשן אך לא ברור אצו

לנו אם הושמד או רק בפגע בכלל הטוח הרחוק וקשיי התצפית. יותר מאוחר זיהינו מספר משאיות

של קטיושות אך לא יכולנו לירות היות וחטיבה שהיתה מצפון לנו עברה מלפנינו לכוון דרום

וכתוצאה מכך הם היו בקו האש שלנו כך שלא יכולנו לעשות דבר.

כעבור זמן קצר באמת חטפנו הפגזת קטיושות ודילגנו לעמדות אחוריות. בשעות הצהריים ירדנו עם כל

הגדוד לצומת המיתלה ומיד חזרנו צפונה ונכנסנו בציר מליסמן לכוון חמושל ונהלנו אש לכוון

"מכשיר" שבמצא מדרום לנו בניהול האש הזאת היו לנו קשיי זיהוי היות וכבר התחיל לרדת הערב וכמו

כן הסתובבו שם הרבה כלים והיו הרבה מדורות ולא ידענו בדיוק אם הכלים היו שלנו או שלהם

בשלב זה חטפנו הפגזת קטיושות והלל הסמ"פ בפגע וכשהובא לרופא כבר היה ללא רוח חיים.

בזמן זה כבר היה חשוך כמעט לגמרי וחזרנו עם כל הגדוד קצת מזרחה להתארגנות.

8/10 יום ג' : עם בוקר עלינו על חמושל בשלב ראשון נהלנו אש עם הטנקים שבמצאו שם. לאחר מכן

הסתערנו וחטפנו עמדות בדמוי מכתש שהיה באזור היעד, במהלך ההתקפה זיהינו טנק ופגענו בו אך לא

נראה שהיה בו מישהו, לאחר שחטפנו עמדות התחילו לירות עלינו מכוון מערב, עשינו תפנית ימינה

והסתערנו על מקורות הירי. כשעלינו לדאש הגבעה זיהינו 3 טנקים בטוח קרוב מאוד וירינו עליהם

אך לא היה ברור אם היו שם אנשים או לא המשכנו לשטוף את היעד כשמסביבנו הרבה מאוד חילי הי"ר

מחופרים ומצוידים בבשק בגד טנקים, במהלך האש היו לנו מספר תקלות במקלע המקביל וכמו כן הורגש

מאד חסרוננו של מקלע המפקד, בליית ברירה השתמשנו בעוזים וברמונים. בתותח פמעט ולא השתמשנו

היות והטנקים הסתובבו על היעד בצפיפות גדולה והיתה סכנה שיפגעו אחד בשני, במהלך שטיפת היעד

דרסגו מספר חיילי אויב. תוך כדי הלחימה בפגענו כבראה ע"י בזוקה בבית זרוע קידמית שמאלית והמשען חדר לחא הנהג, בחלצנו מיד לאחור והסתבר לי שהנהג בפצע ולאחר ההחלצות הוא איבד את הכרתו חילצנו אותו לפי התרגולת והשכבנו אותו בצריח. השען קשר חבש אותו להפסקת זרימת הדם ביד ובצאור והתוחחן בכבט להחליפו כנהג, בשלב זה דומם השבק, ולאחר מספר בסיונות הצלחנו להביעו כאן הסתבר לי שצנור "התחל" בתא הנהג וכבל קשר ראשי בקרעו והתחילה בזילת דלק רצינית, הקשר פסק לגמרי. בזמן זה התחילו חיילי האויב לברוח מאתנו. התחלנו לחזור חזרה. כוונתי את הנהג בעזרת אבטחה וצעקות היות וגם דוושת הגז היתה בתפסת על טורים גבוהים, כסא הנהג בתפס צאל במצב תחתון וזה הפריע מאד לכוון.

הגענו חזרה לציר טליסטון ושם פייבנו מיד את הנהג הפצוע והסתבר שגם השען קשר בפצע ממספר רסיסים ובקושי יכול היה להזיז את ידו השמאלית ורגלו, בשלב זה היה מצבו עדין בסדר פחות או יותר והוא לא רצה להתפנות היות ובאמר לנו שבצורך לעלות חזרה אל היעד לברר מה עם הטנקים החסרים לאחר שעשינו מפקד של כל הגדוד הסתבר שמספר טנקים לא חזרו. בקרב זה בהרגו מספר חיילים וכמו כן בפצעו כמה ביניהם המ"פ שרגא. לבסוף שלחו את הנגמ"ש חזרה אל היעד ואילו הטנקים חזרו כולם לטסה. אותנו גרר הסמג"ד היות והשבק שלנו דמם ולא היה מסוגל לברוע בעצמו.

בטסה מיד התחילו אנשי החמוש ~~צאצאצאצאצא~~ בטפול בטנקים. שכחתי לציין שבדרך לטסה התחיל השען קשר אל להרגיש ברוע ופייבנו אותו באמבטלנט שעבר בציר לכוון טסה. בטסה החליפו לנו כבל קשר ראשי וצינור "תחל" וגלגל מרכוב שבפגע בצורה שלא ברורה הלנו בדיוק. רצינו להחליף גם "שטנגת" גז ומום פיתול שכבראה בפמעו מהבזוקה אך המכונאים אמרו שאין צורך. לפנות ערב חזרנו לרכוז של הגדוד כמספר קלומטרים מערבית לטסה. בטסה קבלנו בהג את גח שחם ושען קשר את אבינועם גלעד. בשלב זה התארגנה הפלוגה מחדש ובתור מ"פ מונה יוחי גלעד שעבר אלינו מפלוגה אחרת. במקום זה ישבנו מספר ימים ועסקנו בעקר בהתארגנות ובאבטחה לכוון התעלה. באחצ הימים באותו שבוע איבני זוכר בדיוק את התאריך דווח על כח טנקים של האויב באזור "חלוצ" בשלחנו לשם כל הגדוד כשהפלוגה שלנו בשארה בעמדות המתנה, תא שטח אחד לאחור ושתי הפלוגות האחרות נהלו אש עם האויב והשמידו כ - 5 כלים שלהם. לאחר מכן חזרנו חזרה.

יום שבת 12/10 : בשעות הצהריים סופחנו לפלוגה ו' ונסענו לרפידים לגרירת רפסודות בדרך בשבר לנו מום הפיתול שבפגע בחפוטל הכנסנו את הטנק לגש"ח רפידים ושם הסתבר לנו שגם הזרוע ובית הזרוע הלכו. בשארנו בגש"ח עד יום א' לפנות ערב וחזרנו לבסיס "ההנדסה" הפלוגה כבר לא היתה שם וחייבנו למספר טנקים שהיו צריכים לבוא מהגש"ח כדי לגרור את שאר הדוברות. לאחר גמר ההכנות יצאנו שיירה של משאיות עם ציוד צליחה ו - 2 הדוברות הנותרות כשאנחנו משמשים בתור ליווי והבטחה לשיירה. במקום הרכוז של ציוד הצליחה עזבנו את השיירה והמשכנו לטסה. למחרת בבוקר ארגנתי את כל הטנקים של הגדוד שתוקנו בגש"ח וירדנו חזרה לרכוז של הפלוגה ותפסנו עמדות אבטחה לכוון התעלה. לאחר זמן קצר ביותר הוחלפנו והפלוגה חזרה להתארגנות. (שכחתי לציין שבימי אס ההתארגנות לאחר הקרב על חפוטל חחלחתי ויהי מה לאלתר לי כבת מפקד והצלחתי לעשות זאת ע"י

גביע חליצת פגז בחור בסיס ובורג "אלון" בתור ציד, אך לא יצא לי להשתמש במקלע עם הכנה המאולתרת
העברתי את הפטנט לשאר הפלוגה ושאר הטנקים עשו כמוני, יותר מאוחר אספו את בסיסי הכנות שהיו
מחזרים לטנקים והלחימו לנו את הכנות לבסיס וסוף סוף היו לנו כנות טובות.)
בשמן ההתארגנות קבלנו 2 קצינים לפלוגה יוסי ויזנברג בתוך מ"מ 2 ודוד יחזקאל (תיג"ו) בתור מ"מ
1 ואילו אני התמנתי למ"מ. בשלב זה מנחה הפלוגה 7 טנקים.

אחה"צ ביום של ליל הצליחה ירדנו מפליסטון לציר עכביש להתארגנות כללית לפני הצליחה.
יותר מאוחר בערב הוטל עלינו להוביל את כח הצנחנים לאזור הצליחה בסענו בשדרה פלוגתית על
עכביש כשאחרינו הצנחנים על זחלי"ם. הגענו ללקקן פנינו צפונה על לכסיקון בצומת בחלה המשפנו
צפונה ואילו כח הצנחנים נכנס בחלה לכוון התעלה לאזור הצליחה. משלב זה בסענו 3 טנקים
פרוסים לרוחב הציר ומשני צידיו ואילו שאר הטנקים בשדרה מאוחר כשאני גוסע בסוף. כשהגיע הטנק
הראשון של המ"פ לאזור צומת מכונב נפתחה עלינו אש חזקה מכוון צפון מזרח המ"פ נפגע מיד ודורח
קשר: "משנה נפגעת" לאחר מכן לא שמענו ממנו דבר בקשר. 71 דרוח לי על איש צוות אחד שקפץ
או עף מההדף מטנק המ"פ והצא אסף אותו אליו לטנק. כמו כן באסף איש צוות מטנק 2 שנפגע אף הוא
והתחיל לבעור.

מיד עם הפתח האש נחלצנו קצת לאחור ותפסנו עמדות לכוון מקורות הירי. כמו כן פנינו את 2 הפצועים
לאחד הזחלמים שהגיעו אחרינו תוך כדי תפיסת העמדות ובהול האש עלה טנק 2א של עזרא מינספלד
על מוקש במקום חשוף ופקדתי על הצוות לבטוח את הטנק כי חששתי מאוד שהוא יחשוף מיד פגיעות
לקחתי אותם אלי לטנק שהעברתי אותם אחורה לאחד הזחלמים טנק גוסף של מ"מ 1 חטף מספר פגיעות ולא אצו
יכול היה להפעיל את הצריח לכן אמרתי לו לחזור חזרה וכשיאיר היום לחזור ללקקן.

בשלב זה הגיע מאחורינו כח טנקים שנקרא "בסיין" עברתי עם שאר הטנקים לרשת שלו והוא דרוח לי
על טנק כבראה פשיר שנמצא שם, הוריתי לצוות של מינספלד שעלה על מוקש לעלות על הטנק שהיה
60 מ. הם עלו עליו אך הסתבר שהתמסורת שלו לא פועלת ולכן הם חזרו לזחלי"ם ולפי מיטב
ידיעתי פונו ללקקן. בשלב זה התחילו להכנס בחלה כוחות שלנו עם ציוד צליחה, מתאזור שירו עלינו
התחילו לירות גם עליהם והם החזירו אש לכיוונם כך שיצא שאנחנו היינו בין 2 הכוחות וכוחותינו
ירו גם עלינו. מחוסר ברירה חזרנו עוד אחורה לכוון דרום כדי לצאת מקו האש, כמו כן איבדתי
את הקשר עם "בסיין" ולא ידעתי מה פטרותו לכן העליתי על הטנק שלי מספר חיילים שהיו שם כבראה
מהטנקים והזחלמי"ם שניסו לעבור שם לפנינו ונפגעו העברנו אותם אחורה לזחלמי"ם והנגמשי"ם שהיו
שם. אני רוצה להעיר כאן שכל זמן הקרב הסתובבו בינינו זחלמי"ם שהפריעו לנו מאוד במהלך הקרב
וגם סיכנו את עצמם לדעתי לא היה שם מקום לזחלמי"ם ונגמשי"ם היות והיתה שם אש בגד טנקים חזקה
ורק הפריעו לנו בניהול האש.

כשהאיר היום ראינו קבוצת חיילים ביניהם כמה פצועים באים אלינו רגלית מכוון מזרח, העלינו אותם
מיד על שלושת הטנקים שנשארו ופינינו אותם ללקקן שם היתה בקודת פיבוי ותאג"ד. שכחתי לציין
כמוכן שמיד אחרי שנחלצנו מהמארב ושכחה האש ולאחר שהתארגנו דווחתי למג"ד על מצבי.

לפי מה ששמעתי היה צריך הגדוד להגיע באותו יום ללקקו כל אותו יום היינו בעמדות

כ - 500 מטר מדרום ללקקו לכוון דרום לאחר שדורח לנו על מספר טנקי אויב שגראו מתקדמים מהגזרה

הדרומית צפונה לכוון לקקו כל אותו יום היה הגדוד עסוק בנסיונות לתקוף את האזור הדרומי של

מיסורי משם ירו עלינו בליל הפארב כך שיצא שהגדוד הגיע ללקקו רק בבוקר המחרת לאחר שעקף

מדרום את עכביש דרך הדיונות. בזמן ששהינו בלקקו התברר לי שלטנק 2 של שרעבי יש בזילת דלק

רצינית ולטנק 1 של יצחקי אין צידוד הידראולי כך כשהגיע הגדוד הפג"ד צירף אותי לפלוגה ו'

בפיקוד של ירון מירון בתור מ"מ 2.

ואילו 1 ב - 2 בשאר בלקקו בזמן שהפלוגה שלנו עם הפג"ד והחרמ"ש בעבר לאזור הצליחה וחצינו

את התעלה לצד מערבי על גבי רפסודות עם שחר. בחורשה בצד המערבי של התעלה המתינו לנו המח"ט

וגדוד 1 של החטיבה כדי לחפש חלתדלק, הבאנו אתנו 2 מיכליות בשבילם ותחמושת על הזחלמי"ש של

החרמ"ש. הפג"ד עם הפלוגות המשיכו מיד פנימה ואילו אני בשארתי לתדלק והייתי צריך להצטרף אליהם

עם פלוגה ז' והספג"ד שהיו צריכים לחצות את התעלה יותר מאוחר.

לאחר שתדלקנו ופלוגה ז' לא הגיעה כיוון שקבלה משימה בצד המזרחי של התעלה הוחה לי הפג"ד להצטרף

אליהם למחנה שבאי שבמרחק כמה מאות מטרים מדרום מערב לחורשה.

מהמחנה בעבר צפונה דרך שדה תעופה לכוון צפון מערב עד לגשר ביילי שמעל לתעלת המים המתוקים שמצפון

מערב לשדה התעופה, שם תפסנו עמדות ובהלנו אש לאזור כך לצפון מערב. לאחר בהול האש בטארה

המחלקה שלי בחיפוי באזור הגשר ואילו הפג"ד עם שאר הפלוגה התקדמו פנימה לתוך החורשה לאזור

כך. מאזור זה זיהינו תנועת כלי רכב רצינית באזור הצפוני של כך ממזרח למערב וירינו עליהם

אך הם רוב הדרך היו מוסתרים פרט למספר מטרים שהיו חשופים ולכן לא זיהינו פגיעות בשוחות.

מדי פעם ירו עלינו כנראה מכוון צפון מזרח אך זה לא היה רציני ולכן רק תפסנו מסתור לכוון

זה והמשכנו בתצפית ואש לאזור הצפוני של כך בשעות הצהריים חזרו הפג"ד ושאר הפלוגה לגשר לאחר

שבתקלו בהתנגדות באזור החורשות ונפגעו מספר טנקים. הפג"ד שלח את המחלקה שלי עם הסמח"ט

של כח הצנחנים לחלץ כח צנחנים שנתקע באזור מסכה 31 לאורך פסי הרכבת כמה קילומטר צפונה

אנחנו בסענו בראש כשמאורינו הצנחנים על זחלמי"ש, נאמר לי שאפשר לנו ממערב לפסי הרכבת וכך

עשינו, אך כשהגענו למקום גפתחה עלינו אש ב"ט ממתחם שהיה כ - 500 ממערב לפסי הרכבת.

מיד תפסנו עמדות והתחלנו להשיב אש. כח הצנחנים שכותר במצא כמה מאות מטרים צפונה בשטח

בנוי ומיוער התברר שרובם נפגעו מצלפים שהסתתרו בבתיים, על העצים ובתוך הצמחיה שממזרח לתעלת

המים המתוקים. התקדמנו לאט תוך כדי אש תופת של המקלעים בעקר לתוך הצמחיה, לצמרות העצים

ולתוך הבתים. שם הסתבר לי שהיו אחם מספר טנקים אך הטנק של המפקד נפגע וכולם נפצעו. ע"י סימני

ידיים העברתי להם מה לעשות אך העסק קצת צלע היות והיו קשיים בקשר.

התנועה צפונה התנהלה כך שנעצו שהבתים יהיו בינינו ובין המתחם. טנק 1 ד היה נע במהירות בשטח החשוך

בין קבוצת בתים אחת לשניה כששאר הטנקים יורים אש חיפוי לעבר המתחם, באחת הפעמים פגע פגז

ב"ט קרוב מאוהצ לטנק, מיד תפסתי עמדה ושפתי את הב"ט על הכוונת אך התברר לי שאין ירי בתותח.

לאחר כל הבסיונות הרגילים ראיתי שזה לא עוזר והכנסתי טנק אחר שיתקדם ראשון ויכניס מספר

פגזים בבית שאחד ממפקדי הצנחנים דרוח שיש שם חיילי אויב וכך עשה. בשלב זה כבר הגענו לכח המכותר

העלינו את הפצועים וההרוגים על הטנקים ויחד עם כל הכח חזרנו חזרה כמה מאות מטרים לאזור

ההתארגנות. הפצועים וההרוגים הועלו מיד על הזחלמי"ם והתחילו בתנועה חזרה בלוי 3 טנקים

ששלחתי איתם. אבי עם עוד טנק בשארנו לאבטחת החזרה עם חלק מכח הצנחנים. באותו מקום בשאר

זחל"מ שנפגע ואחד מהמפקדים רצה שאגרור אותו חזרה אך הוא היה במקום חשוף לגמרי ולא הספקתי

להגיע אליו ובפל פגז נ"ט מטר מהטנק. הבנתי שלא אוכל לרתום את הזחל"מ בלי שאפגע לכן החלטנו

לדחות עליו והתחלנו בתנועה חזרה לאזור הגשר. בדרך קשרתי את הזחל"מ של ספח"ט הצנחנים שנפגע

גם הוא וגרדתי אותו לגשר.

לאותו אזור שנתקע הזחל"מ הגיעו מספר בגמשי"ם שאספו את כח הצנחנים, שהלכו רגלית והיו לנו

על הטנקים.

הגענו לאזור הגשר בערך ב - 0700 או 0800 בערב. הצנחנים בשארנו שם ואילו אבי ו - 2 והטנק

שנפגע וגרד 2 זחלמי"ם פגועים ונבהג ע"י הפ"מ שנפגע רק בידו, המשכנו לחורשה באזור הצליחה

ושם השארנו את הזחלמי"ם.

משם באמר לנו לנוע לאזור המחנה הצבאי שהיינו בו בנוקר. שם ביילנו את הלילה תחת הפגזה ארטילרית

חזקה.

ומחרת בנוקר החלטנו מפנה גזים שנפגע והחזרנו את התותח למצב ירי. הצטרפנו לפלוגה והתחלנו

בתנועה לכוון ציר חיפה ומציר חיפה צפונה לאזור ערל חוץ כדי תנועה הצטרפנו לפלוגה השנייה

שנעה עם הפח"ט, המג"ד והספג"ד מאזור ערל נהלנו אש לאזור הדרומי של טיב ואורחה והגדוד השמיד

מספר טנקים. כל אותו זמן היינו בתנועה כללית לכוון צפון מערב לאזור צומת ורדית - חבית

שם היינו מספר ימים שבילילה תפסנו את אזור הצומת וביום היינו בעמדות באזור גשירה לכוון

ציר נורה מצפון מזרח. על ציר זה השמידה הפלוגה מספר כלי רכב אמפיביים שכנראה היו עם הספקה

לצד המזרחי של התעלה. כמו כן השמדנו בנוקרים ונראו הרבה חיילי חי"ר בורחים צפונה.

לאחר מספר ימים באזור זה נענו לאזור מקצרה שבכנשה ע"י כח של צנטוריונים. החלטנו אותם בתפיסת אא

האזור ושהרנו את הבונקרים בעזרת פלוגת החרמ"ש. שהינו שם גם כן מספר ימים כשבאחד אמצעים הימים

איבני זוכר בדיק את התאריך נענו הפ"מ והמחלקה שלי לסיור צפונה לאורך ציר נדאת. הגענו עד

ורדית - נדאת וכשהתחלנו לחזור התחולל קרב אויר מעלינו. טייס שלנו נראה צובח מדרום מערב לנו אא

באזור שעדיין לא היה בידנו. המג"ד הורה לנו לנוע לשם במהירות ולחלץ אותו. כשהגענו לאזור

ששם הוא צבח זיהינו מספר כלי רכב מצרים נעים גם כן כנראה לחפש את הטייס כמו כן בפתחה עלינו אש

מכוון 6214 עד כמה שאני זוכר. השארתי 3 טנקים בחיפוי והמ"פ ואבי התקדמו עד לטייס העליתי אותו

לתוך הטנק ומיד התחלנו בתנועה שהירה מזרחה והבאנו אותו לאזור שישב הפח"ט משם הוא בלקח ע"י

מטוק. באותו ערב או ערב אחרי נע הגדוד לצומת נדאת - סקרבית אבי בשלחתי ע"י המג"ד עם בגמ"ש

הסיור ו - 2 ג'יפים לחביון לילה באזור נדאת 45 ביום תפסנו את ב.ג. 104 ולאחר מכן שפרנו לאזור

אָ ב.ג. 106. בלילה בשארנו שם בחביון עם מחלקת חרמ"ש כשכלב הלילה בשמעים טנקים נעים מצפון

-84-

לדרום כנראה בציר שקצת מערבה ל - 5914. למחרת תפסנו למעלה מ - 10 שבויים שהגיעו במשאית
שתחתה בדורך. את אלו שניסו לברוח הרגנו ואת השבויים פיצצנו לגדוד, יותר מאוחר תפסנו את 5914
בחיפוי 2 מחלקות של פלוגה ז' מאזור 6115 ומחלקה בוספת מאזור ציר עובדה מדרום.
לא בתקלנו בשום התנגדות ובחפוש שערכנו בבונקרים תפסנו עוד 6 שבויים.
באותו זמן בכבסה הפסקת האש ואנחנו בשארנו באזור כשבאחד הימים הופיעו אצלנו מספר חיילי אויב
ושכחנו אותם.

צוות 2 פלוגה ח' מפקיד - תוחזן - שנתי אלון.

נהג : זכריה קעה

שען : דבן אהרון

תוחזן : שנתי אלון

מפקד : עממי אליהו.

מ"פ : שרגא בר ביסן.

סמ"פ : הלל מעוז.

גיוס + ארגון :

ביום כפור בשעה 0230 בערך התקשרתי לשדה תימן בכדי לוודא אם היחידה מתגייסת באמר לי שכן ושעלי לבוא ולהחייב בשדה תימן בכוחות עצמי בכדי לחסוך זמן, בשעה 0430 הגעתי לשדה תימן שם החלתי לעזור "זווד של פלוגה ו' לפלוגה שלי - ח' לא היו טנקים ניבתיים. זיוודתי את פלוגה ו' צאצאגש כל הלילה עד שיצאו. למחרת בבוקר הגיעו הטנקים של הפלוגה, חמשנו וזוודנו אותם ובשעה 1300 גמרנו לחמש ולזווד ויצאנו לדרך על זחלים, הגענו בשעה 2000 בערך לרכוז הגדודי שנמצא בציר ספובטני כ - 15 - 10 ק"מ ממזרח לתעלה מול פירדאן. אספנו אפיסקופים ומקלעים לפלוגה והשלמנו משאר הגדוד לאפיסקופ אחד או שניים לכל טנק ומקלע לכל טנק, כנות למקלע המפקד לא היו לנו בכלל.

לחימה :

למחרת בבוקר נכנסנו לקרב מול פירדאן עם כל הגדוד שהתנהל בטוחים וחוקים תוך כדי התקדמות לכוון התעלה במהלך הקרב פגענו כנראה בטנק ח"ש בטווח 4000 מטר, הטנק בראה מעלה עשן אך לא בהור אש השמד או רק בפגע, עקב הטווח הרחוק וקטיי התצפית. לאחר מכן זיהינו קטיושות וכשרצינו לירות עליהם עברה אחטיבה שהיתה מצפון לנו בקו האש שלנו, וצאה מכך הבחינו בנו הקטיושות והחלו לירות על הכח, עקב הירי דילגנו לעמדות אחוריות. בשעות הצהריים ירדנו לכוון צומת המיתלה הגענו לשט ומיד חזרנו צפונה ונכנסנו בציר פליסמן לכוון חמוטל, ונהלנו אש לכוון מכשיר שנמצא מדרום לנו, התקשינו לנהל אש היות והתחיל הערב וכמו כן הסתובבו שם הרבה כלים ולא ידענו בדיוק אם הכלים שלנו או שלהם. בשלב זה חטפנו הפגזת קטיושות שנמהלכה בפגע הסמ"פ הלל מעוז, כשהובא לדופא בקבע מותו. בשלב זה ירד הלילה וחזרנו עם כל הגדוד מזרחה להתארגנות וחניון לילה.

למחרת בבוקר עלינו על חמוטל בשלב האשון נהלנו אש עם טנקים וכששיפרנו קדימה וחפטנו עמדות לכוון הטנקים שלהם. במהלך ההתקפה זיהינו טנק ויריבו עליו ופגענו בו אך לא בראה שהיה בו משהו לאחר שתפסנו עמדות הרגשנו שיריבם עלינו בזכות מהצד פנינו לכוון מקורות הירי והסתערנו עליהם וכשעלינו לראש הגבעה זיהינו שלושה טנקים בטווח קרוב מאוד ומיד יריבו עליהם אך לא ברור אם היו שם אנשי צוות או לא, המשכנו על היעד כשמטביבו הרבה מאוד חיילי חי"ר מחופרים ומצויידים בטנק אנטי טנקי. במהלך האש היו תקלות במקלע המקביל וכמו כן הורגש מאוד חסרוננו של מקלע המפקד בלית ברירה השתמשנו בעוזים ורימונים בתוח כמעט ולא השתמשנו כיוון שהיו הרבה טנקים בשטח והסתובבו בצפיפות והיתה סכנה שנפגע בהם. במהלך שטיפת היעד דרסנו מספר חיילי אויב.

תוך כדי לחימה בפגעינו כנראה ע"י בזוקה בבית זרוע קדמית שמאלית המפען חדר לתא הנהג, בחלצנו לאחור והסתבר שהנהג נפצע ואבד את ההכרה חילצנו אותו לפי התרגולת ובכבסתי לתא הנהג, ביסיתי להניע, הסתבר שעקב הפגיעה הטנק איבד את מערכת הקשר והתקשה להניע. לאחר בסיסיות מרובות הצלחתי להניע ולהחליץ מהמקום, בסעתי כשהמש"ק מכיון אותי בעזרת אנטינה, הכסא נתקע במצב תחתון ולא יכולנו לשמור על קשר תקין עקב ארכה הבלתי מספיק של האנטינה, הסתבר כמו כן שדושת הגאז נתקעה והתקשיתי לשלוט בטנק.

הגענו חזרה לציר פליסמן שם פינינו את הנהג הסתבר שגם הטען קשר נפצע במספר רסיסים ובקושי יכל להזיז את היר השמאלית ורגליו, בשלב זה מצבו היה פחות או יותר ולא רצה להתפרות מכיוון שבאמר לנו שבצורך לעלות שנית על היעד בכדי לברר מה עש הטנקים שחסרו לנו.

במהלך קרב זה היו מספר הרוגים ופצועים כשבין הפצועים המ"פ שרגא בר ניסן. הטנק שלנו דמה בדיוק איך שהגענו ולא יכולנו להתניע אותו לפיכך גררו אותו לכיון מסה לגש"ח שם ארגן הגדוד מחדש תוך כדי גרידה מצבו של הטען קשר החמיד ובקש לבשת לחובש, ירד לאמבולנס צמאט שעמד בצד הדרך והם פינו אותו לבית חולים.

במסה החליפו לנו את הכבל קשר ראשי, צינו תחל שנפגע בצורה לא ברורה לי, בקשנו להחליף גם את הזרוע המוט פיתול והשטנגה שנפגעו אבל המכונאים טענו שהכל תקין וששום דבר לא יקרה.

במסה קיבלנו את הנהג בח שחם ושען קשר אבינועם גלעד לאחר השיפול בטנק והתארגנות חזרנו כמה ק"מ מערבית למטה לחניון גדודי. בשלב זה התארגנה הפלוגה מחדש כשבחור מ"פ הגיע יוחאי גלעד שהיה מ"מ בפלוגה ו'. באזור זה ישבנו מספר ימים ועסקנו בעקר בהתארגנות ובאבטחה לכיון התעלה, באחד הימים יצאנו לכיון חלוץ שם עמדנו בעמדת חיפוי בו בזמן שהמג"ד ופלוגה ו' בעזרתו של הליקופטר הדפה התקפה של טנקים שלהם, חזרנו לחניון ללא נפגעים.

במוצאי שבת 12/10 בשעות צהריים יצאנו לכיון רפידיים כשהמטרה גרידת דוברות, בדרך בשבר המוט פיתול שנפגע בחמוטל ומכיוון שלא יכולנו לגרור דוברות באנו לגש"ח רפידיים לשפל במוט פחול שם הסתבר שגם הזרוע והבית זרוע הלכו בשארנו בגש"ח עד יום א' לפנות ערב, חזרנו לבסיס ההנדסה, הפלוגה כבר לא היתה שם וחיכינו למספר טנקים שהיו צריכים לבוא מהגש"ח כדי לגרור את הדוברות, לאחר גמר ההכנות יצאנו שיירה של משאיות עם ציוד צליחה ושתי הדוברות הנותרות כשאנחנו משמשים בתור לוי ואבטחה לשיירה, בסענו במשך הלילה והגענו למטה למחרת בבוקר התארגנה שיירה של טנקים מהגדוד שתוקנו בגש"ח וחזרנו לפלוגה ותפסנו עמדות לכיון התעלה. לאחר זמן קצר ביותר הוחלפנו והפלוגה חזרה להתארגנות.

אחרי הצהריים לפני ליל הצליחה ירדנו משליסמן לעכביש והתמקמנו לחניון לילה יותר מאוחר בערב הוציאו אותנו ובשלחנו ללוח כח צנחנים עד לתעלה בסענו בשדרה פלוגתית על ציר עכביש כשאחרינו הצנחנים על זחלמי"ם, הגענו ללקקן ופנינו צפונה על לקסיכון בצומת נחלה המשכנו צפונה ואילו כח הצנחנים בכנס נחלה לכיון התעלה לאזור הצליחה.

בשלב זה בסענו שלשה טנקים פרוסים לרוחב הציר ומשני צידיו ואילו שאר הטנקים בשדרה מאחור צמאט כשהמ"פ יוחאי גלעד מוביל כשהגיע הטנק הראשון של המ"פ לאזור צומת פרפור נפתחה עלינו אש חזקה מכיוון צפון מזרח, המ"פ נפגע מיד ודווח על כך בקשר לאחר מכן לא שמענו ממנו דבר בקשר, וב דיווח

על איש צוות אחד שקפץ או עף מההדף מטבק המ"ס אליו לטבק, ביבתיים היפשונו את מקורות הירי בעזרת הפריסקופ אך מלבד הבהקים פה ושם לחלקיקי שביה לא הצלחנו להבחין בשום דבר, את השטח האירו מדורות שנערו מטבקים שנפגעו לפני שהגענו, וסיבורו אותי במידה לא קטנה, אחרי שנחקנו מגע הסתבר שטבק המ"ס נפגע ונפלט ממנו איש צוות אחד, הטבק של מ"ס 2 נפגע גם כן וגם ממנו יצא איש צוות אחד, טבק של מ"ס 1 קבל פגיעה באזור בין הצריח והתיבה ולא יכל לצודד ואבד את הקשר ונתק מגע ובסע אחורה לצקודת פיגוי. טבק אחד עלה על מוקש ונתפנה כולו אחורנית שלשת הטבקים האחרונים שנשארו הצטרפו לכח בסין וביסינו לפרוץ איתם על ציר טרטר מזרחה כמה טבקים של כח זה הצליחו וכשפיסינו לעבור בפלה מסביבנו אש ג"ס סמיכה רק כשנסענו אחורנית לכיוון צמת לקק - אספנו כמה פצועים והכאנו אותם לצקודת פיגוי בפגיעים במהלך הקרב החלו כוחותינו שבבחלה לירות עלינו ובסע לא נפגע אף אחד מאש כוחותינו. התארגנו לאבטחה באזור צומת לקק וחיכינו שיעלה היום דברא מה שקורה איתנו. במשך הלילה ניסה עוד כח של חי"ד לעבור דרך הצמת ולא הצליח, כשנפעם לפעם יצאנו לכיוון ועזרנו /העביר פצועים.

למחרת בבוקר זרנו אחורה אחרי צומת לקק שם בדקנו את הטבקים והסתבר שבמהלך הקרב נעלם לנו גלגל תמך ומיכל הדלק היה גלוי ליתר שבי הטבקים היו תקלות וחיכינו לבואו של הגדוד בכדי להצטרף אליו בהמשך לאותו יום ניסה בגדה לפרוץ דרך המתחם - מיסור ולא הצליח ורק למחרת בבוקר יום רביעי ה - 16/10 התחברנו אליהם והצטרפנו כטבק 2 לפלוגה ו' באותו בוקר צלחנו והתארגנו בצד השני לתדלוק וחפוש, במהלך התדלוק חטפנו הפגזה ארטילרית, וכשגממנו את הארגון המשכנו והצטרפנו לפלוגה ו' שרצה כבר קדימה ועברה את הגשר אנחנו בשארנו בחיפוי ואבטחה על הגשר, במהלך האבטחה זיהינו מספר רב של טבקים - שבסע מאחרי קו הכנס הקרוץ לנו ורק ראשי אנשי הצוות ביצבצו על הגבעה, מספר רב של חיילי חי"ד ניסה להתקרב אלינו אולם העזרת אש מקלעים הצלחנו להביס אותם ולפגוע בכמה מהם, יותר מאוחר לאחר זר הפלוגה נפגעה ממארב ג"ס חזרנו לאזור הצליחה להתארגנות צרפנו לסייע לכח של צנחנים שנחקע באזור מסכה 31 בסענו על מסילת הברזל עד שנחקלנו במארב ג.ט. בחלצנו והתחלנו לירות על המתחם לאחר שהשמדנו את עמדות הירי שלהם בעזרת אש מקלעים ומעירים המשכנו להתקדם אז הסתבר שמאחורי המתחם היה עוד אחד שלגביו לא היה לנו קו ירי וראיה חפשונו עמדה פתאומה לגביהם בטוחות קצר מאוד ורצינו לירות אולם לא היה ירי בתותחא החלפנו פגז וסובבנו אותו אולם שום דבר לא עזר, בליה ברירה השארנו את המקום והמשכנו אלמטת לכיוון הכח שנתק כשעל הג.ט. החלה לרדת ארטילריה עזרנו להם להחליץ והתחלנו להתקפל, היה שם זחל"ם תקוע שרצינו לחלץ כשהיינו בטוחים שהג.ט. חוסל בעזרת הארטילריה או השבת זמנית לפחות אך שרצינו להרתם אליו החל הג.ט. לירות בקצב רצחני, שיפרנו משם עמדה ועזרנו ליתר המחלקה והכח להחליץ משם, המשכנו להתקדם על הפסילה כשעל הסאפון היו לנו מספר גדול של חיילי צנחנים שחלצנו. במהלך החלוץ נתקע אחד הזחלמים וגררנו אותו. באותו לילה נכנסנו לחביון לילה בשדה התעופה שהיה מטורח היטב ובמשך כל הלילה קבלנו אש ארטילרית מסיבית, כשיצאנו למחרת בבוקר מהטבק בין הפגזה להפגזה הסתבר שמפנה הגאזיה נפגע, החלפנו אותו במפנה של טבק שנפגע. יותר מאוחר באותו יום הצטרפנו לפלוגה שהצטרפה לכח בפיקודו של המח"ס ועברנו דרך ציר חיפה אורי דרך כמה בסיסי פילים כמעט ולא הייתה שם תנועה עד שזיהינו בחורשה באזור כמה טבקים והפלוגה בפיקודו של המח"ס בעזרת כח מכבס

כשהמחלקה שלבו בחיפוי התקדמה וטיהרה את האזור מהטנקים. יותג מאוחר באותו יום זיהיתי חייל שהסתתר במחפורת וכשהנמכתי לירות עליו בחפזה ידו של הטען קטר והתעקמה בצורה כזו לא יכל לעבוד בתור טען והחלפתי אותו בסופו של דבר בעצרו באזור חיפה - נרדית וגשארבו שם לחניון לילה. למחרת התקדמנו ותפסנו עמדות לכוון ציר גזרה זיהינו שם הרבה חי"ר ויריבו עליהם מפעם לפעם וגם על משאיות. לאחר יום וחצי באזור זה נענו לעוון טקציה שם תפסנו עמדות במקצרה 2 ניליבו באזור מקצרי כמה ימים כשטפס לפעם אבחנו יוצאים לחלץ טייסים שנפלו ובכלל לסיורים באזור.

בליל ה - 22 לאוקטובר תפסנו עמדות באזור פג'יל 104. למחרת התקדמנו ותפסנו עמדות מול 5914 וכשלא זיהינו בו תנועה התקדמנו ותפסנו את הנסיס. בבסיס גיליבו כ - 8 חיילים ולקחנו אותם בשבי בעזרת ירמיה. לאחר זמן מה התקדמה משאית לכוון שלבו יצאנו בכדי לתפוש אותם כשהם במרחק של חמישים מטר פאיתנו כשהסתבר להם טענו בדרך ניסו לברוח יריבו בהם פגענו בכמה את היתר לקחנו בשבי.

כמה ימים לאחר מכן באותו מקום זיהינו חיילים עזברים פמזרח למערב צפוגית לבו הם בעצרו שלחו ארבעה חיילים לכוון שלבו והיתר בשארן לבוח כמה ק"מ מאתנו הארבעה באו ובלקחו בשבי, שהרבו אחד מהם ואמרנו לו שיביא את האחרים ואכן הוא הלך והביא אצטצ את יתר החיילים, בסדר מופתי השליכו את בשקם ובלקחו בשבי ללא יריה או כל דבר אחר

המלחמה התחילה לגבי ב - 2100 ביום כיפור, כשבגנתי בכוחות עצמי לשדה חימוץ וזו בקודה שכדאי לעמוד עליה, כבר בתרגילים לשעות חרות הקודמות הודעתי במפורש שכתובתי היא ברמת גן ולא במושב הדר- עם היכן שהורי גרים, החוליה הגיעה ב - 1700 ביום הכיפורים לבית הורי והודיעה לי שיש שלפונות שיבואו לקחת אותי חיכיתי שלש שעות ואח"כ יצאתי לבד, לדעתי אם היו מושיבים מישהו מאותו רגע שהחליטו לגייס אותנו ליד הטלפון והוא היה מצלצל היה בוצע מצב שבשעה 2100 ביום כיפור לא הייתי צריך לתחמש לבד את הטנקאז מכיוון שהיו מגיעים הרבה יותר אנשי צוות בכוחות עצמם במהירות גדולה יותר !

התחלנו בתנועה על זחלים בפלוגה ז' בפיקודו של מיקי שחר אני בתור ו' הצוות היה : טען - גביש ויקטור, תוחמן - יהונתן פרידמן, בהג - רענן אורי. עם הגיענו לאזור אום כתף ואח"כ לג'בל ליבני ופיידים הפ"פ מיקי התחיל להכביס בנו את מתח המלחמה אך זה לא חפס אותי היינו באויראק של סיוור. הגענו לפנות ערב לאזור טסה. מיקי והמחלקה ארבעה טנקים התחלנו לבוע בתנועה מאובטחת מערבה לכיוון התעלה עם חשש להתקלות - שום דבר לא קרה. נכנסנו עם חשיכה לחביון לילה. יום שני בבוקר התחלנו בתנועה על הציר לפירדן עד שהגענו לרכס שולש על השטח עד לתעלה עמדנו כפלוגה חפה בחוף הגדוד כשהגדוד מסתער על הכוחות המצרים הנסוגים לירות לא יצא לנו קטיושות חטפנו מ"מ ו ואני די קרוב.

שם הודעקנו למיתלה בתנועה מהירה הגענו לצומת וטיד עשינו אחורה פנה וחזרנו לאזור טסה ובכנסנו לקרב על חמוטל עם טנקי אויב ? אני לא ידעתי בדיוק מי ? מה ? ואיפה ? כך גם לא ידעו האחרים החלטתי לא לירות ועם חשיכה ניתקנו מגע.

ביום השלישי בבוקר נכנסה הפלוגה לעמדות מול חמוטל כשאנחנו פלוגה מחפה, זיהיתי בחזית טורח של 2800 בכמה חיילי אויב ירינו שני מעיכים שפגעו יפה מאוד. המג"ד עם פלוגה ו' פתחו בהסתערות על אג' מוטל כשאנחנו בחיפוי לא יריתי כי לא זיהיתי מטרת לדעתי גם לא היו. המג"ד הגיע לחמוטל ואנחנו התחלנו בתנועה להצטרפות כשהגענו למרגלות הג'בל בתברר לי שלמ"מ עמיקם פעיין אין קשר פניתי אליו התברר שאין לו חשמל צריח הוא רץ אלי ואני עברתי לכלי שלו וביסיתי להתגבר בתתי פכות על קופסת חשמל צריח וביסיתי להתעסק בחיבורים שבקולקטור וכו' צידוד לא היה, לא ירי ולא קשר שקלתי בדעתי וכשארטילריה מסביבי החלטתי לפנות חזרה לכיוון ציר טליסמן כשהגעתי לשם בתנועה ע"י כיוון אבסורד באבטבה (בדרך עוד כיוונתי את הצוות של יגאל הליבץ לכיוון התאג"ד). הגיעה לשם גם הגדוד אני בינתיים לא ידעתי מכל מה שהתרחש על חמוטל ואז ראיתי את שיירת הנפגעים על אלובקה והבהג שלי אורי רענן אמר לי שעמיקם וירובי פרידמן בהרגו והטנק שלי נפגע אז נכבס לי בתודעה מה נוראה תהייה מלחמה זו אספנו את הפלוגה ההפומה ביסינו לארגנה ויצאנו לשסה לגש"ח, הטנק שלי היה פושבת חטף פגיעה בחזית הצריח. עליתי על הטנק של המ"מ אך למרות המחאות עמי המג"ד החליט לעלות לשם קציין. כמה לקחים מהימים האמשובים של המלחמה בתעוררו כבה, ראשית חוסר משקפות מקלעי מפקד ואפיטקופים למפקד שגם היום עדיין לא הושלמו לי, חסרונם הורגש לכל אורך המלחמה.

בטסה בגש"ח התחלתי להתרוצץ אחרי טנקים בסוף לקחתי את הטנק שלי מיקי שבפגע במיכל דלק אחד, החליטו

לבטל מיכל אחד ואפרו שאוכל לצאת, הצזילה לא בפסקם והמדומם עשה בעיות אחרי יום שלם של עבודה הוחלט שגם במיכל השני דפוק והחלט להחליף מיכלים, סבלנות לא היתה לי, החלטתי לחטוף טבק אחר והצלחתי. שכחתי שקיבלתי שני אנשי צוות אחרים במקום יהונתן פרידמן וויקטור גביש הטען שבפצע קל. החליפו אותם בין ציון לוי - תותחן וברשלינג מאיר - טען קשר, חטפתי טבק שקיבל פגיעה בצד הימני של הצריח פגע במבטל עפיצות עבר את משקולת התותח ונתקע בדופן השני, החוליה בדקה וקבעה שגם הקשר לא חקיין. אח מערכת בצידוד תיקנו תוך שעה אבל כאן התחילה בעית הקשר שעליה עבדנו יום וחצי החלפנו קולקטור ואת כל מערכת קשר פנים כולל כל הפתילים מגברי קשר פנים וכו'.

ביום שישי בערב סוף סוף הגענו לגדוד שעמד בחניון עורפי על ציר טליסמן הצטרפנו בתור 2א' לפלוגה ח' בפיקודו של יוחאי גלעד.

ביום שבת הצטרפנו לפלוגה ו' לגורית דוברות ושוב בגד בצו המזל כשהגעתי לרפידיים עם מחזור שמן בוער. הסמג"ד החליט שאבסח לגרור הצלחתי עד לואדי שבו עצרנו ללילה ובבוקר הזעיקו אותנו לגדוד ירדתי עד מסה בהצלחה שם קיבלו אותנו ב - "שוב אתה" ביום ראשון אחרי הצהריים הגענו שוב לפלוגה הצטרפנו כשהייתה בקו הקדמי אך לא ניהלנו אש למה לא זיהינו דבר.

ירדנו אחורה אל הגדוד ביום שני התארגנו. ובערב בכנסנו לשרות על ציר עכביש. התחלנו לגזע בלילה על ציר עכביש עד ציר לכסיקון עברה התנועה ללא בעיות בציר לכסיקון התחלנו לזהות כוחות שברשת מוסקינו אימתנו שהם שלנו. עברנו את כל הכוחות שלפנינו והגענו לכביסה לציר שרטר כשלפנינו ירי שטוח מסלול, בענו כשיוחאי המ"פ בראש עם 1 ו - 1א' בצידים 2 אבי 2א' ומשנה בסוף עברנו ריכוז כלים שעלו על מוקשים, אחרי 100 מטר בפגע 2ב' בחלקו האחורי אך המשיך בתנועה מיד אחרינו בפגע המבק שלי בפגיעה בחזית, הנהג שנפגע כבר פעם בכנס להיסטריה המבק דומם ולא הצליח להביענו מחדש ראיתי שהכובץ הקדמית השמאלית עפה האפיסקופים היו שבורים ולפי דווח מאוחר יותר של הנהג רפידת המדף החלה לבעור, הנהג אורי חשב שנפגע ולאחר שהרגעתי אותו וירדתי שכל הצוות שלם הוא הצליח להביע שוב (כנראה שלא היה) ירדתי מהכביש ותפשתי עמדה מאחורי תלולית ביסיתי לזהות מקורות ירי , יריתי ירי מפקד פחות או יותר בכיוון באחת הפגיעות היו סימנים של פגיעה, ירינו

כ - 7 מעיכים. באמצע הקרב יוחאי דווח שנפגע ואבי בגלל שעסקתי באירגון המבק ובירי לא ראיתי שגם 2 המ"פ בפגע. קיבלתי הוראה ממנה עממי לבוע לאחור בגלל שהציר היה חסום ירדתי מוצט מהכביש ועליתי על מוקש כנראה רציבי מאוד המבק הסתובב במקום הזחל בפרש ובכנס אל מחתת לחובה, צירוחתי

לעממי והוא נתן לי הוראה לבטוח מכיוון שידו עלינו כל הזמן שטוח מסלול עברנו כל הצוות לטבק של צאמ עממי שעמד כ - 50 מטר מאיתנו משם נסענו אחורה לזחלמים של הצבחים, עוד נתבקשתי עם הטען ברשלינג לפלות על טבק של פלוגה אחרת אך הוא לא היה תקיין כנראה הלכה לו פאסרת. קיבלתי הוראה מסמח"ט כל שהוא שהיה בשטח להתפנות אחורה עם הצוות על הרכב של הפצועים. הגענו ביום שלישי בבוקר לגש"ח בטסה עוד בקרך דיווחתי למג"ד על המצב. ישבנו כל יום שלישי - (בשנוע הסוגי למלחמה) בגש"ח בערב ניגשנו למסח שם פגשנו את סרן צביקה מהגדוד הלכנו לישון במפח"ט למחרת יצאתי עם צביקה לחפש טבק חדש,

שוב לא יכולנו לשבת בשקט ולהיזון משמעות, בערב עזר קצין חמוש זיהר אמר שיש טבק בגש"ח

לקחתי את הצוות פרט לנהג אורי רעבן שהיה במצב שלדעתי לא איפשר לו להמשיך (בפגע פעמיים) צרפתי לצוות את אריה יורם, דאגתי שאורי יצורף לצוות השלישות כדי שיהיה עסוק ולא ישב עם כולם ויהיה עוסק במחשבות, עודדתי אותו וזה הוכיח את עצמו,

עבדנו על הטנק ואירגונו עד שעה מאוחרת בלילה ולמחרת יצאנו לציר עכביש שם הצטיידנו במקלע ובלקן הצטיידנו אצל 29 בכנה ובשעות הצהריים אחרי התקפת מטוסים כשאני יורה עליהם שני סרטים עברנו לאפריקה על דוברת זה כבר היה יום חמישי בבוקר. התקבלנו בשמחה ע"י המג"ד עמי שבמצא עם כל הגדוד במחנה הצבאי במרחק קילומטר מהגשר וזה היה בשביל הצוות שכר בהדר על מאמצים שהוא השקיע, לירידה בוספתי אל הגדר.

במחנה הצבאי קבלנו אוכל ואחרי התקפה של הליקופטר והשמדתו יצאנו עם הגדוד אנחנו בתור 1ב' של וילון בפיקודו של ירון בגסיעת לילה מפרכת לאזור צומת בציר חבית התקדמנו תפסנו עמדות לכיוון מזרח זיהינו מצרים עם 20 חי"ר לידו ירינו ופגענו יפה פגיעה ראשונה אח"כ ירינו על חי"ר בוסף עוד מספר מעיכים שפגעו בלילה (יום שישי חזרנו לצומת) למחרת טוב תצפית באותו מקום זיהיתי בגמ"ש ימפני בטרון 500מ"פ אך לא יכולתי לירות כי המג"ד עמד בקו הירי שלי וירון המ"פ השמיד אותו. (החיילים של אותו בגמ"ש בראו לי פסומומים מכיוון שעשו טובה ובחצי ריצה חצי הליכה ביסו לברוח מהשטח). עוד יום בתצפית ואח"כ בסענו לאזור וראות סקרנית טוב תצפית ירינו על ג'יפים שהתקרבו אך הטרון היה רחוק אם כי גם טנקים אחרים מדרו פחות פ - 4400 חטפנו פה ושם עוד קטיושות לפני שהפסקת האש בכנסה לתוקפה. ובזאת בגמרה לגבי המלחמה.

מצב היחידה לפני המלחמה

1. לפני המלחמה ובתחילתה מילאתי הפקיד סמ"פ של היחידה, מאחר נמחוץ לתרגילים לא ראיתי את כושר הפלוגה באימונים, למרות זאת בראה לי שכגוף לוחם מבצעי הפלוגה לא עומדת כיום ברמה גאוה וזאת מסיבות שונות.

א. הפלוגה לפני- היתה גוף עצמאי שסופח לכל מיני יחידות סבירות- והובנה בה סדר ומשמעת בצורה שונה- לפי דעתי לא נכונים ביותר, ובעיקר חוסר סימת דגש על הנושא המבצעי.

ב. מגוון הרמות האישי, והפרשי גילים עצומים בין קבוצות לוחמים אחת למשנה הביאו את הפלוגה לחוסר יכולת עילית אלא ליכולת מוגבלת מאד.

ג. הפלוגה עברה כמה "פרשיות" ו"עלפלות" שגרמו לעצם הייתה כזו.

ד. הפלוגה לא הוכנה במשך השנים האחרונות, הן מבחינת פיקוד קרבי, והן מבחינת צורת נכון לקראת פעולה ממשיה מלחמה.

ה. החומר האנושי בפלוגה באופן יחסי הוא טוב ואם בתחשב בעובדה שיש בה הרבה בוגרים בנפשם ולא רק בגילם, הרי שהפלוגה עשתה את אשר הוטל עליה בצורה טובה אבל קיימים עוד דברים ונושאים רבים לשיפור בעיקר בנושא לחימת הפרט.

הצטיידות וגיוס

אנפ אישית ביום כיפור 1530 התיצבתי במחנה תימן עם תחילת הגיוס הגיעו כארבעה בוספים, ואיתם התחלנו בזיורד הזחלמים.

ב. מבחינת הציוד - יש לציין שמבחינה אפסבאית העסק היה מאורגן להפליא, ציוד וזיורד כמעט היו מושלמים מלבד כמה דברים קטנים שהסרו.

מבחינת הנשק המצב היה שונה לחלוטין נשק אישי הכל היה מלא, אך נשק מחלקתי כיתתי היו חוסרים רבים יצאו למלחמה כלים עם מקלע אחד או שניים ד.ס. בודדים יצאו עם מקלעים כבדים, אף תותח 20 מ"מ אחד לא הצטיידו, עקב חוסר באף יחידה אהת של נשק ג.ס. לא בזוקות ולא רבט'ים.

מרגמות קטנות היו חסרות וכ"כ תחמושת שלהן. תחמושת אחת קיבלנו והיה מספיק.

ג. חיילי הפלוגה הגיעו רק ב- 2300 ולדאבוני העובדה הזו איכזבה אותי כי א בראה לי שהיה ניתן לגייס את הפלוגה יותר מהר מבחינת צוות האנשים היה תקין.

ד. בנושא הצטיידות של ציוד אופטי שני ממים ומ"פ צוידו במשקפות ומצפנים לשאר לא היה.

1. אחת מפעולות הראשונות של הפלוגה היה בלילה בין השמיני לתשיעי מאוק' כאשר היינו באבטחה על התאג'ד בזמן עבודה מחבישת פצועים פפיוניים, הן שלנו של הגדוד מחמוטל וכן פצועים מהצינטריונים של ביסל"ש.
2. מתשיעי לאותו חורש הפלוגה פיצתה פצועים של הגדוד מחמוטל לתחאגד ליד טסה.
3. מיד לאחר מכן בכנסנו לכובנות עליה על מכשיר ואז הגיע בקשר ביטול לפעולה של אריק שרון.
4. בלילות היינו מוציאים תשמועים בנקודו פולטות בשטח סביב חניון הגבוה.
5. בלילה 14-15 יצאתי עם כח קטן עם אסקנה ותחמושת לכוף קטן של הגדוד שעמם באזור ציובה לאבטחה.
6. ביום 15 אהה"צ יצאנו ליונקסן, על שכביש שטח הכיבוש של האוגדה כאשר במשך היום והלילה היו הפגזות, הנווד החל לצוע קרימה ובמשך כל היום בערל הקרב בציר טרטור. הפלוגה היחה בהסתבה מאחור.
7. בליל 17-18 בלוי סיירת שקד ושישה טנקים של הגדוד עם תחמושת ומזון יצאה הפלוגה מעכביש על ציר כספי, וירדנו מערבה לאגם המר עם לילוקן, כאשר ב- 0545 חצינו את התעלה על דוברות.
8. מיד עם החצייה החלו ההפגזות וכאשר היינו בתוך החורשה נפצע המפ' יונם מפגז ופובה. המפקד נפצע מפגז, מטבי וסיסים, קיבל טיפול מד"ר טואף ופובה ע"י זחלים שלנו, לעברה השני של התעלה עם התאגד העיקרי.
9. בתוך החורשה הורדנו את הציוד לטנקים.
10. בלילה 18-19 לחודש, היינו באבטחה על גשר הביילי ובשעה 2130 בערך קרב העיקרי כאשר חוליות ג.ט. ניסו לפגוע בנו ובטנקים. במצאנו כארבעה זחלים על סוללת הרכב עם שני טנקים מפלוגה ז' מה' 2 של שלום ואבי כאשר מאחור הגשר עמו אהרון עם שלושה הזחלים וטנקים, בתחילה ירינו על אויב רגלי שהסתובב בשטח וכן ליל מיני עצמים חשודים, בשחרר שקט יחסי כאשר החלה מפגזת מרגמות על הגשר. מתשע וחצי שלום רחשים מטרים ספורים ממנו ומיד פתחו כל הכלים באש תופת כולל הטנק שירד בו ב- ופגעו, אך הטנק המשיך להלחם, עמי- מ"מ מרגמות בכנס ובריפון חב"מ וזרחן עשה עבודה בהודת וכל בלי התקן כיבון. הוא ממש התקדם מטר מטר לפי כוון של שלום עם שפת הטנק, קימלמן ירה 18 פגזים לחורשה, כולנו ירינו במקלעים קלים וכבדים. למחרת מצאו את הרוגי החוליה המצרית ובסריקה שנערכה מאוחר יותר בתגלו עשרות גויות בחורשה, כח צנחנים בוסף עבר על הסוללה לכוון מחנות אבו סולטן.

11. גוסעים עם הגדוד למחנות אך חוזרים ליורק שדה התעופה לקחת פגזים, ובכנסנו

להפגזה בוראית של שעות.

בערב יצאנו עם תחמושת בלוי טנקים לכוון ציר חנית הציר קשה לתנועה וממוקש.

שני זחלמים שברו אקסים המכליות עם הסולו גררו בערך ג-100בלילה הגענו לחניון

הלילה של גיורא והטענא אותם בפגזים.

ביום ה-19 חזרנו לשני המגבלים להעמיס שוב תחמושת, היה שקט הבאנו איתנו מצרי

פצוע והרבה מחיילי הפלוגה ירדו לדאוח כיצד הרופא מטפל בו, ובין רגע נהפכו

השמיים לשחורים ממטוסים.

ירינו מהכלים ומטוס אחד מיג 21 ירד על הזחל של הרופא שעליו הייתי, פפצתי

קל בכחפיים, שניים נהרגו, וחמישה בפצעו, ובפעולת פיגוי מהירה תוך דקה שתיים

היו הפצועים על אמבולס ופוזו.

קצת בלגן החברה הסתתרו בכל חור ארגנו את הפלוגה מהר ועם לילה פונית לבית

חולים. הפיקוד עבר לברוך, כל יום ששי יפנה הפלוגה בבוזקרים הגדולים.

מיום שבת בבקר שוב העמסת תחמושת ומזון והפלוגה בסעה לציר חנית בלוי הסמב"ד.

באזור מקצרה עשתה הפלוגה סריקה רגלית.

מאז היינו צמודים לגדוד עם הפסקת האש היינו מאחור ללא תפקיד מיוחד.

הערות:-

1. נראה לי שהפעלת הפלוגה במסגרת הגדוד בכונה ובנובה ולאור התנאים הבנו שאנו

היחידים המסוגלים למשימות אלה, אבל עליה וקוץ בה, שגיאה רצינית היתה להציב את

נקודת העמסת התחמושת ליד שני המגבלים בעוד שכ-200 מ' צפופית מערבית משם

היו בוזקרים עבקים מבטון שלפי דעתי היו היו המקום האידיאלי לביצוע משימה זו.

2. כמעט כל בפגעי הפלוגה היו באזור הג'ל כולל שני הרוגים.

מצב יחידה לפני המלחמה.

פלוגה מאוישת במילים מבוגרות, ברובם אשכ שכבו את "פרקם" בערכו פחות מדי אימונים לחיילים וזמם באימונים אשר בערכו לא הושם דגש על דברים בסיסיים כגון הקפדה על פגיעה במטרות אלא די היה שיהיה "ייצור אש" בכדי שמבקרי החקגילים יהיו מרוצים.

כחיילי חי"ר המצב היה גרוע עוד יותר והפלוגה לא היתה ברמה של פעולה רגלית והכונה אינה דוקא לכושר גופני, בקודה טבעית לגבי- אנשים מבוגרים אלא הצד הטכני כגון לחימה בתעלות, תנועה בחיפוי, בכיתות, ובמחלקות, במלחמה ביטה אחד המ"מ (שלום) להעביר לחייליו את עקרונות הלחימה בתעלות וקודם לפני שהיו מיועדים לעלות על יעד חפור.

נושא ההגנה מאש ארטילרית אף לא בזכר ברמז באימונים. לא היו כלל תרגילי הגנה או התחפרות, במלחמה גורשו חיילים לחפור עמדות או להתנהג כגורש תחת הפגזה והתוצאות היו לפי הבלמד מהנסיון תחת אש.

מענין מצב הרוח לאחר המוטל

עד למכה שספג הגדוד היתה סכנה כי במהרה תחזור הזמורה של מלחמת חשת הימים, המצרים יזופפפו מעבר לתעלה, אנחנו נמצא אחריהם ונדהר לקהיר.

כאשר הובררה לי הבעיה שבפניה ניצבים הטנקים, כמות גדולה של טילים ג.ט. משוכללים, צבה אצלי מיד אסוציאציה של מלחמת העולם הראשונה או של האביזרים עם הופעת הרובה, היה לי חשש שלי שם למעלה לא תופפים כי זאת מלחמה אחת וכי אנו נדרשים לבצע דהרות התאבדות בשלב מסויים כאשר פלוגת החרמש קיבלה פקודה לעלות על היעד שהטנקים נכשלו בתפיסתו חשבתי כי זאת תהיה "תבנה אחרונה" לרבים מאד מאתנו.

מאוחר יותר כאשר עברנו לקרב הבלימה השתפרה במקמת ההרגשה שכן חשבנו שיש יד מכונה, יש תוכנית וחישובים דבר שלפני כן לא הורגש בו כלל. חוץ השמעת שריקה אדירה.

מאוחר יותר בענו לאחור והשמנו לבן שאנו מיועדים להעביר בלילה תחמושת לטנקים של הגדוד השבי אשר בלמד בינתיים יחד עם המח"ט, נסיעה לילית זאת עם זמלים מלאים פגזים ודלק בקרבת מותחמים מצדיים לא שמחה במיוחד וביו לנו חששות די כבדים שכן היינו במצב בו די x בכדור אחד בכדי לשלוח זמלם עם אנשים לעגינים.

16.10

בענו בלילה צאצאט בטנקים הגענו לאורך האגם המר אל אזור הצליחה, חצינו בסביבות השעה 0600, הפגזה נפתחה עלינו עוד בהיותנו על המים, פגז פגע בדוברת שלידי, היתה קצת בהלה והאנשים מהזחלם השבי על הדוברת במלטו לצד המזוהי והשאירו את המ"כ לבד בזחל (ברבריות) העברנו את התחמושת לטנקים והפסנו מחסום בבוקרים בחורשה כאשר ההפגזה דועכת ומתחזקת מדי פעם. והיה מאד לא בעים רסיסים נפלוא לתוך הזחל והמחפורת.

96-
הצינו את גשר הביילי עם הטנקים על בסיס צבאי ומיד קיבלנו פקודה לחזור לשדה

התעופה בכדי להעמיס תחמושה. השדה הופגז כמעט ללא אמצע הפוגה, המתנו ליד הגשר עד

חשכה ואז נסענו לעבר הטנקים, הלילה היה חשוך לחלוטין ומוקשים היו מובחים בשמחצ

המבנים, המצרים סימנו אותם בעזרת פנסי כיס בשארנו בחניון עם הטנקים ובבוקר

19.10 פוזרנו שוב לשדה התעופה, המצרים ניסו ללא הדין לפגוע בגשרים, במטוסים,

ובהליקופטרים, הופיעו מטוסים מצריים אשר הופלו כולם.

בשעות אחה"צ נכנסנו בכדי להעמיס תחמושת תקפו אותנו מטוסי סרחוי מצריים.

היו לנו דרוגים ופצועים, אצלי במחלקה נפצעו שני אנשים מרסיסי הרקטות, התאגד בפגע

נפגע ונהרג תוך טיפול בפצועים מצריים.

בליל ה- 14/15 ניצבתי עם המחלקה * 4 טנקים מ"פ יוחאי בעמדה הקומית על ציר

טליטמן, שמענו רעש של טנקים מצריים ולמעשה אף קולות רכב אחר, לא ישנו כל הלילה

עם אור ראשון התקפלנו אל הפלוגה.

יום הפסקת האש

בשעה 06.55 קיבלנו פקודה לנוע 3 טנקים בפיקוד עממי (סמ"פ 1) ולהשתלט על נ.ט.

5914 חפסנו 6 שבויים בבוזקרים.

תוספת להכנו למלחמה

חיילים שלנו ירו לעיתים תקופות על מטוסינו, לא למדו מעולם זיהוי מטוסים.

יוסף יוסיפור

הזחל"ם היה מוכן לתבועה בסביבות הצהריים של ה- 7 אוקט'.
פריטים חסרים: - 2 חיילים (מתוך 11) ללא זשק אישי, לא היה זשק ביטי בזחל"ם, לא היה מגרז (ואין עד היום) לא היו שמיכות אלא שקי שפנה בלבד.

תימונים.

בחוליה טכנית מרחבית/ באר שבע היה צריך לתקן כבל של הדינמו (הצריך 30-40 דקות).

בפגעים:

1. אברהם בן חמו- חובש- סובל כרונית מציאת הכתף ממקומה, הדבר קרה לו בשעת פינוי הפצוע^ם מחמוטל, הוא עלה על רכב והחפנה לבד.
2. מנשה מור- בפצע בשבת דורסואר בהתקפת המטוס ב- 19.10 בפגע מעל למרפק ימין הושחלה לו עזר, פונה כנראה חדשי הגדוד.
3. עזריה בן דוד - בפצע בהפגזה בשבת 20.10 בשעת הטענת פגזים מן המשאית על הזחל"ם, (בפצע באזור הכתף). זחל"ם הכתה פינה אותו מעבר לתעלה לאחר שנחבש ע"י חבריו (היה צריך להעבירו את התעלה) כי לא נמצא חובש בצד המערבי.
הפציעות הקרביות ה"ל - בינוריות.

פעילות מבצעית.

8 אוק' - גליל- שמירה מסביב לתאגד, בין טסה לצינוה .

9 אוק' - פינוי פצוע מפצועי הגדוד בחמוטל ע"י ביה"ח בטסה (על הזחל"ם פונה סגן איתמר

16 אוק' - על ציר עכביש, הפגזות אויב, זלוגים לאחור העמסת פגזים על הזחל"ם, מחסן תחמושת נייד בשבי הטנקים.

17 אוק' - כשהיינו על הדוברה והפגזים התחילו ליפול ימינה ושמאלה, משל לי אחד החיילים בזרוע ואמר לי " תחשיר את הסירה".

בזמן ההפגזה על גשר הביילי המאבטח, בליל 17-18 ירדו החיילים מן הזחל"ם וניסו לתפוס מחסה לפני חומת חמד, מאחורי בזעיר, לא היו בפגעים.

18 אוק' - אך התקדמות עם הטנקים: בצטויגו לחזור לשד"ת לטעון פגזים, מה שגרם אכזבה כללית. אח"כ הלכנו וחזרנו, הלכנו וחזרנו להעמיס פגזים בשד"ת- זה היה הסיוט שלנו.

במורת:

היה רצוי להעמיס את הפגזים בחוך בונקרים ולא בסדה המופגז.

מצב הכוונות לפני המלחמה

הגיוס וההצטיידות

פעולות מבצעיות

לקחים, הערות

לא היתה שום כוונות, המלחמה באה בהפתעה גמורה.

הגיוס בשבת 6.10, במשך כל היום בוצעו הגיוסים החל מ- 0900 ועד חצות, המגוייסיים הגיעו לשדה במשך כל היום והלילה אחרונים הגיעו במשך כל שעות היום של ה-7.10. באופן כללי האוטובוסים יצאו לשדה תימן באיחור של כמה שעות מהאפשר מסיבות שונות (במקומים מסוימים אצא איחור האוטובוסים ובמקרים אחרים האנשים).

ההצטיידות האישיה והרישום היו מהירים לעומת זאת ההצטיידות של כלי הרכב היתה איטית. המחלקה היתה מוכנה בשעות הבוקר לתזוזה שהתבצע וכן בשעות הצהריים. לאורך הדרך היו עיכובים רבים ולטסה הגענו בשעות הצהריים של 8.10. מטסה פצינו צפונה ומערבה על ציר "ספונטני" עמדנו שם בכוננות זמן מה ולבסוף החזירו אותנו לכוון טסה שם עלפנו על ציר "טליסמן", בשעות אחה"צ היתה תקיפה של 4 מטוסי מיג שבאו לתקוף את המכ"מ, אש צ"מ חזקה הבריחה את המטוסים והפריעה להם מלפגוע.

אחרי (או לפני) תקיפת המטוסים קיבלנו הוראה לבוע דרום- מזרח על ציר מבדיל אחרי כמה ק"מ מטסה עצרו אותנו והחזירו אותנו לציר טלפסמן, ב- 9.10. בשעות הבוקר המוקדמות יצאו הטנקים לתקוף את "חמוטל", ההתקפה בהרפה ואז קראו לחרמ"ש להתארגן לתקיפת "חמוטל". אחרי התדרוך התברר שרוב האנשים אינם מאמינים ביכולתם לבצע את המשימה, בגלל שהתדרוך לא מפורט; לא היה כל מושג על גודל הכוח הרכבו, הימוש, וצורת הפיפת השטח. אחרי זמן מה הגיע הוראה לבטל את היציאה.

מ- 9.10. ועד לצהרי יום ה- 15.10 בשארנו על ציר "טליסמן" כשאת היום מבליים בחוה-יובה ליד טליסמן 42 ואת הלילה בחוה- לאה ק"מ מערבית. חלד מהלילות אבטחנו את חביון הטנקים לווים, תשמועם ופיצוי פצועים מפגעי הטנקים שעלו על חמוטל.

אצא ב- 15.10 התחלנו להתארגן ולנוע לכוון ציר עכביש כשהמטרה היתה חצות התעלה, הגענו לציר עכביש עם חשיכה ועצרנו ליד הגשר הגלילי. בשלא זה היה ברור מעל לכל ספק שעומדים לחצות את התעלה בקרוב, את הלילה בילנו בכוננות מלאה לקראת תזוזה.

עם בוקר עליהו בעקבות הטנקים מעבר להצטלבות הדרכים פוטון- כספי- עכביש וכאן חטפנו הפגזה וירי טילי ג.ט. מכוחות הי"ר מצריים שעמדו מולנו, ולגנו לאחור כשמחלקתנו לא היחו בפגעים, אחרי הצהריים העמסנו כ- 30 פגזים לטנקים על כל זח"ל במחלקה לכוון שהצליח לחצות את התעלה בבוקר.

עם רדת החשיכה נשארו בכוננות וב- 1200 בלילה יצאו לדרך דרך ציר כספי ומסע ורך החולות ירדנו עד למוצר בדוד-סואר , ב- 0530 בתאריך 17.10 התארגנו בחצר המוצב לחצות המעלה, כנראה שהמגזרים לא הרגישו בכח שנכנס לחצר כי היה שקט, את המעלה חצינו במסע 0600 בסביב שני של הרוברות, מיד עם החצייה פרקנו את התחמושת לטנקים שסמחו מאד לקבל אותם, הוך כדי פריקה התחילה לרדת הפגזה כבדה על איזור הגשר והחורשה שהתקמנו, הטנקים יצאו מהחורשה ואנחנו נשארו במקום שבו עצרנו לפריקה התחמושת היכנו להוראות, יפגנו עם עד שעות אחר הצהריים כשהמגזרים מסגזים את הפסח ללא הפסק, מאחד הפגזים שבמל לירינו בפגע המ"ם יונה , ועמדם מפס את הפיקוד על הפלוגה, אחד הצהריים יצאו לעבר חדה המעופה דור- סואר ומסע המטכנו לעבר גשר הבילי שביצב בקצה מסלול ההמראה ש כשחלקה 2 + טנק וזחל מ"ם חוצים את הגשר ונעמדו לפני סוללת מסילת הברזל במטרה לשמור על הגשר ולמנוע בסיון פגיעה שאמנם לא אחר לבא, זחל 2 ב בפיקוד מ"ם שלום ומק בעמדו דרום-מערבית לגשר על הסוללה ושאר הזחלים צפון- מזרח לגשר. ההתקפה באה סכוון דרום מערב כשהמגזרים פתחו צפצפא במסע בזקות 2 על הטנק ו-2 על הזחל, הטנק פתח באש הותח וזחל פתח באש סקלעים ובק"ל, האנשים היו פרומים הלוחה מצד אחד וארבעה מצד שני ועל הזחל 3 עם סקלעים ומ"ם מסביב, טאהור המטרף טח' מרג' 81 מ"ם זמן משוער של הירי על החורשה ובתים מסביב כ- 30-40 דקות מהשעה 2000 (בערך) ההתקפה נהדפה כשאור הזחלים מסייעים מהצד, מאחר יותר בודע שבה בסדר גודל 2 פלג' קומנדו גיסו לחקוף את הגשר ונכנסו להם עשרות אבידות. מוחשפה 2100 (בערך) התחילה הפגזה על איזור בגשרון בערך שש שעות , בשעה 2330 באו מח' צבתיים לסייע לסגור את האיזור מצד דרום, בשעה 1230 גיסו לחקוף שנית את הגשר ונהדפו. בנוקר 18.10 עברנו ליד סוללת המים, אחרי הצהריים העמסנו התחמושת בשדה המעופה ועם ערב יצאו בעקבות הטנקים על ציר חיפה ופירקנו את התחמושת באחד מנסיסי הטילים כמחנה אבו- סולטן עם בוקר אחרי הפגזה חזרו על ציר חיפה לשדה המעופה, העמסנו שוב תחמושת בצהריים יום 19.10 תחת הפגזות ותקיפות מטוסים. באותה תקופה נפגעו רבים מאנשינו , עם שוך אסמם ההפגזה יצאו לציר חיפה ומסע המטכנו לכוון צופת ורדיה חבית עם פרקנו את התחמושת, ומיו חזרנו לשדה המעופה עם בילינו את הלילה באחד הנובוקרים הגדולים שסמחו כנראה לאחסנת טיל סגך כל הלילה ברחבה מסביבנו אש ארטילרית כבדה, עם שחר ה-20.10 הטענו שוב (בשדה התעו תחמושת וכעבור כמה שעות יצאו לדרך על ציר חיפה לכוון ורדיה ומכאן בחזרה למקצרה ששם טורנו את המדיות שסמכיב לבסיס הטילים בעזרת הטנקים) כשהתחמושת של הטנקים עדיין על הזחלים). את יום 21.10 בילנו במקצרה כשביליה היינו בתניון לילה עם הטנקים. במשך יום 22.10 בילינו באיזור מקצרה כשביליה יצאו שטאר מזרחית ל- 6214 בסביבות 456- סגול, הנענו לבקורה חיכינו להפסקת האש אך ב- 1845 הפגזו אותנו עם קטיושות עד אחרי 1900 ומאז שרד שקט באיזור.

5/16 במשך כל הטלחמה לא קיבלתי תדריך אחד כראוי לשמו חוץ מתדריך קצר ולא מפורט בלילה או לא היינו מצוודדים במשך 3.ט. לא היו מפקים מהטניות לחיילים. אי אאאאאאאאאא

או הערכות בכונה להפגזות בשות בדודר - סואר בצפיפות כוחות במקום אחד.
הוסבק כווצי תבועה, מטרתה, וכו'.

גדוד 599, פלוגה י', מ"מ 3- סגן במרוד גורן

מצב היחידה לפני המלחמה.

היחידה בסה"כ במצב מניח את הדעה, תרגולת הצליחה לא אצל ציוד אמצעי תאמה מה שעמד להתרחש. כל נושא הארטיילריה לא חורגל, לא עברנו אימונים לגבי החזקת הפרט בארטיילריה, לעומת זאת, בביגוד למה שקורה באימונים החי"מ היה מסוגל לשתף פעולה עם הטנקים.

הגיוס וההצטיידות.

המחלקה היתה מוכנה סביב השעה תשע בבקר, ההתארגנות היתה אטית מדי ואפשר היה להרויח שעות אחרות.

ציון

3-4 חיילים במחלקה יצאו בלי נשק אישי, חיילים מצויינים בשארן בשדה תימן כי לא היה עבודת נשק אישי, כל הקודם זכה בנשק, לא היתה לי אפשרות למיין את החיילים נשק מחלקו חסר, בזקוק, מרגמות 52, חוסר במקלעי 3 סי (עד היום יש בזחלם מ"מ 2 מקלעים בלבד) רימונים חולקו רק בטסה, במחלקה לא היתה מטקפת ומצפן. המפותח שחולקו לא היו מסודרו והיה קשה להתמצא ביניהן.

מצב הזחל"ם: פרשנו זחלים עוד בתחום הקו הירוק.

פעילות מבצעית:

עם הצליחה - פעילות עם הפלוגה (חלוץ פצועים מחמוטל, תבועה עם פגזים לתעלה).
בלילות 11-13 לאוק' (-) יצאה המחלקה לתשמועי לילה על ציר טליסמן.
אחרי הצלחה (17 אוק') בש ארה המחלקה באזור מצמד עד הערב, ששאר הפלוגה יוצאת לאזור גשר הביילי, ב- 11 בלילה קרא לבו הקמב"ץ לתאג"ד לחביון גשודי, **ההתכונן** הפגזו ונתנה הוראה להתפזר, בסיתי לחזור לבונקר עם כיסוי ראש ליד התעלה, שני הברים שלי הגיעו לשם, אבל אזי בתקעתי באזור המופגז, הכלי בפגע והמכ"א בפצע בשוק ובחבש על ידי, הזח"ל יצא מכלל פעולה בקשר בוחק, למחרת בבוקר (18 אוק') מצאנו מחפורת עם כיו ראש ובשארנו שם מדי פעם התקשרתי עם יחידות הפלוגה באמצעות מכשירי פלוגת סיור של חט' 55, שהפגזה במשכה לסרוגין 1-3 הליקופטרים ירו עלינו מגובה של 10-20 מ' וזרקו פ.ח. הציחה, השתתפנו ביריות עליהן שבסופו של דבר הפילו אותם.

ב-18 הצטרפו הגורים לשאר הפלוגה, ואזי בשארתי במקום עד יום 19 אוק'.

אחרי התקיפה האוירית שבה נפצע המ"פ, קיבלנו זח"ל לא חקין מ-19 והגענו עליו עד הבונקר הגדול בשד"ת, שם היתה כל הפלוגה. פצתי את שאר אנשי בין זחלי המחלקה, ומח' 2 והמשכתי עם הפלוגה.

בפגעים:

1. איתן מנדו- מ"כ זח"ל מ"מ- רסיס ברזל, בליל 18 אוק'. בחבש על ידי קיבל טיפול מן הרופא של הצנחנים (55).
2. דוד בלכר- סמל מח' - רסיס בישבן, בהתקפה האוירית ב- 19 אוק', בחבש ע"י הרופא הגדודי, שניהם חזרו מיד למחלקה.
3. בן שבת חניב- איבד פרק עליון של אצבע בהתקפת 19 אוק', בחבש ע"י הרופא הגדודי ופונה.
4. קורליקר יהודה- מ"כ זח"ל סמל- רסיסים בראש ובין התקפת 19 אוק' בחבש ופונה.
5. אמר ג'ילבר- רובאי צב, נפגע בראשו ונהרג במקום בהתקפת 19 אוק'.
6. אחיון דוד- רובאי, נפגע ברגליו, בחבש ופונה כנ"ל.

בקורת:

באזור שד"ת והצליחה בכלל, שהיה אזור מוכה, רוכזו כוחות רבים מאד, כוחות אלה נשארו במקום זמן רב.

2. אפשר לערער על עצם הצבת התאגד באזור המוכה, איך מציבים אותו שם, היה רצוי להעמידו בתוך טנקי פיצוץ, או בבונקרים, (שבמצאו במקום) ולא ברצלו.